

Pengeinstitutankenævnet

137/2010 Spørgsmål vedrørende indgåelse af aftale om renteswap. Rådgivning om risiko, herunder omkostninger ved udtræden.

Sagsnummer: 137/2010
 Dato: 30. september 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Maria Hyldahl, Ole Jørgensen, Rut Jørgensen, Karin Sønderbæk
 Klageemne: **Rente, øvrige spørgsmål**
 Ledetekst: Spørgsmål vedrørende indgåelse af aftale om renteswap. Rådgivning om risiko, herunder omkostninger ved udtræden.
 Indklagede: Nova Bank Fyn (FS Finans A/S)
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om klagerne i efteråret 2008 indgik en renteswapaftale med Fionia Bank samt bankens rådgivning om risikoen ved en renteswap, herunder om omkostninger ved udtræden.

Sagens omstændigheder.

Klagerne, M og H, der er ægtefæller, købte en ejerlejlighed med overtagelse den 1. oktober 2008. Finansieringen af ejerlejlighedskøbet blev drøftet på et møde den 5. september 2008 i den daværende Fionia Bank, senere Nova Bank Fyn, nu FS Finans A/S, hvor M og H var kunder. Banken har anført, at der på mødet blev indgået en mundtlig aftale om en renteswap. M og H har bestridt dette.

Ved brev af 11. september 2008 til klagerne meddelte banken, at der "i henhold til aftale" var indgået en renteswapaftale mellem M og banken. Ifølge aftalen skulle M med virkning fra den 15. december 2008 og 8 år frem betale en fast rente på 4,93% p.a. af en hovedstol på 3.277.000 kr. Banken skulle i samme periode og af samme hovedstol betale en variabel rente "DKK-CIBOR-12M/3M". Handelsdatoen var den 5. september 2008 kl. 16.00.

Banken har anført, at man i forlængelse af mødet sendte en "Rammeaftale for finansielle renteswaps, -caps og -floors" til klagerne til underskrift. Klagerne har bestridt dette og har anført, at de ikke blev præsenteret for aftaledokumentet før i november 2009, hvor de havde skiftet pengeinstitut. Af bilag 5 til et ikke-underskrevet eksemplar af aftalen, der er fremlagt under sagen, fremgår blandt andet:

"

Renteswap

En renteswap er en aftale om at bytte en variabel rente for en fast rente. Der aftales eksempelvis en fast rente, der i hver periode betales til banken samtidig med, at banken betaler en variabel rente tilbage – det er kun netto betalingen, der faktisk betales. Det er en enkel og effektiv måde at få den ønskede risikoprofil. En renteswap kan således anvendes til at gå fra fast til variabel rente eller omvendt.

..

Risici

Risikoen er at de rentebetalinger (faste eller variabel), der skal betales til banken, samlet set bliver større end de betalinger, der modtages. Den samlede risiko for et lån med variabel rente plus en tilknyttet renteswap, hvor der betales med fast rente, er den samme som et lån med fast rente.

.. "

Den 16. september 2008 hjemtog banken et 30-årigt afdragsfrit Totalkreditlån med en hovedstol på 3.277.000 kr. til klagerne. Lånet var med ét-årig rentetilpasning. Den aktuelle rentesats var 5,3982.

Den 11. december 2008 sendte banken en meddelelse til klagerne om "Fastsættelse af rentesats på renteswapaftale". For perioden 15. december 2008 til 16. marts 2009 blev den variable rente, som banken skulle betale, fastsat til 5,425 %.

Den 3. februar 2009 underskrev klagerne i pengeinstituttet P, en anmodning om overførsel af deres engagement med banken.

Den 12. marts 2009 sendte banken en ny meddelelse til klagerne om "Fastsættelse af rentesats på renteswapaftale", idet aftalen ikke var blevet overført til P. For perioden 16. marts 2009 til 15. juni 2009 var den variable rente, som banken skulle betale, uændret 5,425 %. Banken afregnede samtidig en rentebetaling på 4.100,35 kr. til klagerne. Beløbet var renten for det seneste kvartal af hovedstolen på 3.277.000 kr. med en rentesats pr. år svarende til forskellen mellem den faste rente på 4,93 %, som klagerne skulle betale, og den aktuelle variable rente på 5,425 %, som banken skulle betale. Henholdsvis den 12. juni og 11. september 2009 fik klagerne tilsvarende meddelelser og

afregninger.

Ved brev af 9. november 2009 til klagerne sendte banken "Rammeaftale for finansielle renteswaps, -caps og -floors", som fortsat ikke var underskrevet af klagerne.

Den 13. december 2009 afregnede banken på ny en rentebetaling på 4.100,35 kr. til klagerne.

For perioden 15. december 2009 til 15. marts 2010 blev den variable rente, som banken skulle betale, fastsat til 1,545 %. Rentedifferencen var derfor i klagernes disfavør, svarende til cirka 28.000 kr. for kvartalet.

Med henvisning til et brev af 27. november 2009 fra klagernes advokat fastholdt banken renteswapaftalen ved brev af 12. januar 2010 til advokaten. Banken forbeholdt sig endvidere at iværksætte inkasso, hvis klagerne undlod at betale de renter, der ville blive opkrævet som følge af faldet i den variable rente.

Pr. den 9. februar 2010 beregnede banken, at en opgørelse af renteswapaftalen ville koste 363.285,58 kr.

Den 11. marts 2010 blev klagerne opkrævet et rentebeløb på 27.731,61 kr. For pe-rioden 15. marts til 15. juni 2010 blev den variable rentesats fastsat til 1,845 %.

Parternes påstande.

Den 4. marts 2010 har klagerne indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at banken skal holde dem skadesløse for tabet på renteswappen.

FS Finans A/S har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klagerne har anført, at de efterspurgte et lån med fast ydelse en del år frem. Banken foreslog et rentetilpasningslån med tilhørende renteswap. De havde intet kendskab hertil og kunne derfor ikke tage stilling til forslaget. Under mødet med banken blev deres revisor ringet op på opfordring fra banken. Efter kort tid overtog bankens medarbejder samtalen med revisoren. De havde intet kendskab til renteswap og fik ikke nogen form for rådgivning af banken, der henviste dem til at kontakte revisoren.

Det bestrides, at de som anført af banken skulle være blevet rådgivet om alternativt at optage et F8 lån.

De modtog brevet af 11. september 2008, hvoraf der intet fremgår om produktet eller konsekvenserne herved.

Der blev hverken på mødet eller efterfølgende indgået en renteswapaftale.

De fik ikke nogen tilbagemelding fra banken om, at der skulle indgås/underskrives en rammeaftale for finansielle renteswaps.

På baggrund af de tilsendte rentenotaer henvendte de sig gentagne gange til banken, da de ikke var klar over hvilken aftale, der dannede grundlag herfor.

Bankens manglende besvarelse af deres henvendelser var hovedårsagen til, at de skiftede pengeinstitut.

I forbindelse med overførslen anbefalede P, at de undersøgte deres status hos banken. I den forbindelse konstaterede de, at der ifølge banken skulle være indgået en renteswapaftale, og at det ville koste ca. 150.000 kr. at komme ud af aftalen. Dette var baggrunden for, at renteswapaftalen blev nævnt i forbindelse med overførselsanmodningen.

Som følge af manglende aftalegrundlag og manglende rådgivning bør banken holde dem skadesløse for tabet ved renteswappen, som pr. den 9. februar 2010 udgjorde 363.285,58 kr.

Det bestrides, at de efterfølgende stiltiende skulle have tiltrådt rammeaftalen for finansielle renteswaps. De er heller ikke på noget tidspunkt blevet rådgivet om de risici, der er forbundet med en sådan aftale.

Bankens forsøg i november 2009 på at indhente deres underskrifter på en aftale viser vigtigheden af et skriftligt aftalegrundlag.

FS Finans A/S har anført, at renteswapaftalen blev indgået mundtligt på mødet den 5. september 2008 og bekræftet skriftligt ved bankens fremsendelse af rammeaftalen og brevet af 11. september 2008. Klagerne burde have reklameret i umiddelbar forlængelse heraf, hvis de ikke ønskede at være bundet af aftalen.

Aftalen blev indgået på grundlag af sædvanlig god rådgivning fra bankens side dels mundtligt på mødet dels ved det eftersendte skriftlige materiale, herunder rammeaftalen, der indeholder en produktbeskrivelse.

Det afvises, at klagerne alene blev henvist til rådgivning hos egen revisor. Revisoren blev kontaktet under mødet, således at man kunne rådføre sig om de skattemæssige konsekvenser af at indgå aftalen. Revisoren mente, at rente swapaftalen var en udmærket idé. På mødet blev der også drøftet andre låntyper, herunder fx F8 lån.

Hvis klagerne som alternativ havde valgt et F8 lån ville dette i relation til markedsværdi på den finansielle forretning være meget lig grundet samme løbetid og aftaletidspunkt.

I perioden efter mødet modtog klagerne notaer på aftalen.

Af overførselsanmodningen fra P fremgår tydeligt, at der er kendskab til renteswapaftalen. Renteswapaftalen blev ikke drøftet i forbindelse med bankskiftet. Det blev blot noteret, at aftalen skulle forblive i banken.

Det bestrides, at klagerne henvendte sig om aftalen før i november 2009, hvor der i en anden sammenhæng blev afholdt et møde. Banken konstaterede, at klagerne ikke havde underskrevet rammeaftalen. Henset til klagerne ønske om at udtræde af aftalen – og til den særlige omstændighed at aftalen i den næste periode sandsynligvis ville betyde, at klagerne skulle indbetale til aftalen – ønskede banken via klagerne underskrifter på aftalen at få bekræftet en aftalevedståelse. Dette var baggrunden for, at aftalen blev genfremsendt til klagerne.

Klagerne har ikke reklameret over hverken rådgivningen eller aftalens indhold før de på et tidspunkt, hvor aftalen udviklede sig til ugunst for dem, forsøgte at udtræde af aftalen.

Klagers tab er udokumenteret og opgjort uden hensyn til tabsbegrænsningspligt

Klagers henvendelser om aftalen har alene drejet sig om omkostningerne ved at udtræde af aftalen.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

For så vidt angår omkostningerne ved eventuelt at udtræde af aftalen før dennes udløb finder Ankenævnet, at det må lægges til grund, at klagerne som alternativ til renteswapaftalen ville have valgt et F8 lån, og at klagerne i forhold hertil ikke vil blive pålagt meromkostninger ved udtræden.

Ankenævnet finder, at det må lægges til grund, at den omstridte renteswapaftale blev indgået mellem parterne på mødet den 5. september 2008, og at aftaleindgåelsen skete i tilknytning til optagelsen af realkreditlånet i Totalkredit, der havde samme hovedstol som renteswapaftalen, og som var afdragsfrit.

Det lægges til grund, at formålet med renteswapaftalen var at sikre klagerne mod stigende boligudgifter som følge af renteutviklingen.

Udviklingen i renten på realkreditlånet i Totalkredit er uoplyst. Det fremgår imidlertid, at rentebetalingerne på realkreditlånet ikke svarer til bankens betalinger i henhold til renteswapaftalen. Klagers reelle renteudgifter kan således variere i forhold til den aftalte faste rentesats på 4,93 %. Ankenævnet finder derfor, at aftalen ikke opfylder ovennævnte formål.

Tre medlemmer – Kari Sørensen, Maria Hyldahl og Rut Jørgensen – udtaler:

Efter det foreliggende findes det ikke godtgjort eller sandsynliggjort, at klagerne blev rådgivet på fyldestgørende måde i forbindelse med indgåelsen af renteswapaftalen, herunder hverken om konsekvenserne, hvis renten skulle falde, eller om de særlige vilkår der var forbundet med at udtræde af renteswapaftalen før dens udløb, hvilket reelt betød, at klagers realkreditlån blev inkonverterbart.

Vi har herved lagt vægt på, at swapaftaler i et ikke-erhvervsforhold er et nyt og komplekst finansielt produkt.

Vi finder herefter, at banken skal holde klagerne skadesløse for eventuelle tab som følge af forskellen i renten på realkreditlånet og bankens betalinger i henhold til renteswapaftalen.

To medlemmer – Ole Jørgensen og Karin Sønderbæk – udtaler herefter:

På baggrund af parternes modstridende opfattelser af hændelsesforløbet finder vi, at det beror på en bevisførelse, herunder i form af parts- og vidneforklaringer om klagerne blev rådgivet på fyldestgørende måde. En sådan bevisførelse kan ikke ske for Ankenævnet, men i givet fald må ske for domstolene. Vi stemmer derfor for, at sagen afvises i medfør af Ankenævnets vedtægter § 7, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

FS Finans A/S skal acceptere at holde klagerne skadesløse som ovenfor anført.

Klagegebyret tilbagebetales klagerne.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

148/2010 Spørgsmål om erstatning for merudgifter som følge af, at det ikke som forudsat ved indgåelsen af en renteswapaftale var muligt at optage et Cibor6 realkreditlån.

Sagsnummer: 148/2010
 Dato: 30. september 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Maria Hyldahl, Ole Jørgensen, Rut Jørgensen, Karin Sønderbæk
 Klageemne: **Rente, øvrige spørgsmål**
 Ledetekst: Spørgsmål om erstatning for merudgifter som følge af, at det ikke som forudsat ved indgåelsen af en renteswapaftale var muligt at optage et Cibor6 realkreditlån.
 Indklagede: Spar Nord Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om Spar Nord Bank har pådraget sig et erstatningsansvar for klagerens merudgifter som følge af, at det ikke som forudsat ved indgåelsen af en renteswapaftale mellem klageren og banken var muligt at optage et Cibor6 realkreditlån.

Sagens omstændigheder.

Klageren i denne sag er en andelsboligforening.

I 2007 havde foreningen i Nykredit et F10 realkreditlån, som skulle refinansieres pr. den 31. december 2008.

Foreningen drøftede forskellige lånemuligheder med først Nykredit og senere Spar Nord Bank. Under sagen er der fremlagt plancher med informationsmateriale udarbejdet af henholdsvis Nykredit (26 sider) og Spar Nord Bank (15 sider). Materialet vedrører navnlig muligheden for at indgå en renteswapaftale.

På baggrund af bankens drøftelser med dels foreningens bestyrelse, dels på et møde med de øvrige andelshavere, blev der den 29. august 2007 indgået en renteswapaftale mellem foreningen og Spar Nord Bank på grundlag af en hovedstol på 4.550.000 kr. Med startdato den 2. januar 2009 skulle foreningen betale en fast rente på 4,9 %, mens banken skulle betale en variabel rente svarende til Cibor6. Løbetiden var 10 år.

Renteswapaftalen blev indgået på baggrund af en samtidig rammeaftale om handel med finansielle instrumenter. Heraf fremgik blandt andet, at banken havde mulighed for at lukke foreningens forretninger helt eller delvist i tilfælde af, at visse grænser for tab eller forretningsomfang blev overskredet.

Hovedparten af foreningens eksisterende F10 lån, svarende til hovedstolen i swapaftalen, skulle omlægges til et Cibor6 realkreditlån i december 2008. Efter det oplyste blev der imidlertid i december 2008 ikke udbudt Cibor6 lån af hverken Nykredit eller andre realkreditinstitutter, hvilket skyldtes den generelle finansielle situation i efteråret 2008.

Efter rådgivning fra banken optog foreningen i stedet et F1 lån. Banken har oplyst, at lånet kunne fortsætte på det eksisterende pantebrev, og at foreningen herved blev sparet for omkostninger ved omlægningen.

Under sagen er der fremlagt en håndtegnat skitse vedrørende rentebetalingerne på renteswapaftalen og et F1 lån i Nykredit. Skitsen er efter det oplyste udarbejdet af bankens medarbejder under et møde, der blev afholdt mellem parterne den 17. december 2008.

Pr. den 31. december 2008 havde swapaftalen en markedsværdi på 389.443 kr. i foreningens disfavør. For kalenderåret 2009 blev renten på F1 lånet fastsat til 5,0505 %.

I første halvår af 2009 blev Cibor6 renten, som foreningen skulle modtage af banken, fastsat til 4,9433 %. I andet halvår af 2009 var Cibor6 rentesatsen 2,3517 %. Da bankens betaling ifølge renteswapaftalen var for lille til at udligne foreningens renteudgift på F1 lånet, blev foreningen pålagt en samlet renteudgift, der oversteg den faste rente på 4,90 % ifølge renteswapaftalen.

I januar 2010 blev F1 lånet omlagt til et Cibor3 lån i Nykredit. Foreningen har opgjort de samlede omkostninger ved omlægningen til 47.340,43 kr. Samtidig blev renteswapaftalen omlagt fra Cibor6 til Cibor3. Omlægningen af renteswapaftalen skete efter det oplyste uden omkostninger for foreningen.

Ved brev af 3. februar 2010 gjorde foreningen indsigelse mod forløbet og rejste krav om en

erstatning, der blev opgjort således:

"

Afregning pr 30.06.09	kr.	-990,54
Afregning pr 31.12.09	kr.	59.906,28
Omkostninger vedr. optagelse af nyt lån	Kr.	47.340,43
I alt	kr.	<u>106.256,17</u>

"

Ved brev af 17. februar 2010 afviste banken kravet.

Parternes påstande.

Den 3. marts 2010 har foreningen indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Spar Nord Bank skal betale 106.256,17 kr.

Spar Nord Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Foreningen har anført, at de indgik renteswapaftalen i tillid til bankens oplysning om, at renten var fastlåst til 4,9 % i 10 år.

Foreningen var tilfreds med rentesatsen på 4,9 %, idet rentesatsen var lavere end den hidtidige rente på 5,8668 % på F10 lånet.

Banken nævnte ikke på noget tidspunkt ordet risiko i forbindelse med renteswappen. Banken vidste, at foreningen ikke ønskede at spekulere, men kun var interesseret i at kende rentesatsen de næste 10 år.

Da det viste sig, at Nykredit ikke længere udbød Cibur6 lån, og foreningen i stedet måtte optage et F1 lån, var de usikre på konsekvenserne. Banken beroligede dem med, at der kunne være små udsving hen over året, men at foreningen set over hele perioden aldrig ville komme til at betale mere end 4,9 % i rente.

Spar Nord Bank har anført, at foreningens beslutning om at indgå renteswapaftalen skete på et velinformeret og fyldestgørende beslutningsgrundlag. Foreningen havde både i Nykredit og i banken fået gennemgået indholdet og risikoen ved en renteswap.

Foreningen besluttede at benytte muligheden for at fastlægge renten allerede i sommeren 2007.

Foreningen var bekendt med, at renteutviklingen indtil omlægningstidspunktet kunne ændre sig således, at det senere kunne vise sig at være endnu mere fordelagtigt at have afventet omlægningen.

Foreningen var endvidere bekendt med forudsætningen om, at renten på det nye lån ved refinansieringen skulle matche den rente, der var aftalt på renteswappen.

At Nykredit eller andre kreditforeninger i slutningen af 2008 viste sig ikke at udstede disse låntyper, kunne banken ikke have forudset. Der var tale om en helt usædvanlig finansiell situation i slutningen af 2008.

Banken havde ikke garanteret foreningen, at denne låntype ville findes på omlægningstidspunktet og havde heller ikke i sommeren 2007 haft grund til særligt at påpege denne risiko for foreningen.

Det var bankens vurdering, at det ikke ville være økonomisk fordelagtigt at ophæve swapaftalen, da denne havde en negativ markedsværdi på 389.443 kr. pr. 31. december 2008. F1 lånet var det lån, der rentemæssigt lå nærmest et Cibur6 lån.

Foreningen blev gjort opmærksom på, at de to dele, som skulle udligne hinanden (udgiften til Nykreditlånet og indtægten fra den ene del af swappen) ikke passede sammen. Der ville således kunne opstå en forskel i udligningen indtil foreningen kunne omlægge realkreditlånet til netop et Cibur6 lån.

Årsagen til foreningens tab er ikke den indgåede swapaftale men alene det forhold, at Nykredit ikke kunne tilbyde Cibur6 lån, da foreningen havde brug for denne låntype. Det kan ikke bebrejdes banken, at man ikke kunne forudsige, at Nykredit stoppede udstedelse af den pågældende låntype.

Foreningens tab for så vidt angår omkostningsposten på 47.340,43 bestrides, idet foreningen i sommeren 2007 havde accepteret, at der skulle ske en omlægning af F10 lånet til et Cibur6 lån. Denne omlægning ville under alle omstændigheder have medført omkostninger svarende til de omkostninger, som foreningen nu medtager i tabsopgørelsen.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Det lægges til grund, at formålet med renteswapaftalen var at sikre andelsboligforeningen mod stigende boligafgift som følge af renteutviklingen.

Dette formål blev opfyldt ved den ordning, der blev drøftet i sommeren 2007, hvor rentebetalingerne på et forudsat Cibur6 realkreditlån blev udlignet ved bankens betalinger (Cibur6) i henhold til en renteswapaftale. Foreningens reelle renteudgift udgjorde herefter den faste rente ifølge renteswapaftalen.

Ved indgåelsen af renteswapaftalen af 29. august 2007, hvor foreningen med virkning fra den 2.

januar 2009 over en løbetid på 10 år skulle betale en fast rentesats på 4,9 %, mens banken skulle betale en variabel rente svarende til Cibor6, var det forudsat, at foreningens eksisterende F10 lån i december 2008, kunne erstattes af et Cibor6 lån i Nykredit.

Forudsætningen blev ikke opfyldt, idet Nykredit og efter det oplyste de øvrige realkreditinstitutter som følge af den finansielle uro i efteråret 2008, ikke udbød Cibor6 lån i december 2008, hvor foreningens eksisterende F10 lån skulle omlægges.

Tre medlemmer – Kari Sørensen, Maria Hyldahl og Rut Jørgensen – udtaler:

Vi finder, at det i forbindelse med indgåelsen af renteswapaftalen den 29. august 2007 påhvilede banken som den professionelle part at fremhæve konsekvenserne, hvis F10 lånet ikke som forudsat ville kunne omlægges til et Cibor6 lån i december 2008. Vi har herved lagt vægt på, at swaftaler i et ikke-erhvervsforhold er et nyt og komplekst finansielt produkt.

Vi finder, at Spar Nord Bank er nærmest til at bære risikoen for, at forudsætningen om Cibor6 lånet ikke holdt. Vi finder derfor, at det påhvilede banken at holde foreningen skadesløs for tabet herved.

I den konkrete sag lykkedes det efter cirka ét år at opnå en ordning, hvorved foreningen blev stillet som oprindeligt forudsat, idet renten på realkreditlånet (Cibor3) nu udlignes af bankens betalinger i henhold til renteswapaftalen (Cibor3). Foreningens reelle renteudgift udgør herefter den faste rente (4,9 %) ifølge renteswapaftalen. Tabet er derfor begrænset til foreningens merrenteutgifter i 2009, som efter det oplyste opgøres til 58.915,74 kr. (59.906,28 ÷ 990,54 kr.). Omkostningerne ved omlægningen i januar 2010 udgør ikke et erstatningsberettiget tab, idet der reelt er tale om, at omkostningerne ved omlægningen af det oprindelige F10 lån blev udskudt i ét år.

Vi stemmer herefter for, at Spar Nord Bank skal betale foreningen 58.915,74 kr. med tillæg af renter efter renteloven fra den 3. marts 2010 til betaling sker.

To medlemmer – Ole Jørgensen og Karin Sønderbæk – udtaler herefter:

Vi finder, at det ikke kan bebrejdes banken, at den ikke forudså eller rådgav om risikoen for, at det eksisterende F10 lån ikke kunne blive erstattet af et Cibor6 lån.

Da der herefter ikke foreligger noget ansvarsgrundlag, finder vi, at klagen ikke bør tages til følge.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Spar Nord Bank skal inden 30 dage til klageren betale 58.915,74 kr. med tillæg af renter efter renteloven fra den 3. marts 2010.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

615/2010 Indsigelse mod betalinger trukket i forbindelse med fjernsalg. Klagerens manglende henvendelse til betalingsmodtager.

Sagsnummer: 615/2010
 Dato: 7. oktober 2011
 Ankenævn: Henrik Bitsch, Kjeld Gosvig Jensen, Søren Geckler, Niels Bolt Jørgensen og Karin Ladegaard.
 Klageemne: Lov om betalingskort/visse betalingsmidler/betalingstjenester, fjernsalgstransaktioner
Lov om betalingskort/visse betalingsmidler/betalingstjenester, ikke-vedkendte hævnninger
 Ledetekst: Indsigelse mod betalinger trukket i forbindelse med fjernsalg. Klagerens manglende henvendelse til betalingsmodtager.
 Indklagede: Eik Bank Danmark
 Øvrige oplysninger: EF
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Sagen vedrører klagerens indsigelse mod betalinger trukket i forbindelse med fjernsalg samt spørgsmål om klagerens pligt til, at henvende sig til betalingsmodtager.

Sagens omstændigheder.

Klageren købte den 22. juli 2010 to prøvepakker med slankeprodukter via en blog på nettet. Købet skete ved indtastning af Visa/Dankort nr. og tilhørende kontrolciffer. Klageren har oplyst, at han ved købet accepterede to beløb på hver 4,99 EUR, og at han modtog de bestilte produkter.

Klageren har endvidere oplyst, at han ultimo august 2010 ved gennemgang af sin konto blev opmærksom på fire betalinger foretaget henholdsvis den 22. juli 2010, 12. og 16. august 2010 på i alt 1.246,72 kr., som han ikke havde godkendt.

Banken har oplyst, at følgende posteringer fremgik af klagerens posteringsoversigt:

Dato	Beløb	Beløb i DKK	Selskab/hjemmeside
Anerkendte betalinger	4,99 GDP	44,40	PROCLEANSEGOLD.COM
22. juli 2010			
22. juli 2010	4,99 EURO	37,59	PROCLEANSEGOLD.COM
Omtvistede betalinger	8,81 EURO	66,37	CHO YUNG (UK) LTD
22. juli 2010			
22. juli 2010	11,99 EURO	90,32	CHO YUNG (UK) LTD
12. august 2010	83,60 EURO	629,48	WWW.MYPROCLEANSEGOLD
16. august 2010	61,18 EURO	460,55	CHOYUNGTEA.COM
	165,58 EURO	1.246,72	

Han kontaktede herefter banken, rejste indsigelse og fik spærret sit Visa/Dankort.

Ved e-mail af 21. oktober 2010 redegjorde klageren nærmere for sine indsigelser mod de fire betalingstransaktioner. Ved e-mail af samme dag anmodede banken klageren om at sende dokumentation vedrørende købet. Ved e-mail af 2. november 2010 afviste banken at tilbageføre betalingerne.

Banken har under sagen fremlagt bankens Regler for Visa/Dankort gældende pr. 1. november 2009, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"... 6 Tilbageførsel af betalinger som du har godkendt

... Hvis du har brugt dit kort til køb af varer eller tjenesteydelser på en af følgende måder: ...
 køb på internettet

... kan du have ret til at få en betaling tilbageført, hvis:
 forretningen har trukket et højere beløb end aftalt ...

Du skal først søge at løse problemet med forretningen, inden du henvender dig i dit pengeinstitut. Du skal kunne dokumentere, at du har kontaktet eller forsøgt at kontakte forretningen. ...

7 Tilbageførsel af betalinger som du ikke har godkendt

Hvis du mener, der er gennemført en eller flere betalinger med dit kort, som du ikke har godkendt, medvirket til eller foretaget ...

Dit pengeinstitut vil herefter foretage en undersøgelse af din indsigelse. Viser undersøgelsen, at der er tale om andres uberettigede brug af kortet, vil pengeinstituttet eventuelt kunne gøre ansvar gældende overfor dig, ...

Banken har endvidere fremlagt print fra bankens hjemmeside, "Produkter"/"Betalingskort"/"Handel over Internettet", hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"... *Læs betingelserne:* Hvis du ønsker at købe noget, bør du læse købsbetingelserne grundigt igennem. Du skal sikre dig, at du ikke med dette ene køb kommer til at starte et abonnement eller tegne dig for flere betalinger, hvis det ikke er din hensigt. Husk ved evt. opsigelse at gøre det skriftligt, evt. på mail og gem dokumentationen.

Gem dokumentationen: Når du har bestilt en vare, bør du gemme dokumentationen fra købet enten som et print eller ved at lave en elektronisk kopi af skærbilledet. Husk også at gemme web-adressen til forretningen og adressen til den side, hvor du eventuelt kan afbestille købet/abonnementet igen. Internetbutikken er forpligtet til at kvittere for købet, f.eks. via en e-mail. Denne kvittering skal du også gemme...

Ved indgåelse af abonnementsordning giver du netbutikken lov til at overføre beløb til forretningen, uden at du selv foretager en handling. Derfor bør du gennemgå kriterierne for betaling i abonnementsordningen i detaljer, før du opgiver dit kortnummer eller andre oplysninger. "

Klageren har fremlagt print af en artikel om svindel på internettet fra bladet "Komputer for alle", hvori den pågældende blog er nævnt samt print af et blogindlæg fra en advokat, der beskriver bloggen, hvor klageren købte prøvepakkerne, som et eksempel på en ny svindelmetode på nettet.

Klageren har endvidere fremlagt kopi af sin e-mailkorrespondance med "Komputer for alle", hvoraf bl.a. fremgår, at klageren ca. 14 dage efter modtagelsen af prøvepakkerne modtog en ny leverance slankeprodukter.

Parternes påstande.

Klageren har den 12. november 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Eik Bank Danmark skal betale 1.246,72 kr.

Eik Bank Danmark har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har bl.a. anført, at han kun bestilte prøvepakkerne. Han bandt sig ikke til yderligere leveringer eller tegnede et abonnement ved købet. Han har ikke foretaget eller godkendt de omhandlede betalinger.

Der er tale om svindel og bedrageri fra sælgerfirmaets side, hvilket de fremlagte artikler dokumenterer. Han har derfor krav på at få tilbageført de ikke-godkendte betalinger.

Han har ikke mulighed for at sende yderligere dokumentation til banken. Han kan ikke genskabe den side på nettet, som han bestilte produktet fra og kan heller ikke finde bloggen. Han vil ikke få noget ud af at kontakte firmaet, der solgte produktet.

Han var ikke klar over, at han ved brug af Visa/Dankort på nettet kunne risikere, at der efterfølgende kunne hæves beløb uden hans aktive medvirken.

Eik Bank Danmark har til støtte for frifindelsespåstanden bl.a. anført, at banken forgæves anmodede klageren om at kontakte sælger for at afklare baggrunden for trækkene på kontoen, herunder afklare opsigelse af evt. abonnement. Banken anmodede klageren om at indsende ordrebekræftelse og vilkår for købet, men klageren oplyste, at han ikke kunne rekonstruere forløbet.

Kontaktoplysningerne til sælger er lettilgængelige på nettet. En simpel google søgning fører til flere kontaktmuligheder hos de betalingsmodtagere, der fremgik af klagerens posteringsoversigt og viser, at der er debat på nettet om produkternes virkning og muligheden for at få betalinger refunderet.

Klageren har ikke forsøgt at kontakte sælger, trods bankens gentagne anmodninger herom. Klageren har ikke været behjælpelig med at afklare omstændighederne ved købene, herunder at kontakte forretningen. Banken har derfor ikke mulighed for at tilbageføre beløbet til klageren.

Banken tager ikke stilling til, om klageren var udsat for svindel. Banken følger retningslinjerne for indsigelser, når en kunde rejser en indsigelse.

Bankens Regler for Visa/Dankort henviser til PBS' bestemmelser om kortindsigelser, hvoraf fremgår, at kunden skal søge at løse problemer med den pågældende forretning, og at kunden skal medbringe dokumentation for sit krav til banken.

Klageren har vedkendt sig at have foretaget nogle af købene hos forretningen. På baggrund af bankens erfaring fra lignende sager finder banken det sandsynligt, at klageren har overset nogle vilkår ved handlen om pligt til at købe et antal varer.

Eik Bank Danmark har til støtte for afvisningspåstanden anført, at klageren ikke har henvendt sig til banken og fået et afslag inden indgivelse af klagen til Ankenævnet.

Banken har ikke haft mulighed for at afslutte indsigelsessagen, da klageren ikke indsendte den efterspurgte dokumentation.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Mod klagerens benægtelse og efter det i sagen oplyste om betalingsmodtager findes det ikke godtgjort eller sandsynliggjort, at de omhandlede transaktioner blev foretaget med klagerens samtykke.

Klageren findes derfor ikke at have fortabt sit krav på tilbageførsel som følge af manglende henvendelse til betalingsmodtager, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 74, stk. 1 og 2.

Banken skal herefter tilbageføre posteringerne på 66,37 kr. og 90,32 kr. foretaget den 22. juli 2010, 629,48 kr. foretaget den 12. august 2010 og 460,55 kr. foretaget den 16. august 2010 med valør på disse datoer.

Der er ikke grundlag for at pålægge klageren at hæfte helt eller delvist for disse beløb i medfør af § 62 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Eik Bank Danmark skal inden 30 dage kreditere klagerens konto som anført ovenfor.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

341/2010 Fortolkning af bestemmelse om tidsfrist.

Sagsnummer: 341/2010
Dato: 18. oktober 2011
Ankenævn: Eva Hammerum, Troels Hauer Holmberg, Bent Olufsen, Erik Sevaldsen og Astrid Thomas
Klageemne: **Garanti, udbetaling**
Ledetekst: Fortolkning af bestemmelse om tidsfrist.
Indklagede: Nordea Bank Danmark
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører, om klageren rettidigt havde fremsat krav over for Nordea Bank om udbetaling af et beløb under en garanti.

Sagens omstændigheder.

Klageren i denne sag er en andelsforening repræsenteret ved bestyrelsesmedlem B.

Nordea Bank stillede den 2. november 2004 på foranledning af ejendomsselskabet E en anfordringsgaranti over for andelsforeningen for betaling af et beløb på indtil 950.000 kr. Af garantien fremgår blandt andet:

" .

Garantien tjener til sikkerhed for vores kundes opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til betaling af husleje i erhvervslejemålet i ejendommen [.].

...

Garantien er gældende til den 01.01.2010.

Efter denne dag er garantien ophørt, hvorfor krav om betaling i henhold til garantien skal være banken i hænde senest nævnte dag.

..."

Ved brev af 30. december 2009 fremsatte revisionsselskabet R på vegne af andelsforeningen krav om udbetaling af 86.472,45 kr. under garantien.

Banken holdt lukket den 31. december 2009 samt den 1. januar 2010. Brevet blev derfor først stemplet som indgået hos banken den 4. januar 2010, som var første bankdag efter den 30. december 2009.

Ved brev af 4. marts 2010 til R afviste banken at imødekomme udbetalingsanmodningen med henvisning til, at kravet var for sent fremsat.

Andelsforeningen overdrog herefter sagen til advokat, der ved brev af 22. april 2010 klagede til banken.

Ved brev af 26. april 2010 skrev banken blandt andet følgende til andelsforeningens advokat:

" .

Det er korrekt, at fristen udløb på en helligdag. Krav under garantien skal derfor være banken i hænde senest inden for normal kontortid den sidste bankdag inden fristen udløb altså den 30. december 2009.

..."

Parternes påstande.

Klageren har den 8. juni 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Nordea Bank Danmark skal betale 86.472,45 kr.

Nordea Bank Danmark har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at det både ved anbefalet og almindeligt post blev meddelt banken, at andelsforeningen ønskede at gøre brug af garantien.

Brevet er dateret og postet den 30. december 2009. Brevet er således blevet omdelt den næste dag, som ikke er en helligdag. Det bestrides, at det er almindelig kendt, at banken holder lukket den 31. december. Det fremgår heller ikke af bankens egen hjemmeside. At banken har valgt ikke at holde åbent torsdag den 31. december 2009, og derfor først har læst brevet den 4. januar 2010, skal ikke komme foreningen til skade.

Det fremgår klart af aftalen, der er formuleret af banken, at garantien var gældende til den 1. januar 2010. Det fremgår ikke af garantiteksten, at meddelelsen skal være modtaget på en bankdag. Banken kunne og burde have anført, at krav om udbetaling i henhold til garantien skulle være banken i hænde senest sidste bankdag.

Garantien er formuleret af banken, hvorfor enhver uklarhed i garantiteksten må komme banken til skade.

Nordea Bank Danmark har anført, at kravet om udbetaling er fremsat for sent.

Garantien var gældende til den 1. januar 2010, og krav om udbetaling skulle være banken i hænde senest denne dag.

Det er almindeligt kendt, at banken holder lukket den 31. december. Banken har siden 2003 ligesom alle andre pengeinstitutter i Danmark holdt lukket hvert år den 31. december, hvilket også blev annonceret i dagspressen i 2003.

Meddelelser, der skal være fremme inden for en bestemt frist, skal være fremme inden for normal kontortid. For at opfylde bestemmelsen om, at krav om udbetaling skal være banken i hænde inden fristens udløb, skulle kravet om udbetaling derfor have været banken i hænde inden kl. 16.00 den 30. december 2009.

Klageren bærer risikoen for, at kravet ikke er fremsat rettidigt.

Klageren kunne have valgt at sende banken en mail eller en fax. Klageren var således ikke den 30. december 2009 afskåret fra at fremsætte rettidigt krav om udbetaling. Det bemærkes, at klageren havde professionel bistand i denne sammenhæng.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Ankenævnet finder, at det er almindeligt kendt, at banken holder lukket den 31. december. Ankenævnet finder herefter ikke, at brevet som må formodes at være blevet lagt i bankens postkasse tidligst den 31. december 2009 herefter er kommet rettidigt frem, jf. principperne i aftalelovens § 2, stk. 1.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Klagen tages ikke til følge.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

407/2010 Spørgsmål om klageren havde lidt et erstatningsberettiget tab som følge af bankens fejl i forbindelse med omlægning af lån i hendes faste ejendom.

Sagsnummer: 407/2010
Dato: 26. oktober 2011
Ankenævn: Eva Hammerum, Troels Hauer Holmberg, Bent Olufsen, Erik Sevaldsen, Astrid Thomas
Klageemne: **Realkreditbelåning, beregningsfejl ved omlægning**
Ledetekst: Spørgsmål om klageren havde lidt et erstatningsberettiget tab som følge af bankens fejl i forbindelse med omlægning af lån i hendes faste ejendom.
Indklagede: Spar Nord Bank
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -
Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om klageren som følge af bankens fejl led et erstatningsberettiget tab i forbindelse med omlægning af lån i hendes faste ejendom.

Sagens omstændigheder.

Klageren er kunde i Spar Nord Bank.

Klageren ønskede i foråret 2009 at omlægge sit 7 % obligationslån til et fastforrentet 5 % obligationslån med afdragsfrihed. Klageren modtog i den forbindelse flere vejledende beregninger fra banken vedrørende omlægningen.

På møde i banken den 23. marts 2009 blev det aftalt, at klagerens eksisterende lån skulle indfries til termin den 30. juni 2009.

Umiddelbart før møde i banken den 23. april 2009 udarbejdede banken en fornyet vejledende beregning for omlægningen af lånet, hvori kursen på det nye lån blev angivet til 94,8230. Af budgettet for låneomlægningen fremgik, at der efter indfrielse af klagerens eksisterende lån ville være et underskud på 5.411 kr.

Klageren underskrev på mødet en kurskontrakt, hvori afregningskursen med håndskrift blev anført til 93,6866249 pr. den 30. juni 2009. Banken har anført, at det i den forbindelse blev drøftet, at den opnåede kurs ikke var helt så høj som kursen i beregningen, da beregningen tog udgangspunkt i obligationskursen dagen før. Klageren har anført, at hun på intet tidspunkt blev gjort opmærksom på risikoen for en kursstigning i perioden mellem beregningen og indgåelse af kurskontrakten, herunder at dette kunne resultere i et kontant underskud.

Den 30. juni 2009 blev obligationer nominelt 1.930.000 kr. afregnet til kurs 94,32. Som følge af en ekspeditionsfejl blev beløbet afregnet kontant fra realkreditforeningen og ikke i obligationer som aftalt. Klageren fik derved udbetalt 18.149 kr. for meget, da der i afregningen fra realkreditinstituttet ikke var sket fradrag for kurskontrakten.

Banken købte herefter en tilsvarende post obligationer for 1.829.447 kr. og afregnede disse i stedet. Dette medførte et kurstab for klageren på 21.295 kr. i forhold til det aftalte

Efter omprioriteringen den 30. juni 2009 var der et underskud på klagerens omprioriteringskonto på 40.484 kr.

Banken godtgjorde den 8. juli 2009 klageren 3.145 kr., beregnet som forskellen mellem kurstabet på 21.295 kr. og det kurstab på 18.149 kr., som klageren skulle have lidt. Herefter udgjorde underskuddet på klagerens omprioriteringskonto 37.339,93 kr. Banken dækkede underskuddet ved samme dag at overføre et tilsvarende beløb fra klagerens budgetkonto. Som følge af et derved opstået underskud på klagerens budgetkonto tog klageren kontakt til banken.

Den 19. november 2009 var klageren til møde i banken, da hun ønskede en redegørelse for forløbet.

Ved brev af 3. februar 2010 henvendte klagerens advokat sig til banken og klagede over, at banken ikke i tide havde opdaget, at provenuet fra det hjemtagne lån ikke dækkede indfrielsen af det eksisterende lån, hvorved der opstod et kontant behov for klageren.

Ved brev af 10. februar 2010 afviste banken, at man havde handlet ansvarspådragende, men tilbød at tilbageføre yderligere 3.479 kr. som forskellen på den forventede garantiprovision ifølge omlægningsberegningen og den tilskrevne garantiprovision.

Klageren tog ikke umiddelbart imod bankens tilbud og indgav den 16. juli 2010 en klage over banken til Ankenævnet.

Banken har under sagen fremsat forligsforslag overfor klageren. Ved brev af 20. september 2010

opretholdt banken sit tilbud om tilbagebetaling af 3.479 kr. Banken foreslog samtidig en omlægning af klagerens lån til et 4 % obligationslån uden bevillingsprovision for garanti stillet over for realkreditinstituttet, samt fornyet vurdering af klagerens ejendom til brug for evt. optagelse af et mindre tillægslån til afdækning af underskuddet på de ca. 37.000 kr.

Banken tilbageførte den 29. oktober 2010 3.479 kr. til klageren i henhold til forligsforslaget samt 2.000 kr. for opkrævet ekspeditionsgebyr, men klageren og banken kunne imidlertid ikke nå til enighed herudover.

Parternes påstande.

Klageren har den 16. juli 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Spar Nord Bank skal betale erstatning for fejl i forbindelse med omlægningen af hendes lån samt de ekstraudgifter dette har påført hende.

Spar Nord Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at formålet med omlægning af det eksisterende 7 % obligationslån til et 5 % obligationslån var at opnå en lavere ydelse.

Det blev ikke drøftet, om omlægningen skulle give et positivt eller et negativt kontant provenu.

Hun er af bankens finans- og pensionsrådgivere vurderet som en kunde med meget lav risikovillighed. Det blev derfor aftalt at kurssikre i videst muligt omfang. Bankens medarbejder forsikrede hende om, at de eneste konsekvenser ved omlægningen var, at den månedlige ydelse blev lavere, men at restgælden ville stige. Herunder blev det nævnt, at der kunne opnås en omkostningsmæssig besparelse ved at omlægge til termin.

Efter en grundig gennemgang af beregningen blev det besluttet at gennemføre omlægningen og kurssikre med det samme. Bankens medarbejder forlod herefter lokalet og kom tilbage med den fremlagte kurskontrakt. Bankens medarbejder burde i den forbindelse have opdaget, at kursen på 93,68 var betydeligt lavere end kursen på 94,82, som var forudsat i den netop gennemgængende beregning.

Beregningen udviste et negativt provenu på 5.411 kr. Bankens medarbejder burde i den forbindelse have forudset, at omprioriteringen til en endnu lavere kurs, ville give et endnu større kontant underskud. Banken burde i den forbindelse have drøftet mulighederne for enten at optage et større kreditforeningslån eller alternative muligheder til finansiering af underskuddet.

Først i juli 2009 konstaterede banken, at der var opstået et underskud på omprioriteringskontoen. Beløbet hævede banken fra hendes budgetkonto uden at orientere hende, og med den konsekvens, at hun ikke kunne betale sine faste udgifter og terminer til tiden. Problemet med likviditetsunderskuddet på hendes budgetkonto løste banken ved at trække på hendes kassekredit, igen uden at underrette hende.

Da hun kontaktede banken, fik hun at vide, at der var sket en fejl, som straks ville blive rettet. Efterfølgende rykkede hun banken flere gange og fik i september 2009 at vide, at der var sket en række fejl ved omlægningen, men som var for tekniske til at bankens medarbejder kunne forklare hende dem. Hun skulle dog nok få fuld kompensation.

Først ved møde i banken den 19. november 2009, fik hun at vide, at omlægningen havde givet et underskud på knap 40.000 kr., som hun selv måtte finansiere.

Det tiltrædes, at der er sket korrekt kompensation ved overførslen af 3.145 kr. den 8. juli 2009 vedrørende ekspeditionsfejlen i forbindelse med hjemtagelsen af det nye lån. Hendes tab udgør dog herudover som minimum renteforskellen mellem renten på realkreditlånet og renten på hendes kassekreditkonto i hele lånets løbetid, samt udgifter til juridisk og økonomisk bistand.

Spar Nord Bank har anført, at klageren var grundigt rådgivet inden omlægningen af lånet blev igangsat

Klageren blev løbende orienteret om kursudviklingen og dennes betydning for omlægningen. Klageren blev informeret om, at beregningerne for omlægningen kun var vejledende, og at beløbene kunne ændre sig.

Merudgiften ved omlægningen skyldtes primært den lidt dårligere kurs på det nye lån og omkostningen til kurssikring, hvilket klageren blev rådgivet om. Dertil var udgiften til garantiprovision større end anslået. Herudover var der en merudgift til tinglysning, da der skulle tinglyses en respektpåtegning på et efterstående pantebrev.

Den opståede fejl hos bankens produktionsafdeling beklages, men har ikke medført yderligere omkostninger for klageren.

Klageren har opnået en nettobesparelse på 20.775 kr. på 1. års ydelse og herefter lignende besparelser i de efterfølgende år. Det er derfor bankens opfattelse, at klageren ville have foretaget omlægningen også, såfremt det havde været muligt at omregne den nøjagtige udgift.

Klageren var ikke garanteret et bestemt beløb ved omlægningen, idet en del af omkostningerne kun var anslået. Det fremgik således af forsiden af beregningerne, at der kun var tale om vejledende

beregninger.

Underskuddet som følge af omlægningen er ikke et tab i erstatningsretlig forstand. Klageren har opnået en betydelig besparelse i de årlige terminsudgifter og har derved ikke lidt et egentlig tab. Der er alene tale om en likviditetsmæssig udgift.

Med hensyn til omkostninger til rådgivere må dette krav afslås, da banken ikke har ydet klageren ansvarspådragende rådgivning. Endvidere er det ikke Ankenævnets praksis at tilkende dækning for sådanne omkostninger.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Ankenævnet finder, at banken på mødet den 23. april 2009 burde have genberegnet det kontante underskud efter indhentelse af afregningskursen på 93,686, således at det stod klageren klart, at underskuddet ville være langt større end først beregnet. Ved at undlade dette finder Ankenævnet, at banken har handlet ansvarspådragende.

Som følge af det kontante underskud har klageren en ekstra udgift svarende til renteforskellen mellem renten på realkreditlånet og renten på hendes kassekreditkonto for så vidt angår et beløb på 37.339,93 kr.

Idet Ankenævnet ikke finder, at klageren er berettiget til yderligere erstatning, herunder til udgifter til juridisk og økonomisk bistand, træffes som følge heraf følgende

a f g ø r e l s e :

Spar Nord Bank skal inden fire uger stille klageren, som om forrentning af kassekreditten sker/skete på realkreditlignende vilkår for så vidt angår et beløb på 37.339,93 kr. fra den 8. juli 2009 indtil realkreditlånet ophører eller omlægges.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

675/2010 Indsigelse mod opkrævning af gebyr for indbetaling via indbetalingskort eller PBS og indførelse af månedligt administrationsgebyr vedrørende lån.

Sagsnummer: 675/2010
 Dato: 3. november 2011
 Ankenævn: Vibeke Rønne, Jesper Claus Christensen, Maria Hyldahl og Georg Wenning.
 Klageemne: Gebyr, øvrige spørgsmål
Gebyr, rykkergebyr
Gebyr, PBS-aftale
Kreditaftaleloven, kreditoplysninger
 Ledetekst: Indsigelse mod opkrævning af gebyr for indbetaling via indbetalingskort eller PBS og indførelse af månedligt administrationsgebyr vedrørende lån.
 Indklagede: Ekspres Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Sagen vedrører indsigelse mod opkrævning af gebyr for indbetaling via indbetalingskort eller PBS og indførelse af månedligt administrationsgebyr vedrørende lån.

Sagens omstændigheder.

Den 21. januar 2008 optog klageren et lån på 8.000 kr. hos Handelsfinans (nu EkspresBank). Lånet var rente- og afdragsfrit i 6 måneder. Fra den 1. oktober 2008 skulle lånet afvikles med en månedlig ydelse på 200 kr. Renten var variabel, for tiden 18,5 % p.a. Låneaftalen indeholdt endvidere blandt andet følgende:

"... Jeg betaler herefter det lånte beløb, renter og eventuelt gebyrer tilbage med 67 ydelser af 200,00 kr., som forfalder den første i måneden, første gang den 01-10-2008 ... Ovennævnte beregninger er med forbehold for, at renten ikke ændres, at der ikke pålægges andre omkostninger i løbetiden. Hvis der sker ændringer, vil beregningerne og oplysningerne blive påvirket og kan ikke tages som det endelige udtryk for betalte kreditomkostninger, ydelser og varighed ...

Låntager kvitterer samtidig for at have modtaget kopi af låneaftalen og almindelige forretningsbetingelser. ..."

Af Almindelige Forretningsbetingelser for udlån gældende pr. 1. januar 2008 fremgik, at banken beregnede et gebyr på 100 kr. for rykkerskrivelse, et kontogebyr på op til 59 kr. og et gebyr pr. opkrævning via betalingsservice på 15 kr. og via girokort på 29 kr. Endvidere fremgik at indbetalinger forloids blev anvendt til betaling af blandt andet renter og gebyrer, og at de Almindelige Forretningsbetingelser kunne ændres med tre måneders varsel.

Af Almindelige Forretningsbetingelser for udlån gældende pr. 1. september 2008 fremgik, at banken med én måneds varsel kunne indføre nye gebyrer eller ændre sin generelle gebyrfastsættelse af "forretningsmæssige grunde, f.eks. til imødegåelse af øgede omkostninger, herunder tab". Af forretningsbetingelserne fremgik endvidere, at gebyrændringer ville blive meddelt i dagspressen og oplyst i tilknytning til den månedlige opkrævning.

Klageren foretog betaling via Betalingsservice i perioden fra den 2. oktober 2008 til november 2009, hvorefter betaling foregik ved brug af indbetalingskort.

Med virkning fra opkrævningen den 1. april 2009 varslede banken, at klagerens konto ville blive debiteret et månedligt opkrævningsgebyr på 15 kr. for betaling via PBS som følge af øgede tab og hensættelser, jf. oversigt fra Betalingsservice vedrørende betaling af ydelsen pr. 1. februar 2009. Opkrævningsgebyret på 15 kr. blev første gang debiteret klagerens konto den 16. marts 2009.

Med virkning fra og med opkrævningen den 1. oktober 2009 varslede banken, at gebyr for opkrævning via indbetalingskort blev hævet til 29 kr., og at det månedlige administrations/kontogebyr ville udgøre 19 kr., som følge af øgede administrative omkostninger, jf. oversigt fra Betalingsservice vedrørende betaling af ydelsen pr. 1. august 2009. Administrationsgebyret på 19 kr. blev første gang debiteret klagerens konto den 15. september 2009. Opkrævningsgebyret på 29 kr. blev første gang debiteret klagerens konto den 16. november 2009.

Betaling af ydelsen pr. august 2009 blev afvist fra Betalingsservice. Saldoen på klagerens konto udgjorde herefter 7.616,15 kr. (negativ). Den 10. og 23. august 2009 sendte banken rykkerbreve og debiterede to rykkergebyrer på hver 100 kr. Den 5. september 2009 betalte klageren 200 kr. Den 10. og 22. september 2009 debiterede banken to gebyrer for rykkerbreve på hver 100 kr. Den 3. oktober 2009 blev klagerens betaling af 400 kr. afvist fra Betalingsservice. Den 16. oktober 2009 debiterede banken et gebyr for rykkerbrev på 100 kr.

Den 16. november 2009 betalte klageren 600 kr. Klageren betalte herefter de månedlige ydelser på 200 kr. via indbetalingskort.

Ved e-mails af 26. oktober 2010 og 10. november 2010 rejste klageren indsigelse mod bankens beregning af restgælden, blandt andet de opkrævede gebyrer. Ved e-mails af 28. oktober 2010 og 11. november 2010 afviste banken klagerens indsigelse og redegjorde for rykkerbreve og debiterede rykkergebyrer.

Opkrævning af 1. marts 2011 indeholdt "gebyrer" på 56,39 kr.

Banken har fremlagt en oversigt over opkrævede renter og gebyrer i perioden fra november 2010 til februar 2011, herunder rykkergebyrer samt klagerens indbetalinger til dækning af renter og gebyrer. Af opgørelsen fremgår blandt andet, at der efter klagerens indbetaling pr. 4. februar 2011 resterede et gebyr på 8,39 kr., der ikke var fuldt indbetalt.

Klageren har oplyst, at hun pr. 3. marts 2011 indbetalte 2.500 kr.

Parternes påstande.

Klageren har den 6. december 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Ekspres Bank skal nedskrive hendes gæld betydeligt.

Ekspres Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har blandt andet anført, at banken ikke har overholdt låneaftalen. Banken var ikke berettiget til at opkræve et månedligt gebyr på 48 kr. Der står intet i låneaftalen om sådanne gebyrer.

Hun har nu betalt ca. 5.800 kr., og pr. 15. november 2010 udgjorde restgælden 8.019 kr.

Banken har i opgørelsen af 1. marts 2011 beregnet et gebyr på 56,39 kr. Banken er ikke berettiget hertil.

Ekspres Bank har blandt andet anført, at ydelsen på 200 kr. kun dækkede lidt mere end de tilskrevne renter og gebyrer. Gælden blev ikke nedbragt væsentligt som følge af den forholdsvis lave månedlige ydelse, bankens indførelse af gebyrer og klagerens misligholdelse nogle få måneder med deraf følgende rykkergebyrer.

Banken kan kun opfordre klageren til at forøge den månedlige indbetaling, så lånet kan nedbringes hurtigere for fremtiden.

De indførte gebyrer var korrekt varslet og hjemlet i henhold til bankens forretningsbetingelser gældende pr. 1. september 2008.

Indførelse af betalingsgebyrer blev varslet ultimo 2008 til ikrafttræden i marts 2009 og til betaling første gang ved opkrævningen den 1. april 2009.

Indførelse af administrationsgebyret blev varslet senere i 2009 til ikrafttræden i september 2009 og til betaling første gang i oktober 2009.

Gebyret på 56,39 kr. i opgørelsen af 1. marts 2011 skyldes, at klageren tidligere var i restance, hvorfor banken sendte et rykkerbrev og opkrævede rykkergebyr. Der resterede derfor et gebyr på 8,39 kr., der ikke var fuldt indbetalt, og som blev tillagt den næstfølgende måneds gebyr på 48 kr.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Låneaftalen af 21. januar 2008 indeholdt en beregning af det samlede beløb, der skulle betales af klageren i den forudsatte løbetid. Beregningen indeholdt et stiftelsesgebyr på 300 kr., men ikke oplysning om øvrige gebyrer.

Af den dagældende kreditaftalelovs (herefter kreditaftaleloven) § 9, nr. 3, fremgår, at der ved indgåelse af en kreditaftale med fast lånebeløb skulle gives forbrugeren oplysning om kreditomkostningerne angivet som et beløb opgjort i overensstemmelse med § 13. Efter § 13, stk. 1, omfatter kreditomkostningerne "alle omkostninger, herunder stiftelsesomkostninger, renter, løbende provisioner og alle andre omkostninger, som forbrugeren skal betale for kreditten". Efter § 13, stk. 2, ses der dog bort fra en række nærmere angivne omkostninger. Et administrationsgebyr og et gebyr for opkrævning via indbetalingskort er ikke omfattet af opregningen i stk. 2, og Ankenævnet finder, at disse gebyrer skulle medtages ved opgørelsen af kreditomkostningerne, jf. stk. 1.

Kreditomkostningerne var herefter ikke angivet i overensstemmelse med kreditaftalelovens § 9, nr. 3, jf. § 13, idet administrationsgebyret og gebyret for opkrævning via indbetalingskort ikke var medtaget. Det følger herefter af kreditaftalelovens § 23, stk. 2, at banken ikke var berettiget til at kræve disse gebyrer. Banken skal derfor godtgøre klageren disse gebyrer, idet Ankenævnet ikke finder tilstrækkeligt grundlag for at bringe bestemmelsen i § 23, stk. 3, i anvendelse.

For så vidt angår gebyret på 15 kr. for indbetaling via PBS fremgår det af kreditaftalelovens § 13, stk. 2, at der ved opgørelsen af kreditomkostningerne ses bort fra bl.a. "omkostninger ved overførsel af penge". Det var således berettiget, at banken ikke medtog dette gebyr ved beregningen af kreditomkostningerne.

Banken skal herefter godtgøre klageren administrationsgebyrer opkrævet fra den 15. september 2009 og gebyrer for opkrævning via indbetalingskort opkrævet fra den 16. november 2009.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Ekspres Bank skal godskrive gebyrer som ovenfor anført med valør på de enkelte datoer for debitering af gebyrerne.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

645/2010 Spørgsmål om hvorvidt en aftale om låneforsikring var indgået. Passivitet vedrørende betalingsoversigter.

Sagsnummer: 645/2010
 Dato: 3. november 2011
 Ankenævn: Vibeke Rønne, Jesper Claus Christensen, Maria Hyldahl og Georg Wenning.
 Klageemne: **Forsikring, låneforsikring**
Betalingservice, tilmelding
Betalingsformidling, tilmelding
Passivitet, øvrige spørgsmål
 Ledetekst: Spørgsmål om hvorvidt en aftale om låneforsikring var indgået. Passivitet vedrørende betalingsoversigter
 Indklagede: GE Money Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om klagerne har indgået aftale om låneforsikringer samt spørgsmål om passivitet vedrørende betalingsoversigter.

Sagens omstændigheder.

Klagerne K og M indgik i 2005 og 2006 aftaler om optagelse af to lån på henholdsvis 206.000 kr. og 36.050 kr. hos GE Money Bank.

Lånene blev afdraget hver måned over betalingsservice, første gang i januar 2006.

Banken har anført, at banken oprettede to Lånesikring Basis forsikringer til K på baggrund af et telefonopkald til K med tilhørende salg. Banken har fremlagt udtræk af sit it-system, hvoraf fremgår, at banken oprettede forsikringerne den 30. maj 2008.

Banken har endvidere fremlagt kopi af to breve af 13. juni 2008 fra Genworth Financial til K med tilhørende forsikringspolicer. Af brevene fremgik blandt andet:

"... Tak fordi du har valgt at tegne Lånesikring Basis.

Hermed sender vi forsikringsbevis og forsikringsbetingelser på din LåneSikring Basis forsikring, der er tilknyttet dit lån/kredit i GE Money Bank. Forsikringen betaler ydelsen på dit lån/kredit, hvis du bliver syg eller opsagt fra dit job.

Du har ret til at fortryde forsikringen indtil 30 dage efter modtagelsen af dette brev. ... "

Af forsikringspolicerne fremgik blandt andet, at forsikringerne var trådt i kraft den 30. maj 2008, at præmierne udgjorde 0,28 % af restgælden pr. måned, at forsikringsgiver var Lighthouse, Gibraltar, og at forsikringerne blev administreret gennem Genworth Financial.

Klagerne har anført, at K ikke indgik telefonisk aftale om oprettelse af forsikringerne, og at de ikke modtog brevene af 13. juni 2008 med tilhørende forsikringspolicer.

I perioden fra den 1. juli 2008 og fremefter blev der hver måned trukket et beløb for forsikringer på begge lån i henhold til betalingsoversigter fra Betalingsservice.

Af betalingsoversigt fra Betalingsservice pr. den 1. august 2010 fremgik således to poster "15/07-10 Lånesikring Basis" på henholdsvis 417,41 kr. og 80,85 kr. svarende til 0,28 % af restgælden på lånene.

Ved brev af 8. september 2010 rejste klagerne indsigelse mod præmiebetalingerne og stillede krav om, at banken skulle tilbageføre betalingerne. Klagerne anførte, at de ikke havde accepteret forsikringerne, og at de ikke havde modtaget policerne. Den 17. september 2010 afviste banken klagernes krav.

Parterne fastholdt deres synspunkter i efterfølgende korrespondance.

Den 27. september 2010 opsagde klagerne forsikringerne.

Ved brev af 14. oktober 2010 anmodede klagerne banken om at redegøre for og undersøge, om banken på eget initiativ eller ved en fejl havde etableret forsikringerne og iværksat opkrævning over den automatiske betaling af afdrag via Betalingsservice.

Parternes påstande.

Klagerne har den 25. november 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at GE Money Bank skal tilbagebetale de betalte forsikringspræmier, der ifølge klagerne udgør i alt ca. 16.000 kr.

med tillæg af renter.

GE Money Bank har nedlagt påstand om frifindelse

Parternes argumenter.

Klagerne har blandt andet anført, at de ikke har bestilt eller accepteret forsikringerne, og at de ikke har modtaget policer vedrørende forsikringerne. De blev tilbudt forsikringer ved etablering af lånene i 2005 og 2006 men afslog, da de fandt, at forsikringstilbuddet var uaktuelt og urimeligt dyrt.

De accepterer generelt ikke telefonsalg, men kræver et skriftligt materiale.

De var ikke hjemme og modtog ikke noget serviceopkald fra banken den 30. maj 2008.

De har ikke accepteret forsikringerne ved at betale hver måned. Banken har uden deres viden trukket et månedligt beløb på deres budgetkonto siden juli 2008. Banken havde adgang til deres konto via aftale om afdrag på de to lån, der hver måned blev betalt via Betalingsservice. De havde tiltro til, at banken alene trak det beløb, de havde skrevet under på. De var ikke opmærksomme på, at ydelserne på et tidspunkt blev ændret, og at der var tilføjet en ekstra linje i oversigterne fra Betalingsservice.

Banken har ikke ønsket at dokumentere på hvilket grundlag opkrævningen af forsikringerne begyndte, eller at undersøge eventuelle fejlmuligheder fra bankens side.

Banken benyttede sig uberettiget af adgangen til deres konto til på eget initiativ at trække for ydelser, som de ikke havde accepteret. Den omstændighed, at de først på et senere tidspunkt opdagede forholdet, berettiger ikke banken til at beholde beløbene.

De modtog ikke årsoversigter

GE Money Bank har blandt andet anført, at klagerne har tegnet og accepteret forsikringerne. Banken oprettede forsikringerne i systemet den 30. maj 2008. Forsikringerne blev solgt 1-2 dage forinden. Klagernes dokumentation for deres færden og opkaldslisten til deres telefon den 30. maj 2008 er derfor uden betydning for sagen. Opkaldslisten er endvidere en liste over M's udgående opkald. Det telefoniske salg ville derfor ikke forekomme på listen.

Banken sendte policer på begge forsikringer til klagerne med sædvanlig post. Policerne kom ikke retur, hvorfor der ikke er belæg for, at de ikke skulle være kommet frem til klagerne.

Klagernes indsigelse om, at forsikringerne ikke blev tegnet, er fortabt ved passivitet. Klagerne var via modtagelse af oversigter fra Betalingsservice hver måned bekendt med betaling af forsikringspræmierne. Det er højst usandsynligt, at klagerne ikke indenfor en periode på to år var bekendt med deres betalingsoplysninger. Klagernes begrundelser for ikke at have foretaget den nødvendige kontrol af kontoudtogene er ikke vægtige nok til at undlade at foretage kontrollen.

Klagerne kunne ved en enkelt kontrol af kontoudtogene have konstateret, at der blev betalt til to forsikringer.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Banken har fremlagt udtræk af sit it-system, hvoraf fremgår, at banken oprettede forsikringerne den 30. maj 2008. Banken har fremlagt breve af 13. juni 2008 vedrørende fremsendelse af policer til K. Banken har oplyst, at policerne ikke blev returneret fra postvæsenet. Der er ikke oplyst om uregelmæssigheder i postomdelingen på tidspunkterne for udsendelsen af brevene fra forsikringsselskabet.

Klagerne har bestridt at have modtaget policerne. Ved vurderingen af, om der kan anses at være indgået forsikringsaftaler, tillægger ankenævnet det ikke betydning, at klagerne ikke reagerede på præmieopkrævningerne over betalingsservice. Ankenævnet har herved lagt vægt på, at forsikringsaftalerne ikke er medtaget som en ny aftale på betalingsservice, og at præmien fremgår som en af fire poster vedrørende de samlede opkrævninger på lånene.

Ankenævnet finder på den anførte baggrund ikke, at banken har godtgjort, at klagerne har indgået aftale om tegning af forsikringerne.

GE Money Bank har herefter været uberettiget til at opkræve forsikringspræmien, hvorfor banken skal tilbageføre samtlige opkrævede betalinger, således som det fremgår af afgørelsen.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

GE Money Bank skal inden 30 dage tilbageføre samtlige præmiebetalinger debiteret klagerne konto med valør på datoerne for debitering.

Klagegebyret tilbagebetales klagerne.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

479/2010 Rådgivning ved investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Sagsnummer: 479/2010
Dato: 3. november 2011
Ankenævn: Vibeke Rønne, Jesper Claus Christensen, Maria Hyldahl og Georg Wenning.
Klageemne: **Værdipapirer, køb, salg, rådgivning**
Ledetekst: Rådgivning ved investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.
Indklagede: Jyske Bank
Øvrige oplysninger: ~~OP~~
Senere dom: -

Medhold klager

Indledning.

Sagen vedrører, om Jyske Bank har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med klagerens investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral - Obligationer.

Sagens omstændigheder.

Klageren var i 2007 kunde i Jyske Bank.

Banken har anført, at banken primo oktober 2007 sendte en brochure om Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer til klageren og hendes ægtefælle. Klageren har anført, at hun først modtog brochuren på et møde i banken. Af brochuren, der er fremlagt under sagen, fremgår blandt andet, at den "samlede investering kan få et bedre forhold mellem afkast og risiko - du bliver med andre ord bedre sikret mod tab."

Den 5. oktober 2007 fik klageren på et møde i banken lavet sin investeringsprofil vedrørende sine pensionsmidler. Profilen svarede til bankens "stabile" profil, hvor ca. 20 % af midlerne anbefales investeret i aktier og ca. 80 % i obligationer herunder ca. 15 % i højrenteobligationer. Af et resumé fra mødet fremgår under "Delkonklusion": "Forsigtig". Banken har oplyst, at investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer blev drøftet på mødet.

Den 23. oktober 2007 valgte klageren på et møde i banken at indgå en "Aftale om Jyske Investeringspartner - Portefølje" med banken, hvorved hun kunne få rådgivning fra en personlig investeringsrådgiver til brug for sine beslutninger om investering. Investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer blev igen drøftet.

Banken har oplyst, at klageren fra sit frie depot valgte at sælge investeringsbeviser i afdelingen Jyske Invest Lange obligationer og den 26. oktober 2007 investere midlerne i 1.195 stk. Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer til kurs 102 for 121.890 kr.

Den 29. oktober 2007 investerede klageren til kurs 102 ratepensionsmidler for 39.780 kr. og kapitalpensionsmidler for 259.998 kr. i henholdsvis 390 stk. og 2.549 stk. Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Banken har anført, at klageren - efter at kursen på Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer begyndte at falde - havde flere telefonsamtaler med sin rådgiver. Banken har fremlagt udskrifter af rådgiverens noteringer i bankens system, som blev udarbejdet umiddelbart efter de pågældende samtaler. Af en notering af 1. september 2008 fremgår:

"...

Talte med Fuldmagtshaver [klagerens mand]

Kunden ringer og er fortsat frustreret over performance på hedge afdelingerne, idet de i deres verden ikke er "stabile", som deres profil tilsiger. Vi har igen drøftet strategien i den og oplyst at fremadrettet fastholder vi strategien i den, da de ikke vil lade sig diktere på kort sigt. De giver ikke udtryk for at ville sælge, og nu tager de på ferie (retur 19/9). Har opfordret kunden til at komme til møde herind hos os, hvor vi kigger investeringerne igennem, så vi sikrer os, at porteføljen stemmer overens med kundens forventninger og ønsker. Han vil gerne have lov selv at vende tilbage efter ferien.

"

Finanstilsynet har i en offentliggjort afgørelse af 8. juli 2009 overfor Hedgeforeningen Jyske Invest påtalt, at foreningen handlede i strid med redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 18 i lov om investeringsforeninger, specialforeninger m.v., da foreningen udarbejdede salgsbrochuren om Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer, "fordi brochuren ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen".

Finanstilsynet har en i anden offentliggjort afgørelse af 24. november 2009 over for Jyske Bank påtalt, at banken "i forbindelse med salg af andele i Jyske Invest Hedge Markedsneutral - Obligationer ikke

generelt har taget skridt til at rette op på, at salgsbrochuren fra Investeringsforeningen Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen."

Ved brev af 18. juni 2010 udtrykte klageren overfor banken utilfredshed med investeringerne i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer og et samlet tab på ca. 320.000 kr.

Ved brev af 31. august 2010 afviste banken at dække klagerens tab

Ved brev af 2. september 2010 fastholdt klageren overfor banken sit ønske om erstatning.

Parternes påstande.

Klageren har den 3. september 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Jyske Bank skal erstatte tabet ved investeringerne i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Jyske Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har blandt andet anført, at hun altid har været forsigtig i pengesager. Hun og hendes ægtefælle har altid finansieret deres boliger med fastforrentede lån, fordi de ikke er spillere

Hun vil ikke klandre sin rådgiver, som ikke kendte til produktets mulige konsekvenser. Ellers ville rådgiveren ikke have anbefalet investeringen, da rådgiveren helt klart vidste, at hun ønskede at gå med "livrem og seler".

Banken har anført, at rådgiveren ikke er sikker på, at der blev rådgivet om "gearing". Hun er til gengæld 100 % sikker på, at dette ikke blev nævnt.

Hvis hun var blevet oplyst om, at der var tale om en gearing på 16 gange og at produktet var bundet op på en forventning om udviklingen: stigning i statsobligationer og tilsvarende forventet fald i realkreditobligationer – ville hun med sikkerhed have sagt fra.

Ved kontakten til banken i efteråret 2008 var det eneste forslag, at hun skulle følge sin "mavefornemmelse".

Hun opholdt sig i Spanien fra den 2. september til den 19. september 2008 og kom først hjem efter, at den største skade var sket. Bankens havde som vanligt fået et telefonnummer, hvis banken fandt kontakt formålstjenligt. Hun hørte intet.

På et møde i banken den 25. september 2008 fik hun rådet om at følge sin mavefornemmelse.

Jyske Bank har blandt andet anført, at klageren har fået de fornødne produktoplysninger inden købet, både via den fremsendte brochure og via rådgivningen.

Investeringen passede til klagerens investeringsprofil.

Klageren har selv truffet beslutningen om at investere i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Klageren må have indset, at investeringen var forbundet med risiko og må derfor selv bære tabet ved investeringen.

I den periode, hvor kursen faldt, har klageren flere gange været i kontakt med sin rådgiver for at drøfte udviklingen, og har hver gang besluttet at beholde investeringen.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Af Finanstilsynets afgørelse af 24. november 2009 til Jyske Bank fremgår:

"Finanstilsynet påtaler, at Jyske Bank A/S i forbindelse med salg af andele i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke generelt har taget skridt til at rette op på, at salgsbrochuren fra Investeringsforeningen Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen. Banken har i den forbindelse heller ikke sikret, at kunder, der blev anbefalet at geninvestere midler fra udløbne strukturerede obligationer og stats- og realkreditobligationer, på tydelig måde blev informeret om relevante risici ved en investering i hedgeforeningen.

Jyske Bank A/S har derved ikke levet op til forpligtelsen i den dagældende bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, § 7, stk. 3, 3. pkt."

Det er understreget i afgørelsen, at Finanstilsynet ikke hermed har taget stilling til, hvorvidt rådgivningen af den enkelte kunde lever op til bekendtgørelsens krav.

Herefter finder Ankenævnet, at det i den konkrete sag må påhvile Jyske Bank at godtgøre, at klageren forud for købet af Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer har modtaget fyldestgørende rådgivning om, hvorledes disse værdipapirer risikomæssigt adskiller sig fra såvel almindelige stats- og realkreditobligationer som obligationsbaserede investeringsbeviser, herunder om den særlige risiko, som var en følge af gearingen af produktet

Ankenævnet finder, at Jyske Bank ikke alene på baggrund af klagerens investeringserfaring eller klagerens modtagelse af brochuren, der har givet Finanstilsynet anledning til en påtale over for Hedgeforeningen Jyske Invest, har kunnet forudsætte, at klageren var fortrolig med produktets

særlige karakter

Banken har anført, at klageren har fået de fornødne produktoplysninger inden købet. Der foreligger imidlertid ikke dokumentation for indholdet (og konsekvenserne) af denne rådgivning

Da Jyske Bank ikke har godtgjort, at klageren modtog fyldestgørende rådgivning forud for købet af Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer, er banken erstatningsansvarlig for det tab som klageren har lidt som følge af investeringen.

Ankenævnet bemærker, at det af rådgiverens notering vedrørende telefonsamtalen den 1. september 2008 med klagerens mand fremgår, at parret "fortsat [er] frustreret over performance på hedge afdelingerne, idet de i deres verden ikke er "stabile"". Jyske Bank rådgav imidlertid ikke klageren med hensyn til, hvordan hun bedst kunne begrænse sit tab.

Ankenævnet finder på denne baggrund ikke, at der er godtgjort forhold i sagen, der kan medføre, at klageren ikke skal ydes fuld erstatning.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Jyske Bank skal inden fire uger tilbyde klageren kurtagefrit at tilbagekøbe i alt 4.134 stk. Jyske Invest Hedge Markedsneutral - Obligationer til den oprindelige anskaffelseskurs eller alternativt erstatte hendes tab ved investeringerne, hvis investeringsbeviserne måtte være solgt.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

583/2010 Spørgsmål om hæftelse for hævnings foretaget på en natklub.

Sagsnummer: 583/2010
Dato: 15. november 2011
Ankenævn: Eva Hammerum, Troels Hauer Holmberg, Bent Olufsen, Erik Sevaldsen, Astrid Thomas
Klageemne: **Afvisning, bevis § 7, stk. 1**
Lov om betalingskort/visse betalingsmidler/betalingstjenester, ikke-vedkendte hævnings
Ledetekst: Spørgsmål om hæftelse for hævnings foretaget på en natklub.
Indklagede: Nordea Bank Danmark
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører spørgsmål om klagerens hæftelse for hævnings med klagerens Visa/dankort på en natklub.

Sagens omstændigheder.

Klageren er kunde i Nordea Bank, hvor han har en konto med et tilknyttet Visa/dankort.

Den 27. februar 2010 kl. 03.11 blev kortet anvendt til en hævnings på 1.995 kr. i en natklub i København.

Efterfølgende i tidsrummet kl. 03.46-06.43 blev kortet anvendt til syv hævetransaktioner på i alt 18.580 kr., heraf to hævnings à 600 kr. Af transaktionslisten fremgår i samme tidsrum fire afviste hæveforsøg på grund af "PIN Fejl". Endvidere fremgår henholdsvis kl. 7.14.05 og kl. 7.14.53 to forgæves hæveforsøg på grund af "Spærret Kort".

Klageren gjorde indsigelse mod fem hævnings på i alt 17.380 kr., svarende til de 18.580 kr. ÷ de to hævnings på hver 600 kr.

Den 15. marts 2010 underskrev klageren en tro og love erklæring til banken samt en beskrivelse af hændelsesforløbet. Efterfølgende meddelte klageren, at det beroede på en misforståelse, at de to hævnings à 600 kr. ikke fremgår af indsigelsesblanketten.

Banken afviste at tilbageføre de omstridte hævnings med henvisning til, at man ikke fandt det sandsynliggjort, at der var tale om tredjemandsmisbrug.

Parternes påstande.

Klageren har den 26. oktober 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Nordea Bank Danmark skal tilbageføre de omstridte hævetransaktioner helt eller delvist.

Nordea Bank Danmark har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at han er sikker på, at der er tale om tredjemandsmisbrug.

Ved ankomsten til natklubben købte han en flaske champagne til 1.995 kr. Han foretog ikke yderligere transaktioner med kortet. De efterfølgende hævnings er derfor tredjemandsmisbrug.

Han har mistanke om, at der er blevet puttet noget i hans drink, idet han i løbet af kort tid blev "fraværende". Han erindrer ikke, at kortet skulle have været bortkommet, hvilket imidlertid ikke udelukker, at det har været på afveje. Pinkoden kan være blevet afluret.

Nordea Bank Danmark har anført, at der ikke er noget der tyder på, at tredjemand har misbrugt klagerens Visa/dankort. Klagerens manglende erindring om aftenens hændelsesforløb er ikke ensbetydende med, at der har foregået et misbrug.

Ved samtlige transaktioner er chippen blevet aflæst og beløbene er blevet godkendt ved indtastning af pinkoden.

Visa/dankortet har ikke været bortkommet.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Det må lægges til grund, at klagerens Visa/dankort og den til kortet hørende pinkode blev anvendt ved de omstridte hævnings på i alt 18.580 kr. Klageren hæfter under alle omstændigheder for 1.100 kr. af beløbet, jf. lov om betalingstjenester § 62, stk. 2.

Tre medlemmer – Eva Hammerum, Erik Sevaldsen og Astrid Thomas – udtaler:

Det følger af § 64, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalingstjenester, at registrering af brug af et betalingsinstrument ikke i sig selv er bevis for, at betaleren har godkendt transaktionen.

Ved transaktionerne i nærværende sag er chippen blevet aflæst og pinkoden anvendt. Transaktionerne er foretaget på en natklub, hvor klageren har oplyst, at han i løbet af kort tid blev "fraværende". Under disse omstændigheder finder vi, at en stillingtagen til om klageren hæfter for hele det hævede beløb, enten fordi der ikke er tale om misbrug, eller fordi der foreligger misbrug under sådanne omstændigheder, at hæftelsen ikke er begrænset til 1.100 kr., vil forudsætte en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer, som ikke kan ske for Ankenævnet, men i givet fald må finde sted for domstolene. Vi stemmer derfor for, at sagen afvises i medfør af Ankenævnets vedtægter § 7, stk. 1

To medlemmer – Troels Hauer Holmberg og Bent Olufsen – udtaler:

Lov om betalingstjenester fastsætter som noget nyt regler for bevisbedømmelsen når en betaler bestrider at have brugt et betalingskort. I § 64, stk. 1, 3. pkt fastsættes det, at registrering af brug af et betalingsinstrument ikke i sig selv er bevis for, at betaleren har autoriseret transaktionen. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår i øvrigt, at " *Hvis en bruger af betalingstjenester bestrider at have brugt et betalingskort, uanset at udbyderen kan bevise, at kortet og den til kortet hørende personlige sikkerhedsforanstaltninger har været anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen, vil det derfor være op til et ankenævn eller domstolene at tage stilling til, om brugen af kortet kan anses for foretaget af brugeren på baggrund af sagens omstændigheder.*"

I den konkrete sag har Nordea Bank Danmark ikke godtgjort andre omstændigheder til støtte for påstanden om, at de omtvistede betalinger var autoriseret af klageren, end at kortet og den til kortet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning har været anvendt. Da banken således, efter lov om betalingstjenester, ikke har løftet bevisbyrden for, at de omtvistede betalinger var autoriseret af klageren, følger det af lovens § 62, at banken straks skal tilbagebetale klageren beløbet, fraregnet selvriskoen på 1100 kr., idet banken i øvrigt ikke har godtgjort omstændigheder i forbindelse med misbruget af klagerens betalingskort, der kan medføre, at klageren hæfter for et større beløb.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

afgørelse:

Ankenævnet kan ikke behandle klagen.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

521/2010 Spørgsmål om rådgivningsansvar i forbindelse med indgåelse af valutarenteswapaftale samt om pengeinstituttet havde afgivet et løfte om adgang til at fortsætte aftalen.

Sagsnummer: 521/2010
 Dato: 15. november 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Peter Stig Hansen, Troels Hauer Holmberg, Ole Jørgensen
 Klageemne: **Afvisning, bevis § 7, stk. 1**
Valuta, øvrige spørgsmål
 Ledetekst: Spørgsmål om rådgivningsansvar i forbindelse med indgåelse af valutarenteswapaftale samt om pengeinstituttet havde afgivet et løfte om adgang til at fortsætte aftalen.
 Indklagede: Spar Nord Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører, om Spar Nord Bank har pådraget sig et ansvar i forbindelse med klagernes indgåelse af en valutarenteswapaftale med banken og om banken i foråret 2010 afgav et løfte om, at klagerne kunne fortsætte valutarenteswapaftalen uanset udviklingen i kursen på CHF.

Sagens omstændigheder.

Klagerne M og H var i 2008 kunder i Spar Nord Bank, hvor de bl.a. havde en friværdikonto med et træk på ca. 2.900.000 kr. og en kassekredit med et træk på ca. 1.480.000 kr. De nævnte konti finansierede efter det oplyste klagerne faste ejendomme i Danmark og Tyrkiet.

Den 16. april 2008 var klagerne til møde i banken, hvor banken orienterede dem om rente- og valuta-swapaftaler.

På mødet blev anvendt et planche-sæt, hvoraf fremgik to regneeksempler. Eksemplerne tog udgangspunkt i en samlet ydelse på klagerne eksisterende finansiering på 248.505 kr. pr. år.

Ved indgåelse af en valutaswap i CHF på 1.500.000 kr. og en fastrenteswap på 2.200.000 kr. kunne der opnås en forventet årlig indtægt på 35.690 kr.

Ved indgåelse af to fastrenteswaps på hver 2.000.000 kr. med en løbetid på henholdsvis 5 og 10 år kunne der opnås en forventet årlig indtægt på 14.600 kr.

Det fremgik videre, at en CHF-valutarenteswap efter 5 år ville give overskud, hvis CHF-kursen ved udløb var under 509 (break-even kurs), forudsat et uændret rentespænd mellem CHF-referencerenten og DKK-referencerenten. Videre fremgik det, at i perioden 1984 til 2008 var kursen kun i en kort periode over dette niveau.

I sagen er fremlagt et planche-sæt dateret den 23. april 2008, hvor følgende fremgår:

"..

Finansielle overvejelser									
Oplæg til fremtidig finansiering:									
Valuta	Ren-te	Forretningstype	Hvs. DKK	Type Lån	Rest-gæld DKK	KL rente	Rente i DKK	Afdrag	Restløbetid år
DKK	v	Spar Nord	2.900.000	Friværdikonto	2.899.327	5,25	152.215		30,00
DKK	v	Spar Nord	1.500.000	Kassekredit	1.481.393	6,50	96.291		30,00
				Tyrkiet					
DKK	v	Valutaswap	3.000.000	Modtager CIBOR 3		5,06	151.800		5,00
CHF	v			Betaler 3 mdr. CHF		3,34	100.200		5,00
					4.380.720		196.905	0	
						4,49			
				Ny låne gns. Lånerente	196.905				
				Ydelse inc. bidrag	51.600				
				Ændring i ydelse i kroner					

"

Den 29. april 2008 indgik M med banken aftale om en 5-årig valutarenteswap i CHF på modværdien af 3.000.000 kr. Swappen havde en indgangskurs på 460,40. Ifølge swappen skulle M hvert kvartal betale et beløb beregnet som CHF LIBOR 3mdr-renten med et tillæg på 0,44 af en hovedstol på CHF 651.607,30 mod at modtage et beløb beregnet som DKK CIBOR 3mdr-renten af en hovedstol på 3.000.000 kr. Ved aftalens udløb skulle klageren betale CHF hovedstolen mod at modtage DKK hovedstolen.

Den 8. maj 2008 underskrev M aftale om finansielle instrumenter, nettingaftale, rammeaftale om rente- og valutaprodukter samt bilag til investeringsaftale. Af rammeaftalen fremgik en forretningsline på 300.000 kr. og en risikoline på 300.000 kr. Videre fremgår:

"7 Overskridelse af forretningsline og/eller tabsline

Såfremt forretningsline overskrides vil Spar Nord kontakte Kunden med henblik på at Kunden straks lukker indgåede forretninger, så linebelastningen bliver lig med eller mindre end maksimumbeløbet. Kunden er forpligtet til straks [at] indgå forretninger, der nedbringer lineudnyttelsen som krævet af Spar Nord.

Ved overskridelse af tabsline vil Spar Nord kontakte Kunden med krav om at overskridelsen skal afvikles straks ved kontant indbetaling eller der stilles sikkerhed derfor.

Såfremt forretningsline eller tabsline overskrides har Spar Nord ret, men ikke pligt til at

- Stille krav om supplerende sikkerhed. Sikkerheden skal stilles på anfordring
- Lukke Kundens forretninger helt eller delvist efter eget valg
- Træffe anden aftale med Kunden

Såfremt overskridelse af forretningsline eller tabsline ikke straks nedbringes ved Spar Nords påkrav, er rammeaftalen misligholdt og Kunden kan ikke længere disponere under rammeaftalen. Spar Nord er herefter berettiget til at lukke alle kundens forretninger helt eller delvist. Ved erhverv kan Spar Nord realisere de evt. pantsatte sikkerheder straks jf. lov om værdipapirhandel § 58j og ved private kunder efter retsplejelovens regler.

15. Risiko og hæftelse

Kunden er bekendt med og er fuldt indforstået med risikoen ved indgåelse af forretninger med finansielle instrumenter.

"

Af bilag til investeringsaftalen fremgår følgende:

"

1. Er du klar over, at der ofte er tale om gearede produkter?

Rente- og valutaderivater:

Eksempelvis kan man ved terminsforretninger ved en sikkerhedsstillelse på 500 t.kr. indgå nominelle forretninger på op til 10 mio. kr.

Dit svar: Ja

2. Kan du acceptere, at markedsværdien på derivater kan have store daglige udsving?

Dit svar: Ja

3. Kan du acceptere, at du – for at kunne opnå et højt afkast – har risiko for tab?

Dit svar: Ja

Kan du acceptere, at du kan komme til at betale et beløb der overstiger tabsline i rammeaftalen?

Dit svar: Ja

Er du villig til at påtage dig ubegrænset tabsrisiko mod at modtage en præmie?

Dit svar: Ja

Beskrivelse af risikoprofil og investeringsstrategi for derivater

Du har oplyst, at dit investeringsformål er: Afdækning

Risikoprofil

Der indgås forretninger med henblik på afdækning af allerede eksisterende risici

"

Den 8. juni 2008 underskrev M Valuta Swap Bekræftelse. Det fremgik af bekræftelsen, at "Denne handel er gennemført uden forudgående rådgivning."

I november 2008 blev forretningsline forøget til 350.000 kr.

I januar 2009 blev tabsline forøget til 400.000 kr.

I februar 2009 blev forretningsline forøget til 500.000 kr.

Den 25. marts 2009 skrev M til banken, at han ikke mente at have modtaget tilstrækkelig information om aftalen, herunder om risici.

Ved mail af 26. marts 2009 afviste banken et ansvar, da M havde fået produktet gennemgået inden opstart. Banken tilføjede, at M havde modtaget 86.261,16 kr. i swappens løbetid, og at den kunne lukkes ned mod betaling af ca. 430.000 kr.

I maj 2010 blev tabsline og forretningsline forøget til henholdsvis 500.000 kr. og 600.000 kr.

Den 11. maj 2010 skrev H følgende mail til banken:

"Jeg havde en god og lang snak med [navn] fra valutaafdelingen i går, og vi blev enige om at det klogeste vi kan gøre er at have is i maven, fordi på et eller andet tidspunkt kommer kursen SCHFR ned igen. Om det er om ½ eller 3 eller 5 år, - ja det ved ingen, men ned kommer den!

Eneste myller i maven det kan give, er jo hvis du smækker kassen i på et tidspunkt? Derfor er det af stor vigtighed for os at du tilkendegiver om du har sat en øvre grænse for et tidspunkt hvor du vil forlange lånet indfriet, for så er vi jo virkelig på skideren!

Men, [navn] vil du ikke vende tilbage om vi fremover kan sove trygt med vores is i maven eller ??????"

Banken besvarede mailen samme dag som følger:

"Tak for din mail.

Jeg vil vende tilbage i morgen - og I kan sove godt !!! :-)"

Dagen efter bad banken H henvende sig med henblik på at få swappen "parkeret".

Den 23. juni 2010 sendte banken følgende mail til M:

"Til orientering

Her med fremsendes bankens holdning til de bevilgede lines i forbindelse med SWAPS i CHF og de kraftige stigninger i CHF den seneste tid.

Bevilgede lines, der er blevet udvidet af flere omgange skal lukkes ned, da vi ikke ved, hvor langt op CHF vil komme i kurs.

Formentlig i forlængelse af ovennævnte mail indgik M og banken en terminsforretning med en løbetid på 3 måneder, hvorved effekten af valutaswappen blev neutraliseret, således at klagerne efter det oplyste ikke led yderligere tab på udviklingen i CHF-valutakursen, men omvendt heller ikke i perioden kunne opnå gevinst på eventuelle fald i CHF-kursen.

I løbet af sommeren 2010 henvendte klagerne sig flere gange til banken for at aftale en strategi med henblik på at kunne hente noget af det tabte hjem. Banken ønskede ikke at medvirke til, at klagerne på ny fik eksponering til CHF ved at "genåbne" swappen.

Den 13. juli 2010 underskrev M et nyt bilag til investeringsaftale, hvor hans investeringsformål blev angivet som "investering". Videre fremgik det, at "Jeg accepterer hermed, at jeg har en meget høj risikoprofil".

Den 20. august 2010 sendte klagerne en formel klage til banken over forløbet.

Den 17. september 2010 afviste banken at dække klagerens tab.

Parternes påstande.

Klageren har den 21. september 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Spar Nord Bank skal holde klagerne skadesløse for tabet ved deres swap-forretninger.

Spar Nord Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at banken anbefalede dem en valutaswapforretning, der er beregnet på erhverv og professionelle valutaeksperter. En sådan forretning bør under ingen omstændigheder tilbydes private kunder og baseres på en privat økonomi.

Det var banken, der fra start anbefalede dem en CHF-swap på 3.000.000 kr. med en løbetid på 5 år. Den fortalte, at her var en unik mulighed, med stort afkast. Risikodelen blev ikke tydeliggjort.

Den break-even prognose, der blev vist på mødet var overoptimistisk, da den ikke viste tal for 1970-erne, hvor CHF var over kurs 600.

I bilaget til investeringsaftalen står der blot, om man kan acceptere risikoen for tab for at kunne opnå et højt afkast. Der står ikke noget om risiko for høje tab.

Banken har ultimo 2008 fortalt, at hvis de lagde det til side, som de modtog i renteindtægter, så ville kursstigningen på CHF aldrig få nogen konsekvens.

Det er først i bilaget til investeringsaftalen fra 2010, at de kunne se, at banken opfatter deres generelle risikoprofil som høj.

I maj 2010 tilkendegav banken, at den ikke ville tvangslukke valutawapforretningen, så de kunne altså vente på, at CHF-kursen ville rette sig.

Dette løfte fragik banken i juni 2010, hvor de blev tvunget til at indgå en terminsforretning. De fik aldrig lov til at komme ind på markedet igen, og havde derfor ikke mulighed for at hente noget af deres tab.

Spar Nord Bank har anført, at klagerne modtog en fyldestgørende rådgivning om risici ved forretningen. De fik to oplæg til finansiering, hvor en CHF valutawap på 1.500.000 kr. indgik i det ene. Klageren valgt selv at lave swappen – og risikoen – dobbelt så stor som foreslået.

Der har løbende været drøftelser om udviklingen i CHF-kursen og forhøjelserne af forretnings- og tabslines er tiltrådt af M, som ikke kan have været uvidende om den risiko, der var forbundet hermed.

Banken har ikke handlet ansvarspådragende. Klagen er primært begrundet i, at klagerne er utilfredse med, at banken ikke ville fortsætte forretningen.

Bankens mail af 11. maj 2010 kan ikke tages til indtægt for, at banken ville fortsætte forretningen uanset kursudviklingen.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Det fremgår af bilag til investeringsaftale af 8. maj 2008, at M's investeringsformål var afdækning af allerede eksisterende risici. Ankenævnet bemærker, at den omhandlede valutarenteswapaftale i CHF ikke ses at afdække nogen risiko, herunder renterisikoen på klagerens lån i DKK.

Ved at indgå valutarenteswapaftalen påtog M sig dels en risiko vedrørende udviklingen i rentespændet mellem aftalens referencerentesatser i henholdsvis DKK og CHF og dels en valutakursrisiko på aftalens hovedstol.

Valutarenteswapaftalen opfyldte således ikke det formål, der var angivet i bilag til investeringsaftalen af 8. maj 2008.

Spørgsmålet er herefter, om M før indgåelsen af valutarenteswapaftalen modtog tilstrækkelig rådgivning om aftalens risici, herunder om klagerens mulighed for at bære de tab, der kunne blive en følge af aftalen.

Ankenævnet finder det kritisabelt, at Spar Nord Banks planche-sæt af 23. april 2008 præsenterer valutarenteswappen som en del af et oplæg til fremtidig finansiering, når der reelt blot er tale om et investeringsforslag, der forudsættes at generere et afkast, der så kan anvendes til delvis betaling af de renteudgifter, som klagerne skulle betale på deres lån.

Tre medlemmer – Kari Sørensen, Peter Stig Hansen og Ole Jørgensen – udtaler herefter:

Spar Nord Bank har anført, at klagerne modtog en fyldestgørende rådgivning om risici ved forretningen, mens klagerne har anført, at de ikke modtog tilstrækkelig rådgivning herom. Vi finder, at en afklaring af dette spørgsmål vil forudsætte en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaring, som ikke kan ske for Ankenævnet, men i givet fald må finde sted for domstolene.

Vi stemmer derfor for, at sagen afvises i medfør af § 7, stk. 1 i Ankenævnets vedtægter.

Vi finder det ikke godtgjort, at Spar Nord Bank i foråret 2010 blandt andet ved mail af 11. maj 2010 afgav et løfte om, at banken ikke ville udnytte sin ret til at lukke valutarenteswapaftalen i overensstemmelse med rammeaftalens bestemmelser.

Et medlem – Troels Hauer Holmberg – der i henhold til Ankenævnets vedtægter § 13, stk. 1 er tillagt to stemmer, udtaler herefter:

Jeg finder, at der er tale om en kompleks og særligt risikofyldt aftale, som ikke almindeligvis indgås med privatkunder, og at der derfor, i overensstemmelse med investorbeskyttelsesreglerne, påhviler banken en skærpet forpligtelse til at dokumentere forudsætningerne for anbefalingen af produktet, herunder at foretage en omhyggelig vurdering af klagerens mulighed for at bære et eventuelt tab, og en skærpet forpligtelse til at beskrive aftalens specifikke risici og øvrige karakteristika i aftalegrundlaget.

På handelsdatoen for aftalen den 25. april 2008 forelå der efter det oplyste ikke et skriftligt aftalegrundlag. Det fremlagte aftalegrundlag i form af standardaftaler om vilkår for handel med finansielle instrumenter (underskrevet af M den 8. maj) samt valuta swap bekræftelse (dateret den 5. maj.) indeholder ikke beskrivelser af de specifikke risici ved den indgåede aftale.

Som dokumentation for rådgivningsforløbet forud for handelsdatoen den 25. april har banken fremlagt to planche-sæt. Det ene planche-sæt, som blev gennemgået med klagerne på mødet den 16. april, indeholder ikke en beskrivelse af den tabsrisiko klagerne ville påtage sig ved at indgå en aftale om

valutaswap og vedrører i øvrigt et andet produkt end det klagerne efterfølgende købte. Det andet planche-sæt (dateret den 23. april) omhandler en valutaswap på 3 mio. kr., men indeholder ingen beskrivelse af risici.

Samlet set finder jeg det ikke godtgjort, at banken har ydet fyldestgørende rådgivning om de specifikke risici ved aftalen. Det bemærkes i øvrigt, at jeg finder banken nærmest til at bære risikoen ved en eventuel bevisusikkerhed, idet de specifikke risici ved aftalen ikke er beskrevet i aftalegrundlaget.

Jeg stemmer for, at klagerne bør stilles som om aftalen ikke var blevet indgået.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

afgørelse:

Klagen tages ikke til følge for så vidt angår spørgsmålet om klagernes adgang til at fortsætte valutarenteswapaftalen.

Ankenævnet kan ikke behandle klagen vedrørende bankens rådgivning i forbindelse med indgåelsen af valutarenteswapaftalen.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

696/2009 Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med køb af PLUS Råvarer Super 2013. Tabsbegrænsningspligt.

Sagsnummer: 696/2009
 Dato: 29. november 2011
 Ankenævn: Eva Hammerum, Christian Bremer, Kjeld Gosvig Jensen, Søren Geckler og Maria Hyldahl
 Klageemne: **Værdipapirer, køb, salg, rådgivning**
 Ledetekst: Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med køb af PLUS Råvarer Super 2013. Tabsbegrænsningspligt.
 Indklagede: Roskilde Bank (FS Finans)
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører, om Roskilde Bank, nu FS Finans, har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med bankens rådgivning af klageren om dennes køb af PLUS Råvarer Super 2013 samt spørgsmål om tabsbegrænsningspligt

Sagens omstændigheder.

Klageren var kunde i Roskilde Bank, hvor hun havde et værdipapirdepot.

Klageren foretog blandt andet følgende handler med PLUS Invest obligationer, som er såkaldte strukturerede eller indekserede obligationer:

Dato	PLUS Invest obl.	Nom.	Køb/salg	Kurs
27. september 2002	Global 2002/07	47.600 kr.	Køb	105,00
16. september 2003	Global 2002/07	47.600 kr.	Salg	106,15
3. oktober 2003	5 Index Super 2008	30.500 kr.	Køb	110,00
3. oktober 2003	5 Index Basis 2008	16.800 kr.	Køb	100,00
11. maj 2004	5 Index Var. Rente 2009	25.000 kr.	Køb	100,00
11. maj 2004	5 Super Index 2009	68.000 kr.	Køb	110,00

Klageren beholdt de fire sidstnævnte obligationer til udløb.

Den 20. september 2005 blev der udarbejdet en investeringsprofil for klageren. Heraf fremgår blandt andet, at klageren havde kendskab til aktieindekserede obligationer, at hun ønskede at handle spekulativt, at investeringshorisonten var lang, og at hendes risikovillighed var høj.

Den 18. april 2006 købte klageren nominelt 45.400 kr. PLUS Råvarer Super 2013 til kurs 110, svarende til en kursværdi på 49.940 kr.

Plus Råvarer Super 2013 blev udbudt i foråret 2006 med tegningsperiode fra den 15. marts til den 4. april 2006. Tegningskursen var 110. Udsteder var Big 5 A/S. Af et faktaark om PLUS Råvarer Super 2013 fremgår bl.a.:

"

Investering i PLUS Råvarer Super 2013*

- Positivt afkast, hvis spotkurserne på de udvalgte råvarer stiger, forbliver uforandrede eller ikke falder markant
- Udstedes til kurs 110 og indløses til minimum kurs 100** ved udløb.

...

Sådan bestemmes afkastet

Afkastet genereres fra en finansiel forventning, hvori der indgår cirka 15 råvarer inden for energi, industrimetaller og ædelmetaller til industrielt brug. Den finansielle forventning tilpasses med en defensiv strategi, der skal beskytte afkastet.

...

- * For at få den fulde information om obligationen, herunder om

beskatning og risiko, henvises til resumé, registreringsdokument og værdipapirnote, som du kan få udliveret hos dit pengeinstitut eller hente fra www.plusinvest.dk.

Sikres ved investering i AAA-rated sikkerhedsobligation, som er den
 ** højeste opnåelige rating.

.. "

Banken har under sagen oplyst, at bankens rådgivere anvendte faktaarket som støttebilag ved rådgivning om obligationerne.

Pr. den 29. december 2006 indeholdt klagerens depot PLUS Råvarer Super 2013 obligationer til en kursværdi på 44.492 kr. (kurs 98) og Roskilde Bank aktier til en kursværdi på knap 200.000 kr.

Den 26. juni 2009 indgav klageren en klage over Roskilde Bank med krav om sikkerhed for investeringen i PLUS Råvarer Super 2013, som der var opstået tvivl om.

Roskilde Bank har til brug for sagen blandt andet fremlagt resumé, registreringsdokument og værdipapirnote for PLUS Råvarer Super 2013.

Den 11. august 2009 blev det på et møde for ejere af Plus Råvarer Super 2013 og Plus Råvarer 2013 vedtaget at åbne mulighed for at undlade realisation af sikkerhedsaktiver uanset en eventuel fortsat negativ udvikling.

I december 2010 udsendte PLUS Invest et nyhedsbrev om udviklingen i blandt andet PLUS Råvarer Super 2013. Det fremgik, at der ikke kunne tales yderligere konkurser uden tab på de underliggende sikkerhedsobligationer.

Den 19. marts 2010 traf Finanstilsynet afgørelse i en sag om PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

"Finanstilsynet påtaler, at BI Asset Management Fondsmæglerselskab A/S (herefter kaldet BIAM) i de fakta-ark, der var udarbejdet til udlevering til kunder om de strukturerede obligationer PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013, angav:

"... indløses til minimum kurs 100 ved udløb*)

Fodnote*) Sikret ved investering i AAA-ratede sikkerhedsobligation, som er den højeste opnåelige rating."

og derved gav investorerne et misvisende og utilstrækkelig beskrivelse af forholdene for indløsning, herunder risikoen for ikke at blive indløst til kurs 100. Fakta-arkene indeholdt dermed ikke en afbalanceret beskrivelse af produkterne og de risici, der er knyttet til en investering i produkterne.

BIAM har dermed handlet i strid med redelig forretningsskik og praksis inden for virksomhedsområdet, jf. § 43, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed."

Finanstilsynets afgørelse blev den 16. februar 2011 stadfæstet af Erhvervsankenævnet.

I foråret 2011 steg kursen på PLUS Råvarer Super 2013 til over kurs 100. I perioden 5. - 12. april 2011 lå kursen i intervallet 109,00 - 111,21. Ved breve af henholdsvis 28. marts og 29. april 2011 tilbød banken at sælge klagerens PLUS Råvarer Super 2013 til mindst kurs 100 og uden omkostninger. Banken anførte endvidere bl.a.:

"... efter dansk ret har den, der gør et erstatningsansvar gældende, pligt til at begrænse sit tab. [...] vi vil gøre dette princip gældende under behandlingen af din klagesag, hvis du vælger ikke at tage imod bankens tilbud om at sælge dine obligationer [...]"

....

I bedste fald vil obligationerne derfor være 225 kr. værd pr. obligation á 100 kr. ved udløb. I værste fald vil obligationerne være 0 kr. værd ved udløb.

.. "

Klageren, der ikke accepterede bankens tilbud, har fastholdt klagen til Ankenævnet.

Parternes påstande.

Ankenævnet har forstået klagerens påstand således, at Roskilde Bank skal yde sikkerhed for, at hendes PLUS Råvarer Super 2013 indfries til kurs 100 ved udløb.

Roskilde Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at hun ved købet af PLUS Råvarer Super 2013 fik oplyst, at der ikke var nogen risiko ved obligationen.

I værste fald ville hun få kurs 100 ved udløb. Dette har vist sig ikke at være sandt.

Roskilde Bank har anført, at der ikke er oplyst omstændigheder, som støtter, at banken har handlet ansvarspådragende.

Bankens rådgivning af klageren har været korrekt og fyldestgørende

Klageren havde mulighed for at vurdere investeringen, herunder risikoen, via faktaarket. Af faktaarket fremgår, at indfrielsen til kurs 100 var sikret ved investeringen i AAA ratede sikkerhedsobligationer, ligesom klageren blev oplyst om, at den fulde information om obligationerne kunne fås hos banken eller ses på PLUS Invests hjemmeside.

Det er derfor klagerens risiko, hvis hun alene har baseret sin investering på de informationer, der fremgik af faktaarket.

Investeringen var ikke i strid med klagerens risikoprofil, der var høj risiko.

Klagerens depot havde en sådan sammensætning, at det ikke kunne anses for uforsvarligt at anbefale klageren de omhandlede obligationer.

Klageren havde i kraft af sine tidligere investeringer et forudgående kendskab til PLUS Invest obligationer, herunder hovedstolssikringen med de AAA ratede sikkerhedsobligationer.

Sikkerhedsobligationerne, der skal sikre indfrielsen af hovedstolen, har opnået en AAA rating hos internationalt kendte ratingbureauer, hvilket er den højest opnåelige rating, der alene gives til værdipapirer af højeste kvalitet og med et minimum af risiko.

AAA ratingen af sikkerhedsobligationerne var sikkerhedsmæssigt på linje med eller endog undertiden bedre end ratingen af danske realkreditobligationer.

Banken kunne ved markedsføringen og anbefaling af obligationerne berettiget lægge vægt på, at der var den højest opnåelige sikkerhed for, at obligationernes hovedstol kunne indfris til kurs 100 ved udløb.

Både AAA ratingen og bankens rådgivning var baseret på forventninger, der kunne vise sig ikke at holde, og som klageren, der foretog investeringen, bærer risikoen for.

Klageren er bekendt med, at ingen investering er fuldstændig risikofri.

Klageren, der er en erfaren investor med forudgående kendskab til PLUS Invest, er bekendt med, at en garanti aldrig er mere værd end garantiudstederen. Værdien af den AAA ratede hovedstol er derfor afhængig af, om garantiudstederen kan honorere garantien ved PLUS Invest obligationernes udløb.

Banken har ikke givet nogen selvstændig garanti for, at obligationernes hovedstol kan indfris til kurs 100 ved udløb.

Der er ikke kausalitet (årsagssammenhæng) mellem en eventuel mangelfuld rådgivning om sikringen af hovedstolen via sikkerhedsobligationen og klagerens beslutning om at foretage investeringen. Det må antages, at investorer generelt lægger mere vægt på AAA-ratingen af sikkerhedsobligationen, end på hvordan denne i øvrigt er konstrueret. Til sammenligning må det antages, at en investor ved investering i f.eks. danske realkreditobligationer må antages at lægge mere vægt på obligationens rating end på konstruktionen og sammensætningen af det danske realkreditsystem.

Det må endvidere formodes, at klageren ikke ville have afholdt sig fra at foretage investeringerne, hvis hun havde haft kendskab til de yderligere oplysninger om sikkerhedskonstruktionen og sikkerhedsobligationerne, der fremgår af prospekterne.

På baggrund af klagerens risikoprofil og hendes erfaring med investering i PLUS Invest obligationer bør det påhvile klageren, at sandsynliggøre, at hun ikke ville have investeret i de obligationer, som klagen angår. En sådan bevisbyrde stemmer med almindelige bevisbyrderegler i erstatningssøgsmaal.

Det må generelt antages, at investorer lægger mere vægt på AAA ratingen af sikkerhedsobligationen end på, hvordan denne i øvrigt er konstrueret. Hovedparten af investorer vil under alle omstændigheder have svært ved at forstå den teknisk meget komplicerede konstruktion, der lå til grund for hovedstolssikringen med den AAA ratede sikkerhedsobligation.

Finanstilsynets afgørelse vedrører alene faktaarket og ikke det øvrige tilgængelige materiale om produkterne.

Finanstilsynets afgørelse har ikke den (civilretlige) konsekvens, at formidlere, herunder Roskilde Bank, af PLUS obligationerne ifalder et erstatningsansvar over for den enkelte investor. Et eventuelt erstatningsansvar må være betinget af, at de almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt, herunder at der er kausalitet mellem bankens eventuelt utilstrækkelige rådgivning og klagerens beslutning om at investere i de omhandlede obligationer. Det må påhvile klageren at bevise, at der var oplysninger, som banken skulle have givet hende, og som ville have afholdt hende fra at foretage investeringen, herunder hvilke konkrete oplysninger, det måtte dreje sig om.

Klageren har udvist passivitet ved først i juni 2009 at klage over investeringen, der fandt sted i 2006. Klageren bør ikke efter i ca. 3 år at have haft mulighed for at spekulere i chancen for et stort afkast på PLUS Invest obligationerne have adgang til at hæve købet som følge af en påstået mangel, der i givet fald forelå allerede på købstidspunktet.

Klageren har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt ved at undlade at modtage bankens tilbud om salg af obligationerne til mindst kurs 100. Klageren er derfor afskåret fra at kræve dækning for en eventuel negativ difference mellem obligationernes kurs ved udløb og kurs 100.

I brevet af 28. marts 2011 er risici ved investeringen, herunder de mulige indfrielseskurser ved udløb

beskrevet. Klageren bør i hvert fald ikke herefter have adgang til både at spekulere i chancen for et positivt afkast på PLUS obligationerne, og hvis dette mislykkes, i stedet kræve bankens betaling af kurs 100.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Ankenævnet finder det ikke godtgjort, at Roskilde Bank har påtaget sig en selvstændig garanti for, at klagerens PLUS Råvarer Super 2013 indløses til kurs 100 ved udløb.

Ankenævnet lægger i overensstemmelse med bankens oplysninger til grund, at banken i forbindelse med sin rådgivning af klageren forinden dennes køb af PLUS Råvarer Super 2013 i 2006 anvendte det fremlagte faktaark. Det fremgår heraf bl.a., at investeringen indfries minimum til kurs 100 ved udløb, hvilket i en note med mindre skrift angives sikret "ved investering i AAA-rated sikkerhedsobligation, som er den højeste opnåelige rating".

Finanstilsynet påtalte ved afgørelsen af 19. marts 2010, at faktaarkene om PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013 indeholdt en ikke afbalanceret beskrivelse af produkterne og de risici, der er knyttet til en investering i disse. Denne afgørelse er stadfæstet af Erhvervsankenævnet.

Ankenævnet finder, at det må påhvile Roskilde Bank at godtgøre, at klageren forud for købet af PLUS Råvarer Super 2013 har modtaget fyldestgørende rådgivning om risikoen for, at obligationerne ikke bliver indløst til mindst kurs 100.

Ankenævnet finder, at Roskilde Bank ikke alene på baggrund af klagerens erfaring med andre strukturerede obligationer fra Plus Invest kunne forudsætte, at klageren var fortrolig med obligationernes særlige karakter. Det bemærkes, at klagerens tidligere PLUS Invest obligationer blev solgt før udløb og med kursgevinst.

Ankenævnet finder det på grundlag af det under sagen anførte, herunder navnlig indholdet af faktaarket, som rådgivningen ifølge det oplyste er sket på grundlag af, ikke godtgjort, at klageren har modtaget fyldestgørende rådgivning om risikoen ved produktet.

Efter indholdet af faktaarket finder Ankenævnet, at det må have haft afgørende betydning for klageren, at obligationerne ville blive indløst til mindst kurs 100 ved udløb.

Ankenævnet finder herefter, at de almindelige erstatningsbetingelser, herunder betingelsen om årsagssammenhæng (kausalitet) er opfyldt.

Ankenævnet finder ikke, at klageren har fortabt sit erstatningskrav som følge af passivitet, idet hun først blev klar over risikoen for tab af obligationsseriernes hovedstol i juni 2009.

Det forhold, at klagerens risikoprofil var høj risiko, kan ikke medføre, at banken frigøres for sit ansvar for rådgivningen.

Tre medlemmer – Eva Hammerum, Christian Bremer og Kjeld Gosvig Jensen - udtaler:

Ved brevene af henholdsvis 28. marts og 29. april 2011 fik klageren mulighed for at sælge obligationerne til mindst kurs 100. Samtidig blev klageren informeret om, at obligationerne ved udløb i bedste fald ville blive indløst til 225 kr. pr. obligation à 100 kr., i værste fald 0 kr. Under disse omstændigheder og idet det som ovenfor anført ikke er godtgjort, at Roskilde Bank har påtaget sig en selvstændig garanti for, at klagerens PLUS Råvarer Super 2013 indløses til kurs 100 ved udløb, finder vi, at klageren er afskåret fra at gøre et eventuelt krav gældende mod banken, hvis obligationerne ved udløb indfries til en kurs under kurs 100.

Vi stemmer for, at klagen ikke tages til følge.

To medlemmer – Søren Geckler og Maria Hyldahl – udtaler:

Vi finder, at banken som konsekvens af mangelfuld rådgivning af klageren i forbindelse med dennes investering i PLUS Råvarer Super 2013, herunder om risikoen for, at obligationerne ikke ville blive indløst til kurs 100 ved udløb, skal stille klageren som hun forventede ved investeringen, således at risikoen for at indfrielseskursen bliver lavere end 100 dækkes af banken (positiv opfyldelsesinteresse).

Klageren er under disse omstændigheder ikke afskåret fra at udnytte chancen for en gevinst på investeringen. Det forhold, at kursen på PLUS Råvarer Super 2013 i foråret 2011 oversteg kurs 100 kan ikke medføre et andet resultat.

Som følge heraf stemmer vi for, at Roskilde Bank skal anerkende at dække det tab, klageren måtte blive påført, hvis PLUS Råvarer Super 2013 ikke indfries til kurs 100 ved udløb.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge af det anførte træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Klagen tages ikke til følge.

Pengeinstitutankenævnet

1018/2010 Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med investering i PLUS Råvarer Super 2013. Passivitet. Kurstab ved salg før udløb og før krav om erstatning blev rejst.

Sagsnummer: 1018/2010
 Dato: 29. november 2011
 Ankenævn: Eva Hammerum, Christian Bremer, Kjeld Gosvig Jensen, Søren Geckler og Maria Hyldahl
 Klageemne: **Værdipapirer, køb, salg, rådgivning**
Passivitet, værdipapirer/investering
 Ledetekst: Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med investering i PLUS Råvarer Super 2013 Passivitet. Kurstab ved salg før udløb og før krav om erstatning blev rejst.
 Indklagede: Roskilde Bank (FS Finans)
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om Roskilde Bank har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med bankens rådgivning af klagerne om køb af PLUS Råvarer Super 2013, og om et eventuelt erstatningsansvar dækker kurstabet ved klagernes salg af papirerne før udløb og før de rejste krav om erstatning. Spørgsmål om fortabelse af indsigelser ved passivitet.

Sagens omstændigheder.

Den 5. april 2006 blev der via Roskilde Bank, hvor klagerne M og H var kunder, gennemført en omprioritering og tillægsbelåning af klagernes faste ejendom. Formålet var efter det oplyste dels finansiering af en istandsættelse af ejendommen, dels klagernes deltagelse i Aktiv Boliginvest, som var et investeringsprodukt, hvor en kunde ved belåning af friværdien i sin fast ejendom investerede i investeringsbeviser i BankInvest Højrentelande.

Ved nota af 18. april 2006 købte H nominelt 165.400 kr. PLUS Invest Råvarer Super 2013 til kurs 110, svarende til en kursværdi på 181.940 kr., til sit frie værdipapirdepot i banken. Ifølge årsoversigten for 2006 købte H samme dag yderligere nominelt 16.500 kr., således at den samlede beholdning udgjorde nominelt 181.900 kr.

PLUS Invest Råvarer Super 2013 er en struktureret obligation, der blev udbudt i perioden 15. marts - 4. april 2006 via blandt andre Roskilde Bank. Udsteder var BIG 5 A/S. Af et faktaark om PLUS Råvarer 2013 fremgår bl.a.:

"

Investering i PLUS Råvarer Super 2013*

- Positivt afkast, hvis spotkurserne på de udvalgte råvarer stiger, forbliver uforandrede eller ikke falder markant.
- Udstedes til kurs 110 og indløses til minimum kurs 100** ved udløb.

Sådan bestemmes afkastet

Afkastet genereres fra en finansiel forventning, hvori der indgår cirka 15 råvarer inden for energi, industrimetaller og ædelmetaller til industrielt brug. Den finansielle forventning tilpasses med en defensiv strategi, der skal beskytte afkastet.

* For at få den fulde information om obligationen, herunder om

beskatning og risiko, henvises til resumé, registreringsdokument og værdipapirnote, som du kan få udleveret hos dit pengeinstitut eller hente fra www.plusinvest.dk.

Sikres ved investering i AAA-rated sikkerhedsobligation, som er den

****** højeste opnåelige rating.

.."

Banken har under sagen oplyst, at bankens rådgivere anvendte faktaarket som støttebilag ved rådgivning om obligationerne. Klagerne har anført, at de ikke modtog faktaark eller andet materiale i forbindelse med investeringen.

Den 16. maj 2008 udarbejdede banken en investeringsprofil for hver af klagerne. H havde "Intet kendskab" til komplekse produkter, herunder garantiobligationer, mens M havde "kendskab og evt. erfaring" med netop garantiobligationer. Klagernes nettoformue var 2-5 mio. kr. Risikovilligheden var mellem risiko udtrykt ved tallet 7 for H og 5 for M (1-3 = lav risiko, 4-7 = mellemrisiko, 8-10 = høj risiko) og defineret ved "ønsker investeringsforslag og rådgivning med en vis risiko for tab".

Ved fondsbørsmeddelelse af 24. august 2008 oplyste Roskilde Bank, at den ikke længere opfyldte lovgivningens solvenskrav. Handlen med Roskilde Bank aktier blev herefter suspenderet. Banken blev erklæret konkurs den 3. marts 2009. Finansiell Stabilitet A/S fik via et nyt selskab, der overtog navnet Roskilde Bank, til formål at afvikle den gamle Roskilde Banks aktiviteter.

Klagernes engagement blev overført til et andet pengeinstitut, P.

Ved brev af 3. august 2009 indkaldte Amagerbanken ejerne af PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013 til et møde den 11. august 2009. Baggrunden var, at sikkerhedsobligationen, der indgik i obligationsserien, havde været udsat for flere konkurser i den underliggende referenceportefølje. Formålet med mødet var at ændre obligationsvilkårene med henblik på at begrænse obligations-ejernes tab. Om baggrunden for ændringsforslaget fremgik blandt andet:

"Sikkerhedsobligationen er struktureret således, at der er en buffer, der absorberer tab på de underliggende selskaber i Referenceporteføljen op til et vist beløb (Subordination Amount), men tab derudover vil medføre, at hovedstolen på Sikkerhedsobligationen vil blive reduceret med en gearet værdi af disse tab, og Sikkerhedsobligationen kan i samme omfang ikke indfri Obligationerne."

Som beskrevet i PLUS Invest Nyt af 3. juni 2009 (og senest opdateret den 16. juli 2009) har der siden september 2008 været konkurser og betalingsstandsninger i nogle af de selskaber, der indgår i Referenceporteføljen. Der er således risiko for, at Sikkerhedsobligationens hovedstol kan blive ramt af tab og bortfalde, helt eller delvist, såfremt der kommer yderligere tab på selskaber i Referenceporteføljen, som overstiger den tilbageværende del af Subordination Amount."

Den 19. marts 2010 traf Finanstilsynet afgørelse i en sag om PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

"Finanstilsynet påtaler, at BI Asset Management Fondsmæglerselskab A/S (herefter kaldet BIAM) i de fakta-ark, der var udarbejdet til udlevering til kunder om de strukturerede obligationer PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013, angav:

"... indløses til minimum kurs 100 ved udløb*")

Fodnote*) Sikret ved investering i AAA-ratede sikkerhedsobligation, som er den højeste opnåelige rating."

og derved gav investorerne et misvisende og utilstrækkelig beskrivelse af forholdene for indløsning, herunder risikoen for ikke at blive indløst til kurs 100. Fakta-arkene indeholdt dermed ikke en afbalanceret beskrivelse af produkterne og de risici, der er knyttet til en investering i produkterne.

BIAM har dermed handlet i strid med redelig forretningsskik og praksis inden for virksomhedsområdet, jf. § 43, stk. 1 i lov om finansiell virksomhed."

Den 16. februar 2011 blev afgørelsen stadfæstet af Erhvervsankenævnet.

Den 28. september 2010 solgte H via P sin beholdning af nominelt 181.900 kr. PLUS Råvarer Super 2013 til kurs 66,17.

Den 29. december 2010 indgav klagerne en klage over Roskilde Bank til Ankenævnet. Klagen vedrørte klagernes tab i forbindelse med Aktiv Boliginvest og investering i Roskilde Bank aktier.

Ved brev af 31. maj 2011 til Ankenævnet rejste klagerne via deres advokat krav om erstatning for tab på PLUS Råvarer Super 2013.

Ved brev af 9. september 2011 til Ankenævnet meddelte klagerne via deres advokat, at der var indgået forlig mellem parterne om Aktiv Boliginvest, og at de fastholdt klagen for så vidt angik PLUS Råvarer Super 2013.

Roskilde Bank har til brug for sagen blandt andet fremlagt resumé, registreringsdokument og værdipapirnote for PLUS Råvarer Super 2013. Banken har endvidere fremlagt et nyhedsbrev udsendt af PLUS Invest den 5. juli 2011 om udviklingen i blandt andet PLUS Råvarer Super 2013. Det fremgår, at sikkerhedsobligationen ville blive berørt ved eventuelle yderligere konkurser i den underliggende

referenceportefølje. Pr. den 1. juli 2011 var kursen på PLUS Råvarer Super 2013 101,1790.

Parternes påstande.

Klagerne har nedlagt påstand om, at Roskilde Bank skal erstatte tabet ved investeringen i PLUS Råvarer Super 2013.

Roskilde Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klagerne har anført, at banken i forbindelse med aftalen om Aktiv Boliginvest tillige anbefalede dem at investere i PLUS Råvarer Super 2013. De fulgte anbefalingen, idet de fik det indtryk, at der var tale om en sikker investering, og at de var garanteret en indfrielseskurs på 100. Investeringen ske for lånte midler.

Banken bør erstatte både det realiserede tab og omkostningerne ved finansieringen af investeringen.

De modtog ikke noget skriftligt materiale i forbindelse med investeringen og havde således kun rådgiverens ord at forholde sig til. De blev vildledt af rådgiveren, der oplyste, at der var en garanteret indfrielseskurs på 100.

Banken opfyldte ikke sin pligt til at give fyldestgørende information om produktet.

Da de modtog indbydelsen til obligationsejermødet i august 2009, blev de bekendt med, at der kunne være problemer med PLUS Råvarer Super 2013. Ved efterfølgende drøftelser med P gik det op for dem, at der var en risiko.

De solgte papirerne, da de ikke længere havde nerver til at se kurserne falde, og med henblik på at begrænse tabet. De har ikke herved fortabt deres ret til at gøre et erstatningskrav gældende mod banken.

Roskilde Bank har anført, at der ikke er oplyst omstændigheder, som støtter, at banken har handlet ansvarspådragende.

Bankens rådgivning af klagerne har været korrekt og fyldestgørende.

Klagerne havde mulighed for at vurdere investeringen, herunder risikoen, via faktaarket. Af faktaarket fremgår, at indfrielsen til kurs 100 var sikret ved investeringen i AAA ratede sikkerhedsobligationer, ligesom klagerne blev oplyst om, at den fulde information om obligationerne kunne fås hos banken eller ses på PLUS Invest's hjemmeside.

Det er derfor klagerens risiko, hvis de alene har baseret deres investering på de informationer, der fremgik af faktaarket.

Sikkerhedsobligationerne, der skal sikre indfrielsen af hovedstolen, har opnået en AAA rating hos internationalt kendte ratingbureauer, hvilket er den højest opnåelige rating, der alene gives til værdipapirer af højeste kvalitet og med et minimum af risiko.

AAA ratingen af sikkerhedsobligationerne var sikkerhedsmæssigt på linje med eller endog undertiden bedre end ratingen af danske realkreditobligationer.

Banken kunne ved markedsføringen og anbefaling af obligationerne berettiget lægge vægt på, at der var den højest opnåelige sikkerhed for, at obligationernes hovedstol kunne indfris til kurs 100 ved udløb.

Både AAA ratingen og bankens rådgivning var baseret på forventninger om produkterne, der kunne vise sig ikke at holde, og som klagerne, der foretog investeringen, bærer risikoen for.

Klagerne er bekendt med, at ingen investering er fuldstændig risikofri.

Klagerne måtte indse, at en garanti aldrig er mere værd end garantiudstederen. Værdien af den AAA ratede hovedstol er derfor afhængig af, om garantiudstederen kan honorere garantien ved PLUS Invest obligationernes udløb.

Banken har ikke givet nogen selvstændig garanti for, at obligationernes hovedstol kan indfris til kurs 100 ved udløb.

Der er ikke kausalitet (årsagssammenhæng) mellem en eventuel mangelfuld rådgivning om sikringen af hovedstolen via sikkerhedsobligationen og klagerens beslutning om at foretage investeringen. Det må antages, at investorer generelt lægger mere vægt på AAA-ratingen af sikkerhedsobligationen, end på hvordan denne i øvrigt er konstrueret. Til sammenligning må det antages, at en investor ved investering i eksempelvis danske realkreditobligationer må antages at lægge mere vægt på obligationens rating end på konstruktionen og sammensætningen af det danske realkreditsystem.

Det må formodes, at klagerne ikke ville have afholdt sig fra at foretage investeringerne, hvis de havde haft kendskab til de yderligere oplysninger om sikkerhedskonstruktionen og sikkerhedsobligationerne, der fremgår af prospekterne.

Det bør påhvile klagerne, at sandsynliggøre, at de ikke ville have investeret i de obligationer, som klagen angår. En sådan bevisbyrde stemmer med almindelige bevisbyrde-regler i erstatningssøgsmål.

Finanstilsynets afgørelse har ikke den (civilretlige) konsekvens, at formidlere, herunder Roskilde Bank, af PLUS obligationerne ifalder et erstatningsansvar over for den enkelte investor. Et eventuelt

erstatningsansvar må være betinget af, at de almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt, herunder at der er kausalitet mellem bankens eventuelt utilstrækkelige rådgivning og klagerne beslutning om at investere i de omhandlede obligationer. Det må påhvile klagerne at bevise, at der var oplysninger, som banken skulle have givet, og som ville have afholdt dem fra at foretage investeringen, herunder hvilke konkrete oplysninger, det måtte dreje sig om.

Finanstilsynets påtale om, at faktaarket ikke indeholdt en afbalanceret beskrivelse af produktet, kan ikke føre til, at almindelige regler for bevisbyrdefordeling ud fra friere overvejelser fraviges.

Klagerne har udvist passivitet ved først i maj 2011 at klage over investeringen, der fandt sted i april 2006.

Klagerne må i henhold til almindelige principper for tabsbegrænsning selv bære det tab, der er indtrådt i forbindelse med, at de har valgt at sælge obligationerne og realisere et kurstab før udløbet af obligationernes løbetid og herved frivilligt har givet afkald på den sikrede minimumsindfrielseskurs.

Det kunne ikke forventes, at obligationerne på et hvilket som helst tidspunkt før udløb kunne sælges til kurs 100.

Banken blev afskåret fra at indgå en eventuel forligsmæssig ordning, idet klagerne ikke forinden salget henvendte sig til banken.

Klagerne har erkendt, at de i forbindelse med obligationsejermødet i august 2009 blev bekendt med, at der var en risiko ved obligationen. Alligevel gjorde de først indsigelse ved replikken af 31. maj 2011 til Ankenævnet. På dette tidspunkt var obligationerne solgt. I tiden op til salget kunne klagerne spekulere i kursudviklingen – eventuelt på bankens bekostning. Klagerne fastsatte selv salgstidspunktet, uden at banken fik mulighed for at varetage sine interesser. Klagerne tilsidesatte herved et grundlæggende princip om loyalitet i kontraktforhold.

Hvis det pålægges formidlerne af PLUS obligationer at dække investorenes eventuelle kurstab, der indtræder ved salg på et vilkårligt tidspunkt i obligationernes løbetid, vil det få betydelige økonomiske konsekvenser for de pågældende formidlere, idet der er tale om et illikvidt marked med deraf følgende negativ kurspåvirkning. Endvidere vil en sådan afgørelse medføre en risiko for, at en stor del af investorerne vælger at realisere obligationerne før udløb med deraf følgende tab for formidlerne. Investor vil således ikke have nogen interesse i, til hvilken kurs obligationerne sælges.

Banken har som følge af klagerens manglende reaktion berettiget kunnet gå ud fra, at der ikke ville fremkomme krav fra klageren.

Banken hæfter ikke for muligt fejlagtige oplysninger afgivet af P.

Klagerne var klar over, at finansieringsomkostningerne ikke ville blive dækket, hvis PLUS obligationerne blev indfriet til kurs 100.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Ankenævnet finder det ikke godtgjort, at Roskilde Bank har påtaget sig en selvstændig garanti for, at klagerne PLUS Råvarer Super 2013 indløses til kurs 100 ved udløb.

Ankenævnet lægger i overensstemmelse med bankens oplysninger til grund, at banken i forbindelse med sin rådgivning af klagerne forinden dennes køb af PLUS Råvarer Super 2013 i 2006 anvendte det fremlagte faktaark. Det fremgår heraf bl.a., at investeringen indfries minimum til kurs 100 ved udløb, hvilket i en note med mindre skrift angives sikret "ved investering i AAA-rated sikkerhedsobligation, som er den højeste opnåelige rating".

Finanstilsynet påtalte ved afgørelsen af 19. marts 2010, at faktaarkene om PLUS Råvarer 2013 og PLUS Råvarer Super 2013 indeholdt en ikke afbalanceret beskrivelse af produkterne og de risici, der er knyttet til en investering i disse. Denne afgørelse er stadfæstet af Erhvervsankenævnet.

Ankenævnet finder, at det må påhvile Roskilde Bank at godtgøre, at klagerne forud for købet af PLUS Råvarer Super 2013 har modtaget fyldestgørende rådgivning om risikoen for, at obligationerne ikke bliver indløst til mindst kurs 100.

Ankenævnet finder det på grundlag af det under sagen anførte, herunder navnlig indholdet af faktaarket, som rådgivningen ifølge det oplyste er sket på grundlag af, ikke godtgjort, at klagerne har modtaget fyldestgørende rådgivning om risikoen ved produktet.

Efter indholdet af faktaarket finder Ankenævnet, at det må have haft afgørende betydning for klagerne, at obligationerne ville blive indløst til mindst kurs 100 ved udløb.

Ankenævnet finder herefter, at de almindelige erstatningsbetingelser, herunder betingelsen om årsagssammenhæng (kausalitet) er opfyldt.

Klagerne har anført, at de i forbindelse med obligationsejermødet i august 2009 blev klar over, at der bestod en risiko for, at PLUS Råvarer Super 2013 obligationerne ikke ville blive indløst til kurs 100 ved udløb. Ankenævnet finder derfor, at klageren på daværende tidspunkt burde have henvendt sig til banken med deres krav.

Det forhold, at klagerne først rejste krav mod Roskilde Bank mere end 1½ år efter, at de blev klar over risikoen, kan ikke i sig selv medføre, at kravet er bortfaldet som følge af passivitet.

Spørgsmålet om risikoen ved Plus Råvarer Super 2013 og konsekvenserne heraf blev ikke drøftet

mellem klagerne og Roskilde Bank efter mødet i august 2009.

Ankenævnet finder ikke, at der foreligger forhold, hvorefter Roskilde Bank kan have fået en berettiget forventning om, at klagerne ikke ville rejse krav over for banken.

Allerede derfor er kravet ikke bortfaldet som følge af retsfortabende passivitet.

Henset til den manglende rådgivning af klagerne, er det uden betydning for opgørelsen af tabet, at klagerne valgte at sælge obligationerne inden disses udløb.

Der er ikke grundlag for at pålægge banken at yde godtgørelse for omkostningerne ved at investeringen efter det oplyste var lånefinansieret.

Banken skal derfor betale erstatning som nedenfor bestemt

Som følge af det anførte træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Roskilde Bank skal anerkende at dække det tab, som klagerne måtte blive påført, hvis Plus Råvarer Super 2013 ikke indfries til kurs 100 ved udløb, opgjort som forskellen mellem kurs 100 og en faktisk kurs på 66,1790 eller højere.

Klagegebyret tilbagebetales klagerne.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

591/2010 Indsigelse mod afregningskurs ved køb af aktier.

Sagsnummer: 591/2010
Dato: 29. november 2011
Ankenævn: Eva Hammerum, Christian Bremer, Kjeld Gosvig Jensen, Søren Geckler og Maria Hyldahl
Klageemne: Værdipapirer, afregningskurs
Netbank, værdipapirer
Ledetekst: Indsigelse mod afregningskurs ved køb af aktier.
Indklagede: Jyske Bank
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -
Medhold klager

Indledning

Sagen vedrører klagerens indsigelse mod afregningskursen ved køb af aktier via Jyske Banks netbank.

Sagens omstændigheder

Klageren er kunde i Jyske Bank, hvor han har en ratepensionsopsparing (-435) og har oprettet en børneopsparing (-342)

Den 26. oktober 2010 kl. 07.56 afgav klageren via Jyske netbank en købsordre på 130 stk. Vestas Wind Systems aktier til en værdi af 27.950,00 kr. Beløbet blev hævet på ratepensionskontoen (-435).

Samme dato kl. 07.58 afgav klageren via netbanken en købsordre på 16 stk. Vestas Wind Systems aktier til en værdi af 3.440,00 kr. Beløbet blev hævet på børneopsparingskontoen (-342).

Klageren har anført, at han afgav de to købsordrer baseret på en kurs på ca. 200.

Af bankens kvitteringer for ordrene via netbanken fremgår, at begge aktiekøb blev effektueret til kurs 215.

Af posteringsoversigter vedrørende klagerens ratepensionskonto (-435) og børneopsparingskonto (-342) fremgår, at kontiene efter aktiekøbene blev overtrukket med henholdsvis -1.794,36 kr. og -193,63 kr.

Efterfølgende henvendte klageren sig til banken og rejste indsigelse imod afregningskursen af aktiekøbene.

Banken afviste klagerens krav.

Af et fremlagt skærmpoint fra Jyske Netbank vedrørende en såkaldt "Dækningskontrol" fremgår:

"

Beløbsbegrænsning på 200.000,00 kr.

Du kan overføre ubegrænset mellem egne/medejer konti. Du kan overføre til andre/betale indbetalingskort for max. 200.000 kr. pr. udførelsesdato.

Dækningskontrol

Betalinger og overførsler gennemføres kun, hvis der er dækning på kontoen. Der skal være dækning senest kl. 18.00 på udførelsesdagen.

Dækningskontrollen foregår maskinelt, uden at Jyske Banks medarbejdere involveres.

Afvises en ordre får du en post herom.

Tilbageførsel

En korrekt udført ordre kan ikke tilbageføres.

Ønsker du at få tilbageført et beløb, skal beløbsmodtageren acceptere det. Kontakt beløbsmodtageren eller anmod din Jyske Bank-afdeling herom.

..."

Parternes påstande

Klageren har den 5. november 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Jyske Bank skal holde ham skadesløs for aktiekøbene ved at betale ca. 2.200 kr.

Jyske Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter

Klageren har anført, at han den 26. november 2011 kl. 7.56 og kl. 7.58 afgav to købsordrer til kurs ca.

200. Han handlede fra 2 konti, hvorfra han for hver handlede for hele indeståendet, hvilket svarede til henholdsvis 130 stk. og 16 stk. Vestas aktier.

Da kursen ved fondsbørsens åbning steg til 215, forventede han, at købet ikke blev gennemført. Købet blev imidlertid gennemført, og betaling skete, selvom der ikke var dækning på kontiene.

Da det var for tidligt på dagen til at kunne gennemføre strakshandel, valgte han at sikre kursen ved at handle for det maksimale indestående. Han havde en forventning om, at han var sikret af bankens "dækningskontrol". Det fremgår af "dækningskontrollen", at betalinger og overførsler kun gennemføres, når der er dækning på kontoen. Det fremgår ikke, at bankens regler for dækningskontrol, ikke vedrører handel med værdipapirer. Det fremgår heller ikke, at dækningskontrollen alene gælder for *"overførsler og betalinger til egne konti eller tredjemands konti og betaling af giro- og indbetalingskort"*, som banken har anført.

Det fejlagtige aktiekøb har medført et tab på 2.200 kr. Tabet svarer til forskellen mellem kurs 200 og kurs 215 på i alt 146 stk. Vestas aktier.

Det bestrides, at han ville få en *"gratis option på kursudviklingen"*, hvis han får medhold. Hans klage drejer sig om en handel, som efter bankens egne regler, ikke burde være effektueret, men som alligevel blev det.

Jyske Bank har anført, at aktiehandlerne blev effektueret som markedshandler ved åbning af markedet og afregnet til kurs 215. Handlerne kunne ikke gennemføres som strakshandler, da ordrene blev indlagt i netbanken på et tidspunkt, hvor der ikke var kurser tilgængelige i bankens strakshandelssystem. Kurser i strakshandelssystemet er alene tilgængeligt, når markederne er åbne for handel.

Klageren foretog en beregning på kursen dagen før, da han afgav sine købsordrer. Han afgav sine ordrer ud fra denne kurs i forhold til indeståendet på kontiene. Det var baggrunden for, at der efter handlerne var gennemført, opstod et overtræk på begge konti, da handlerne blev effektueret til kurs 215.

Klageren kunne derfor ikke forvente, at handlerne blev gennemført til gårsdagens kurs på aktierne, når købsordrerne blev indlagt i netbanken uden for det relevante markedes åbningstid, hvor det ikke var muligt at handle på strakskurser.

Hvis klageren ønskede at gennemføre handlerne til en bestemt eller maksimeret kurs, kunne han have indlagt en limitordre i netbanken eller have afventet markedets åbning. I så fald ville der have været strakshandelskurser tilgængelige i netbanken for aktierne.

Klageren kunne ikke have en forventning om, at bankens regler om dækningskontrol ville sikre ham en forholdsmæssig reduktion af ordrene. Bankens regler om dækningskontrol vedrører ikke handel med værdipapirer, men alene overførsler og betalinger til egne konti eller tredjemands konti og betaling af giro- og indbetalingskort.

Klageren har ikke lidt et tab ved handlerne. Klageren afgav købsordrer på henholdsvis 130 stk. og 16 stk. Vestas aktier. Klagerens forventning om, at ordrene ikke ville blive gennemført, hvis kursen var højere end ca. kurs 200, medfører ikke, at klageren har lidt et tab som følge af, at ordrene blev gennemført til kurs 215. Klageren har blot købt aktierne til en højere kurs end han angiveligt forventede.

Hvis klageren får medhold i påstanden, vil han få en gratis option på kursudviklingen af aktierne. Klageren kunne ved en kursstigning ud over købskursen på 215 have valgt at inddække overtrækkene på de to konti og fastholde handlerne. Dette ville have givet klageren og børneopsparingsens kontohaver en kursgevinst. At kursen faldt efter gennemførslen af handlerne, kan ikke berettige klageren til kompensation.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion

Henset til, at der er tale om en ratepensionskonto og en børneopsparingskonto finder Ankenævnet, at dækningskontrollen må forstås således, at Jyske Bank ikke bør købe flere aktier end der var dækning for på kontiene.

Da Jyske Bank har købt aktier i et sådant omfang, at der opstod overtræk på kontiene, finder Ankenævnet, at Jyske Bank skal tilbagekøbe aktier til kurs 215 i et sådant omfang, at overtræk ikke var opstået.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Hvis klageren inden 30 dage fra denne afgørelse anmoder herom, skal Jyske bank tilbagekøbe Vestas aktier til kurs 215 i et sådant omfang, at overtræk på henholdsvis ratepensionskontoen og børneopsparingskontoen ikke var opstået.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

Pengeinstitutankenævnet

592/2009 Spørgsmål om bankens rådgivning ved indgåelse af en valutaswapaftale.

Sagsnummer: 592/2009
 Dato: 5. december 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Hans Daugaard, Peter Stig Hansen, Troels Hauer Holmberg, Ole Jørgensen
 Klageemne: **Rente, øvrige spørgsmål**
Valuta, øvrige spørgsmål
 Ledetekst: Spørgsmål om bankens rådgivning ved indgåelse af en valutaswapaftale.
 Indklagede: Nykredit Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Indledning

Sagen vedrører klagernes indsigelse om mangelfuld rådgivning i forbindelse med indgåelsen af en valuta- og renteswapaftale med Forstædernes Bank A/S (nu Nykredit Bank).

Sagens omstændigheder

Klagerne, der er ægteparret M, der er født i 1952, og K, der er født i 1950, var kunder i Forstædernes Bank (nu Nykredit Bank).

I foråret 2007 henvendte klagerne sig til banken, da de ønskede finansieringsforslag til køb af tre lejligheder. Klagerne blev kreditmæssigt godkendt af banken til at låne ca. 5 mio. kr., som lejlighederne kostede.

På et møde i banken den 17. april 2007 blev klagerne præsenteret for muligheden for at indgå en swapforretning, da en sådan kunne reducere finansieringsomkostningerne.

Bankens rådgivning skete bl.a. på baggrund af præsentationsmaterialet, hvoraf fremgår:

"

Hvad er en renteswap?

...

- En finansiel swap er således en aftale mellem to parter om at **bytte cashflow** på *aftalte vilkår* over en *aftalt periode*.
- Swap er et selvstændigt produkt som handles **uafhængigt** af et eventuelt underliggende lån eller aktiv. En swap kan **åbnes/lukkes** når som helst.

Swap er derfor som udgangspunkt hverken nettolikviditetsskabende eller balanceskabende i normal forstand

- Benyt derfor swaps til at ændre renteeksponeringen på et underliggende lån eller en gældsportefølje.

Hvad er en renteswap?

En aftale mellem to parter

Om at modtage (hhv. betale) fast rente

Mod at betale (hhv. modtage) variabel rente

i samme valuta (i modsætning til en valutaswap)

i samme løbetid

Renteswap i fremmed valuta

Der kan indgås swapaftaler i mange valutaer.

Rente- og valutaswap

En valutaswap ligner en renteswap, blot er der tale om betalinger i to forskellige valutaer

Ved etableringen af en valutaswap fastsættes hovedstolene i de to valutaer sædvanligvis ud fra den aktuelle valutakurs

Ved en swap i fremmed valuta påtager låntageren sig en valutarisiko!

Risici

SOM VED ANDRE FINANSIELLE PRODUKTER ER DER OGSÅ RISICI VED SWAFTALER

- Risiciene kan opdeles i to kategorier

De løbende ydelser (likviditetsbesparelsen)

Likviditetsbesparelsen påvirkes af den **korte rente**

og **valutakursen**, hvis der vælges anden end DKK finansiering

Likviditetsbesparelsen er et udtryk for den løbende rentebesparelse som swaftalen generer[er]

Markedsværdien (kursværdien)

Markedsværdien påvirkes af **swaprenten**

og **valutakursen**, hvis der vælges anden end DKK finansiering

Markedsværdien er et udtryk for hvad forretningen kan indfries til på et givet tidspunkt.

Markedsværdien er som udgangspunkt ikke likviditetsskabende m.m. swaftalen indfries

Omlægning – fortsat (Markedsværdi)

RISIKO (variabel swap model mht. renten)

Risikoen på renten er her, at man risikere[r] at 3 mdr renten i Schweiz stiger mens den tilsvarende 12 mdr's rente i Danmark ikke stiger. Dette vil reducere lidt af ens rentebesparelse.

Vi forventer dog at "trappeforholdet" forbliver intakt.

HUSK: Renteswappen kan når som helst lukkes

I materialet var angivet eksempler, der viste effekten af kursfald og -stigning i CHF samt taleksempler, der viste effekten af rentefald og -stigning på de løbende betalinger og swappens markedsværdi.

Den 22. august 2007 købte klagerne to ejerlejligheder og et rækkehus. Ejendommene var købt som bolig til hvert af tre familiemedlemmer.

Købet af ejendommene blev finansieret med et fastforrentet realkreditlån (6 %) med en hovedstol på ca. 4.900.000 kr.

Den 24. august 2007 indgik klagerne en rammeaftale vedrørende rente- og valutaswapforretninger med en ramme på 625.000 kr. Af aftalen fremgår:

Kunden erklærer herved, at det er aftalt, at jeg/vi kan indgå aftaler om rente- og valutaswaps med et samlet maksimum for nettomellemværendes markedsværdi (maksimalt accepteret urealiseret tab) på 5 % af hovedstolen på underliggende forretninger.

14. Kundens ansvar

Beslutning om at indgå henholdsvis undlade at indgå forretninger træffes alene af Kunden for dennes regning og risiko. I den forbindelse er Kunden bekendt med, at handel med finansielle instrumenter kan være forbundet med betydelige risici.

Tab, der måtte opstå som følge af sådanne dispositioner, påhviler alene Kunden.

Bankens rådgivning, herunder rådgivning som Banken måtte yde på eget initiativ, ydes efter bedste skøn. Banken er ikke ansvarlig for tab, der måtte opstå som følge heraf.

Kunden skal selv gøre sig bekendt med de skattemæssige konsekvenser, der er forbundet med indgåelse af forretninger under Rammeaftalen, og Banken er derfor uden ansvar for hvilken skattemæssig behandling, der måtte blive tillagt forretningerne. Banken opfordrer til at søge rådgivning hos revisor eller advokat. Banken gør endvidere opmærksom på, at Banken alene er indberetningspligtig til Told & Skat for så vidt angår markedsværdien af indgåede swap-forretninger.

16. Kundens erklæringer

Kunden erklærer, at beslutningen om at indgå hver enkelt forretning alene træffes på baggrund af

Kundens egen vurdering af, hvorvidt indgåelsen af swappen er den mest hensigtsmæssige måde at tilgodese det formål, som Kunden ønsker at forfølge. Kunden erklærer samtidig at ville søge støtte i form af rådgivning fra tredjemand i det omfang, Kunden finder dette nødvendigt

Kunden erklærer, at være blevet rådgivet om og har forstået de særlige risici, der knytter sig til indgåelse af swap-forretninger, herunder rente- og valutarisici

Kunden erklærer således at være vidende om, at han bl.a. bærer risikoen for at lide tab som følge af renteændringer på swappens hovedstol og rentebetalingerne i henhold til den indgåede forretning.

Tilsvarende erklærer Kunden at være vidende om, at han bl.a. bærer risikoen for at lide tab som følge af kursændringer på swappens valuta.

20. Underskrift

Jeg/vi bekræfter med min/vor underskrift:

at have læst og forstået indholdet i Rammeaftalen

at jeg/vi er vidende om, at køb/salg af rente- og valutaswaps kan være forbundet med betydelig tabsrisiko

Den 19. september 2007 sendte banken en bekræftelse på en rente- og valutaswapaftale til klagerne. Af aftalen fremgår:

Reference:	3764619N
Hovedstol:	CHF 1.100.000,00 / DKK 5.001.150,00
Handelsdato:	13. august 2007
Startdato:	15. august 2007
Slutdato:	30. september 2010, i overensstemmelse med Modified Following "Business Day Convention"
Beregningsagent	: Forstædernes Bank A/S

[Betingelser for klagerne:]

[Klagerne] betaler variabel rente:

Hovedstol:	CHF 1.100.000,00
Fixingside:	CHF-LIBOR-BBA
Renteperiodens længde:	3 Måneder, med undtagelse af afvigende renteperioder som beregnes ved lineær interpolation iht. market practice, afrundet til 5 decimaler
Rente for første periode:	2,74 %
Præmie:	0,41 %
Renteberegningsmetode:	A360
Betalingsdage:	Kvartårligt ...
Renters rente beregning:	Anvendes ikke
Business Days for betaling:	Zürich
Business Days for fixing:	London

[Betingelser for banken:]

Hovedstol:	DKK 5.001.150,00
Fixingside:	CIBOR-DKNA13
Renteperiodens længde:	12. Måneder, med undtagelse af afvigende renteperioder som beregnes ved lineær interpolation iht. Market practice, afrundet til 5 decimaler
Rente for første periode:	4,75 %
Præmie:	0 %

Pengeinstitutankenævnet

219/2010 Indsigelse om at tegning af garantikapital til mindreårige skete i strid med værgemålslovens og værgemålsbekendtgørelsens regler.

Sagsnummer: 219/2010
 Dato: 6. december 2011
 Ankenævn: Vibeke Rønne, Karin Duerlund, Mette Gade, Troels Hauer Holmberg og Anna Marie Schou Ringive
 Klageemne: **Garantbeviser, mindreårig**
Garantbeviser, rådgivning
 Ledetekst: Indsigelse om at tegning af garantikapital til mindreårige skete i strid med værgemålslovens og værgemålsbekendtgørelsens regler.
 Indklagede: Løkken Sparebank (FS Finans)
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Sagens omstændigheder.

Klageren er far til børnene A og B, der er født i henholdsvis 2003 og 2005.

Den 14. februar 2006 tegnede klageren garantikapital for 40.000 kr. til hvert af børnene. For indskuddene udstedte sparekassen kvitteringer med blandt andet følgende tekst:

"...

Ovennævnte er indtrådt som garant i Løkken Sparekasse i henhold til Løkkens Sparekasses til enhver tid gældende vedtægter.

Garantikapitalen hæfter for Løkken Sparekasses forpligtelser.

Garantikapitalen og de dertil knyttede garantrettigheder kan ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Indbetalt garantikapital kan ikke kræves indløst, men udbetales alene efter anmodning, såfremt Løkken Sparekasse samtykker. Ingen garant er forpligtet til at lade sin garantikapital indløse.

"

I 2007 blev der tegnet yderligere garantikapital, således at børnene herefter havde garantikapital for hver 47.000 kr.

Klageren har oplyst, at garantikapitalen blev tegnet for midler, der stammede fra kontante gaver til børnene blandt andet i forbindelse med dåb og fødselsdage.

Af de øvrige sager om Løkken Sparekasse, der er behandlet i Ankenævnet, jf. for eksempel sag nr. 175/2009, fremgår blandt andet, at Løkken Sparekasse i november 2006 udsendte et brev med information om, at grænsen for garantikapital blev forhøjet til 250.000 kr. pr. kunde, og at der med virkning fra den 1. januar 2007 blev indført tre måneders opsigelse ved hævnning af garantikapital.

Den 3. november 2008 lukkede sparekassen for udbetaling af garantikapital.

Den 18. december 2008 afholdt repræsentantskabet i Løkken Sparekassen en ekstraordinær generalforsamling, hvor blandt andet sparekassens vedtægter blev ændret, så garantikapital herefter frit kunne overdrages.

Den 11. februar 2009 meddelte Løkken Sparekasse Finanstilsynet, at sparekassen ikke opfyldte solvenskravet i lov om finansiel virksomhed § 124.

Den 25. marts 2009 blev sparekassens aktiver og passiver overdraget til Løkken Sparebank A/S, som er et datterselskab af Finansiell Stabilitet A/S, og som har til formål at afvikle sparekassens aktiviteter. Garantikapitalen, som på overdragelsestidspunktet udgjorde 170 mio. kr., forblev i Løkken Sparekasse.

Den 26. marts 2009 blev Løkken Sparekasses tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed inddraget af Finanstilsynet. Sparekassen blev efterfølgende omdannet til en forening, LS Løkken.

Finanstilsynet har den 25. marts 2009 afgivet rapport om undersøgelse af Løkken Sparekasse. Undersøgelsen omfatter sparekassens rådgivning i forbindelse med salg af garantbeviser, markedsføring af garantbeviser og medarbejdernes indflydelse på kunders placering af indskud på garantikapitalkonti. Af rapporten, som er offentliggjort, fremgår bl.a., at markedsføringsmaterialet har ensidigt fokus på den høje forrentning, men ikke informerer om konsekvensen af, at garantindskud ikke er dækket af indskydergarantiordningen eller statsgarantiordningen, at der ikke var udarbejdet interne forretningsgange eller instrukser til brug for generel rådgivning og salg af garantbeviser til kunder, at der ikke var udarbejdet forretningsgange til at sikre overholdelsen af god skik, at der i

rådgivningen ikke var særligt fokus på risikoen for at tabe garantikapitalen, da denne risiko blev betragtet som hypotetisk, **at** der ikke blev rådgivet særligt omkring betingelserne for at opsige garantikapitalen, **at** der ikke systematisk blev foretaget vurderinger af, om det ville være hensigtsmæssigt for kunden at indskyde garantikapital, **at** sparekassen ikke har udarbejdet skriftlige aftaler i forbindelse med salg af garantikapital og således ingen dokumentation har for den ydede rådgivning, samt **at** Løkken Sparekasse ikke har overholdt § 6 i god skik bekendtgørelsen, idet sparekassen har undladt at indgå skriftlige aftaler om forhøjelse af garantikapital, hvori kundens væsentlige rettigheder og pligter er angivet, og hvor forudsætningerne for den ydede rådgivning er nedfældet.

Løkken Sparebank har på baggrund af en generel forespørgsel fra Ankenævnet anført, at Løkken Sparebank ikke har været involveret i drøftelserne med Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets rapport af 25. marts 2009 og således ikke til fulde er bekendt med Finanstilsynets grundlag for de i rapporten anførte bemærkninger og konklusioner.

Løkken Sparebank har videre anført, at Ankenævnet bør træffe sin afgørelse på baggrund af den umiddelbare bevisførelse, der finder sted i kraft af parternes indlæg og dokumentation vedrørende de faktiske omstændigheder i den konkrete sag. Rapporten kan ikke betragtes som dokumentation for Løkken Sparekasses rådgivning og håndtering af kunders tegning af garantikapital i de konkrete sager.

Parternes påstande.

Klageren har den 9. april 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Løkken Sparebank (FS Finans) skal udbetale garantikapitalen til A og B med tillæg af renter.

Løkken Sparebank (FS Finans) har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at tegningen af garantikapital til A og B skete i strid med værgemålslovens og værgerbekendtgørelsens bestemmelser.

Ved tegningen af garantikapitalen var han bekendt med, at denne kunne gå tabt, hvis sparekassen gik konkurs. Rådgivningen fra sparekassens side var imidlertid, at dette ikke ville ske.

Midlerne stammede fra gaver, der i sagens natur ikke blev givet til fri rådighed til børnene, da børnene på tegningstidspunkterne begge var under fem år.

Gaverne var ifølge værgemålslovens § 37, jf. § 35, stk. 2, nr. 2, undergivet værgens forvaltning. Denne forvaltning var, jf. værgemålslovens § 40, underkastet bekendtgørelsen om værgemål.

Garantikapitalen havde karakter af sikkerhedsstillelse for sparekassens gæld. Ifølge værgemålslovens § 1, stk. 2, kan mindreårige ikke påtage sig gældsforpligtelser. Ifølge lovens § 27 kan mindreårige heller ikke forpligtes ved kaution eller anden sikkerhedsstillelse for tredjemandsgæld.

Placeringen af A og B's midler på garantikapitalkonti var i strid med værgerbekendtgørelsens § 27, hvorefter anbringelse i sparekassers beviser for garantikapital kan ske, hvis beviserne ifølge sparekassens vedtægter er omsættelige. Ifølge kvitteringerne, jf. sparekassens dagældende vedtægter, kunne garantikapitalen og de dertil knyttede garantrettigheder ikke overdrages.

Beløbene på 2 x 47.000 kr. udgjorde hovedparten af børnenes midler. Ifølge værgemålsbekendtgørelsen § 25, nr. 3, kan højst halvdelen af en mindreåriges midler placeres i sparekassers beviser for garantikapital. Tegningen af garantikapital oversteg endvidere grænsen på 15 % ifølge værgerbekendtgørelsen, jf. § 29, stk. 2, og § 27.

Da placeringen af børnenes midler var ulovlig, må aftalerne herom tilsidesættes som ugyldige, og indskuddene må betragtes som et sædvanligt indlån.

Løkken Sparebank (FS Finans) har anført, at klageren var bekendt med garantikapitalens karakter af ansvarlig kapital og den dermed forbundne risiko for, at garantikapitalen kunne mistes, hvis sparekassen kom i økonomiske vanskeligheder.

Klageren tegnede garantikapitalen på vegne sine mindreårige børn. Efter det oplyste blev garantikapitalen tegnet for beløb, der stammede fra gaver, og som børnene alene i kraft af deres alder ikke selv kunne råde over. Der foreligger ikke oplysninger om, at gavegiver skulle have bestemt, at midlerne var omfattet af værgemålslovens / værgerbekendtgørelsen anbringelsesregler. Ifølge værgemålsloven § 37 finder anbringelsesreglerne kun anvendelse, hvis gavegiver har bestemt det.

På baggrund af givers manglende bestemmelse om, at gaven skulle være omfattet af anbringelsesreglerne, var midlerne til fri rådighed, hvilket i den konkrete sag på baggrund af børnenes lave alder reelt betød, at de var til fri administration for klageren. Tegningen af garantikapital skete således ikke i strid med værgemålslovens og værgerbekendtgørelsens regler.

Den ekspederende medarbejder i sparekassen, der gennemførte klagerens tegning af garantikapital til børnene, blev ikke oplyst om eventuelle rådighedsbegrænsninger. Medarbejderen måtte gå ud fra, at garantikapitalen var gaver fra klageren til børnene.

Aftalerne om tegning af garantikapital er gyldige og bindende.

Klageren har udvist passivitet ved først at indgive klage den 9. april 2010.

Ifølge værgemålsbekendtgørelsen § 27 kan anbringelse ske i sparekassers beviser for garantikapital. Værgemålsbekendtgørelsen hviler på værgemålsloven, og anbringelse i overensstemmelse med bekendtgørelsen kan følgelig ikke være i strid med loven.

Forbuddet mod at anbringe mindreåriges midler i ikke-omsættelige garantikapital, jf. værgemålsbekendtgørelsens § 27 gælder alene midler omfattet af anbringelsesreglerne, hvilket som udgangspunkt ikke er tilfældet for gaver, jf. værgemålslovens § 37, jf. § 36.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Det lægges til grund, at klageren i 2006 og 2007 tegnede garantikapital for i alt 47.000 kr. til hvert af sine børn A og B, der er født i henholdsvis 2003 og 2005. Klageren har oplyst, at han var bekendt med risikoen for at miste garantikapitalen i tilfælde af sparekassens konkurs. Som værge for børnene kunne klageren træffe beslutning om anbringelse af pengene, der efter det oplyste stammede fra dåbs- og fødselsdagsgaver til børnene. Det er værgens ansvar, at den umyndiges midler anbringes i overensstemmelse med reglerne herom, jf. § 31 i værgemålsloven. Ankenævnet finder, at der ikke er grundlag for at fastslå, at sparekassen havde anledning til at rådgive klageren om reglerne i værgebekendtgørelsen om anbringelse af mindreåriges midler.

Som følge af det anførte træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Klagen tages ikke til følge.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

373/2010 Rådgivning i 2005 om køb af 3 % ScandiNotes II Junior 2012.

Sagsnummer: 373/2010
 Dato: 12. december 2011
 Ankenævn: Vibeke Rønne, Karin Duerlund, Mette Gade, Troels Hauer Holmberg, Anna Marie Schou Ringive
 Klageemne: **Afvisning, bevis § 7, stk. 1**
Værdipapirer, køb, salg, rådgivning
 Ledetekst: Rådgivning i 2005 om køb af 3 % ScandiNotes II Junior 2012.
 Indklagede: Alm. Brand Bank
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Indledning.

Sagen vedrører, om Alm. Brand Bank har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med klagerens investering i ScandiNotes II Junior obligationer.

Sagens omstændigheder.

Henholdsvis den 23. december 1998 og den 1. juli 1999 underskrev klageren en aftale med Alm. Brand Bank, hvorefter klageren blev tilknyttet bankens såkaldte VIP-koncept for investeringskunder, nu Børslinien. Af aftalen af 1. juli 1999 fremgår blandt andet:

"

- * Banken efterser en gang hver måned Deres depot med henblik på mulige forbedringer. Banken overvåger ikke løbende depotet, men De vil inden for 1 måned efter den seneste drøftelse af Deres formueforhold blive kontaktet pr. brev eller telefon.
- * Alm. Brand Bank skal opfattes som Deres sparringspartner i forbindelse med Deres investeringsbeslutninger.
- * De træffer selv den endelige beslutning om investering og bærer risikoen herfor. Alm. Brand Bank kan således ikke gøres ansvarlig for disse dispositioner.
- * Alm. Brand Bank giver forslag ud fra forventninger til fremtiden, som kan vise sig ikke at holde. De bærer således selv risikoen for en mindre gunstig kursudvikling end forventet.

I øvrigt gælder bankens almindelige forretningsbetingelser og bankens vilkår for handel med værdipapirer, som er udleveret til Dem.

Ovenstående aftale tiltrædes herved. Samtidig bekræfter De med Deres underskrift, at banken er berettiget til at kontakte Dem telefonisk om denne aftale.

"

Klageren, der er født i 1946, havde et åbent værdipapirdepot i banken.

Den 23. juni 2005 gennemførte banken klagerens køb af nominelt 75.000 kr. 3 % ScandiNotes II Junior 2012 obligationer til kurs 97,50, svarende til en kursværdi på 73.125 kr. Handlen skete på baggrund af en telefonisk henvendelse den 22. juni 2005 fra en investeringsrådgiver i banken til klageren. Afregningsbeløbet inklusiv handelsrenter og omkostninger udgjorde 74.671,42 kr.

Banken har anført, at investeringsrådgiveren efter drøftelse af forskellige værdipapirer i klagerens portefølje foreslog køb af 3 % ScandiNotes II Junior 2012. Klageren fik oplyst, at værdipapirerne var obligationer af ansvarlig kapital hos 11 danske banker: Østjyds Bank, bankTrelleborg, Max Bank, Spar Nord Bank, Østjyllands Bank, Nordfyns Bank, Forstædernes Bank, Fionia Bank, Amagerbanken, Djursland Bank og ebh Bank. Værdipapirerne indeholdt de pågældende bankers ansvarlige lån, som af HSH Nordbank var blevet samlet i en pulje og udstedt som en 3 % obligation, som var opdelt i to dele, en Juniortranche og en Seniortranche. Investeringsrådgiveren oplyste klageren om, at Seniortranchen havde en cirkulerende mængde på ca. 728 mio. kr. med en "A"-rating, mens Juniortranchen havde en cirkulerende mængde på ca. 133 mio. kr. uden rating. Det oplystes, at Juniortranchen dækkede "first loss", hvilket betyder, at de første 133 mio. kr., der tabes på det samlede låneengagement blandt de 11 banker, dækkes af Juniortranchen, hvilket blev modsvaret af en højere effektiv forrentning. Risikoen for bankkrak blev drøftet, herunder at det netop var ansvarlig kapital, som der var blevet tabt penge

på ved det sidste bankkrak i Danmark, og at tab på værdipapirerne ikke var dækket af Indskydergarantifonden.

Banken optog samtalen og har på den baggrund citeret følgende fra samtalen:

"

Og der har man 9 eller 11 banker, som østjysk, Bank Trelleborg, Max Bank, Sparnord, og Øh Østjylland, Nordfyns Bank, Forstædernes, Fionia og Amager, Djursland og Egns Bank Hanherred. Deres lån har HSH Nordbank samlet i en pulje, og udstedt en 3% obligation, som så er delt op i to dele: en junior tranche og en senior tranche

..."

Klageren, der har aflyttet optagelsen, har anført, at samtalen skal vurderes i sammenhæng med en anden telefonsamtale få dage forinden, hvor han meddelte banken, at han på grund af snarlig pensionering ønskede at omlægge sine aktieinvesteringer til sikre obligationer. Ud fra den information han fik og de forudsætninger, han havde tilkendegivet, anså han de obligationer, som banken anbefalede for lige så sikre som statsobligationer. En af bankens anprisninger var: "Det kan aldrig gå galt, når der er så mange banker, der står bag."

Banken har bestridt, at klageren skulle have oplyst, at han ønskede at omlægge porteføljen eller mindske risikoen på sine investeringer. Banken har gennemlyttet optagelser af samtaler i ugen op til handlen uden at kunne finde den af klageren omtalte telefonsamtale.

Ifølge en årsudskrift pr. den 31. december 2005 indeholdt depotet obligationer (ISS Global, Kommunekredit og ScandiNotes Junior) for cirka 295.000 kr., investeringsbeviser (AB Invest Euro) for cirka 25.000 kr. og enkeltaktier for cirka 885.000 kr.

Ved udgangen af 2006 blev klagerens engagement overført til et andet pengeinstitut.

Efter at ebh Bank og Fionia Bank i henholdsvis 2008 og 2009 blev overtaget af Finansiell Stabilitet, mistede ScandiNotes II Junior 2012 obligationerne deres værdi.

Ved brev af 7. januar 2010 anmodede klageren banken om at erstatte hans tab på ScandiNotes Junior obligationerne, hvilket banken afslog.

Parternes påstande.

Klageren har den 24. juni 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Alm. Brand Bank skal betale 74.671,42 kr. med tillæg af renter fra den 23. juni 2005.

Alm. Brand Bank har nedlagt påstand om principalt afvisning, subsidiært frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at banken som følge af mangelfuld rådgivning om ScandiNotes Junior obligationerne bør erstatte hans tab.

Telefonsamtalen den 22. juni 2005, hvor investeringen i ScandiNotes Junior obligationerne blev aftalt, måtte han naturligt forstå som en opfølgning på telefonsamtalen få dage forinden, hvor han havde meddelt banken, at han med henblik på overgang til pension ønskede at omlægge sine aktieinvesteringer til sikre obligationer.

Optagelsen af telefonsamtalen den 22. juni 2005 udgør ikke i sig selv et bevis for bankens rådgivning, idet den forudgående samtale, hvor forudsætningerne for investeringsanbefalingen blev drøftet, ikke kan dokumenteres.

Ankenævnet bør påtale, at båndoptagelser uden samtykke benyttes som bevis.

Fyldestgørende rådgivning om ScandiNotes Junior obligationer var for omfattende til blot en telefonsamtale.

Der blev ikke fremsendt prospekt eller andet skriftligt materiale.

Det var normalt banken, der tog initiativ til investering.

Alm. Brand Bank har til støtte for afvisningspåstanden anført, at rådgivningen ikke på tilstrækkelig vis kan dokumenteres på skriftligt grundlag, og at sagen derfor er uegnet til behandling i Ankenævnet.

Til støtte for frifindelsespåstanden har banken anført, at banken ydede forsvarlig rådgivning af klageren i forbindelse med dennes køb af ScandiNotes Junior obligationerne.

Banken havde et mangeårigt kendskab til klageren, herunder klagerens risikovillighed, investeringsformål, investeringshorisont og formueforhold.

Klageren havde indgående kendskab til og erfaring med værdipapirhandel gennem hyppig handel i en årrække, herunder med virksomhedsobligationer.

På baggrund af bankens kendskab til klageren, dennes investeringsformål og sammensætningen af klagerens øvrige portefølje, var investeringen efter bankens opfattelse egnet til klageren.

Klageren fik en beskrivelse af og rådgivning om den særlige risiko, som er forbundet med ScandiNotes Junior obligationer derved, at den samlede mængde obligationer er rangordnet i to kategorier, hvoraf Juniorobligationen er den laveste, hvilket indebærer, at ethvert tab, der opstår som følge af

manglende betalingsevne hos et af de deltagende pengeinstitutter, i første række skal bæres af indehaveren af juniorobligationen.

Efter klagerens overførsel af sit engagement til et andet pengeinstitut har banken ikke haft mulighed for at rådgive om et eventuelt salg af obligationerne.

Det fremgår af bankens vilkår for handel med værdipapirer, at banken forbeholder sig ret til at optage telefoniske samtaler og aftaler om værdipapirer på bånd, der kan tjene som bevis for, hvad der er aftalt.

Klageren har således samtykket til, at den af klagen omfattede ordre om køb af værdipapirer er optaget på bånd og kan tjene som bevis for, hvad der er aftalt.

Efter købet af ScandiNotes Junior obligationerne foretog klageren hyppige handler, hvilket ikke understøtter det af klageren anførte om, at han ønskede at mindske risikoen på sine investeringer.

Klageren havde, hvad banken dengang ville kategorisere som en højrisikoprofil.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Indledningsvis bemærkes, at det ikke kan pålægges banken at afstå fra at påberåbe sig optagelsen af telefonsamtalen med klageren om køb af de omhandlede ScandiNotes Junior obligationer.

Investering i ScandiNotes II Junior obligationer i 2005 adskiller sig fra en investering i danske realkredit- eller statsobligationer ved at indebære en særlig risiko.

Denne særlige risiko udspringer af, at den samlede mængde af ScandiNotes II obligationer er rangordnet i to kategorier (trancher), hvoraf Junior er den laveste, hvilket medfører, at ethvert tab, der opstår som følge af manglende betalingsevne hos et af de låntagende pengeinstitutter, i første række skal bæres af indehavere af Junior obligationerne. Risikoen ved Junior tranchen øges desuden af, at den er væsentlig mindre end Senior tranchen, hvorfor der er færre obligationer til at bære et eventuelt tab.

Tre medlemmer – Vibeke Rønne, Karin Duerlund og Mette Gade – udtaler herefter:

Klageren har anført, at han ikke blev rådgivet om særlige risici forbindelse med investeringen i ScandiNotes II Junior 2012 obligationerne. Banken har anført, at klageren er blevet korrekt rådgivet, herunder om risici vedrørende opdeling i trancher.

Vi finder, at det ikke uden bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer kan afgøres, om bankens rådgivning af klageren var ansvarspådragende. Da en sådan bevisførelse ikke kan ske ved Ankenævnet, men i givet fald må ske ved domstolene, stemmer vi for at afvise sagen, jf. Ankenævnets vedtægter § 7 stk. 1.

To medlemmer – Troels Hauer Holmberg og Anna Marie Schou Ringive – udtaler:

Vi lægger til grund, at klageren købte obligationerne alene på baggrund af en kortvarig telefonisk drøftelse. Vi finder det klart må have formodningen imod sig, at der i en sådan telefonsamtale kan være ydet en tilstrækkelig og forsvarlig rådgivning om den særlige risiko ved obligationerne. Vi finder derfor, at det må påhvile Alm. Brand Bank at godtgøre, at der er ydet sådan rådgivning, idet der i modsat fald er begået en ansvarspådragende fejl ved rådgivningen af klageren forud for hans beslutning om køb af ScandiNotes II Junior 2012 obligationerne. Da denne bevisbyrde ikke er løftet stemmer vi for, at der gives klageren medhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertal.

Som følge heraf træffes følgende

afgørelse:

Ankenævnet kan ikke behandle klagen.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

453/2010 Modregning i budgetkonto.

Sagsnummer: 453/2010
Dato: 12. december 2011
Ankenævn: Vibeke Rønne, Karin Duerlund, Mette Gade, Troels Hauer Holmberg, Anna Marie Schou Ringive
Klageemne: Budgetkonto, modregning
Modregning, budgetkonto
Ledetekst: Modregning i budgetkonto.
Indklagede: Sparekassen Sjælland
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører modregning i indeståendet på en konto, der af kontohaver blev anvendt som budgetkonto.

Sagens omstændigheder.

Klageren og dennes hustru, H, var kunder i Sparekassen Sjælland.

Ved brev af 25. juni 2010 anmodede sparekassen klageren og H om at betale en gæld på 792.477,84 kr. Gælden stammede fra en tvangsauktion i efteråret 2009 over klagerens og H's faste ejendom. Ved manglende betaling inden den 1. august 2010 ville sagen overgå til inkasso.

Den 9. august 2010 foretog sparekassen modregning i et indestående på 2.395,48 kr. på klagerens og H's lønkonto og et indestående på 6.485,62 kr. på klagerens og H's budgetkonto, som herefter blev lukket. Samme dag spærrede sparekassen klagerens Visa-elektronkort.

Den 12. august 2010 tilbageførte sparekassen modregningen på 2.395,48 kr. til lønkontoen.

Den 20. august 2010 indgav klageren en klage til Ankenævnet vedrørende modregningen i indeståendet på budgetkontoen.

Klageren har under sagen fremlagt en posteringsoversigt for budgetkontoen for perioden 18. maj 2010 – 9. august 2010.

Parternes påstande.

Klageren har nedlagt påstand om, at Sparekassen Sjælland skal tilbageføre modregningen i indeståendet på 6.485,62 kr. på budgetkontoen.

Sparekassen Sjælland har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at der de seneste to år ikke havde været negativ saldo på hans og H's konti i sparekassen.

Budgetkontoen blev udelukkende anvendt til faste udgifter/regninger. Deres PBS-aftaler blev opsagt af sparekassen i forbindelse med tvangsauktionen. De etablerede herefter selv fast overførsler fra budgetkontoen og udarbejdede et budget, der dannede grundlag for faste månedlige overførsler til budgetkontoen. Et eventuelt overskud på kontoen var således øremærket til dækning af fremtidige betalinger, der ikke opkræves månedsvis men fx kvartalsvis eller årligt.

Som følge af modregningen blev de afskåret fra at overholde deres forpligtelser, herunder med hensyn til betaling af husleje og daginstitution. De forbeholder sig derfor et erstatningskrav, herunder med hensyn til unødige omkostninger.

Sparekassen Sjælland har anført, at engagementet blev opgjort og overgivet til retslig inkasso som følge af klagerens og H's manglende betaling af gælden på 792.477,84 kr.

Modregningen blev foretaget i overensstemmelse med gældende regler. Der var efter bankens opfattelse tale om en almindelig indlånskonto. Der var ikke udfærdiget budgetskeema eller indgået aftale om betaling af regninger fra kontoen. Af posteringsoversigten fremgår heller ikke, at der skulle være faste tilbagevendende udgifter efter den 9. i måneden, hvor modregningen blev foretaget.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Tre medlemmer – Vibeke Rønne, Karin Duerlund og Mette Gade – udtaler:

Den 9. august 2010 foretog Sparekassen Sjælland modregning i indestående på klagerens indlånskonti til dækning af klagerens gæld til sparekassen.

Direktiv om betalingstjenester i det indre marked (2007/64/EF) er gennemført til dansk ret ved lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Efter § 1 finder loven anvendelse på betalingstjenester omfattet af bilag 1 til loven. Denne liste omtaler ikke modregning.

Efter § 6, stk. 1, nr. 2, der er en ordret gengivelse af artikel 4, nr. 5, er en betalingstransaktion defineret som en handling, der iværksættes af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren. Efter § 6, nr. 10, (svarende til artikel 4, nr. 13) er pengeoverførelse defineret som en betalingstjeneste, hvor der modtages midler fra en betaler, uden at der oprettes en betalingskonto i betalers eller betalingsmodtagerens navn, alene med det formål at overføre et tilsvarende beløb til en betalingsmodtager eller en anden udbyder på betalingsmodtagerens vegne, og hvor sådanne midler modtages på betalingsmodtagerens vegne og stilles til rådighed for denne.

Efter vores opfattelse finder betalingstjenesteloven ikke anvendelse på modregning i en kundes indestående til dækning af et forfaldent tilgodehavende, og det forhold, at klager ikke har samtykket i modregningen, kan derfor ikke føre til, at et pengeinstitut er forpligtet til at tilbageføre beløbet.

Spørgsmålet er herefter, om sparekassens modregning kan tilsidesættes på andet grundlag.

Vi lægger til grund, at der i tilknytning til klagerens og H's budgetkonto ikke forelå aftaler med sparekassen om betalinger, der skulle dækkes af indeståendet på 6.485,62 kr. Vi lægger endvidere til grund, at de månedlige betalinger på budgetkontoen for august 2010 var betalt.

Vi finder, at der ikke er grundlag for at fastslå, at beløbet var nødvendigt til at opretholde et beskedent hjem og en beskedent levefod for klageren og dennes husstand, jf. principperne i retsplejelovens § 509. Vi har herved bl.a. lagt vægt på størrelsen af de månedlige overførsler til kontoen og på, at modregningen skete den 9. august 2010.

Det må herefter som anført af sparekassen lægges til grund, at der var tale om et almindeligt indestående.

Sparekassen var herefter berettiget til at foretage modregning som sket.

Da vi ikke finder anledning til og grundlag for at tage stilling til sparekassens opsigelse af klagerens og H's PBS-aftaler, spærringen af Visa-elektronkortet og ophævelsen af engagementet i øvrigt, stemmer vi herefter for, at klagen ikke tages til følge.

To medlemmer – Troels Hauer Holmberg og Anna Marie Schou Ringive – udtaler:

Det er vores opfattelse, at betalingstjenestedirektivet som noget nyt regulerer pengeinstitutters adgang til at foretage modregning på klagers konto.

Vi lægger herved vægt på, at direktivet regulerer gennemførelse af betalingstransaktioner og at en betalingstransaktion skal forstås i bred forstand som en "handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren". I en modregningssituation initieres overførslen af penge af pengeinstituttet som kreditor og betalingsmodtager. Det er derfor vores opfattelse, at kontohaver i modregningssituationen er omfattet af direktivets forbrugerbeskyttelsesregler, navnlig artikel 54, som fastsætter, at "en betalingstransaktion kun anses for at være autoriseret, hvis betaleren har meddelt sit samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen".

Vi støtter endvidere denne vurdering på det forhold, at direktivet i artikel 3 udtrykkeligt opregner de situationer, hvor direktivets regler ikke finder anvendelse og at pengeinstitutters adgang til at foretage modregning efter denne artikel ikke er undtaget fra direktivets regler. Vi finder ikke, at det skulle have været hensigten med direktivet at stille pengeinstitutter bedre end andre kreditorer, der har adgang til at initiere pengeoverførsler fra betalers konti. Eller at behovet for at beskytte betaler når pengeinstitutter initierer en pengeoverførsel skulle være mindre end behovet for at beskytte betaler når andre kreditorer initierer en pengeoverførsel.

Betalingsstjenestedirektivet er gennemført i dansk ret ved betalingstjenesteloven.

På den baggrund finder vi, at Sparekassen Sjælland er forpligtet til straks at tilbageføre det omtvistede beløb, og herefter må gøre sit krav gældende på anden vis.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge af det anført træffes følgende

afgørelse:

Klagen tages ikke til følge.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

599/2010 Indsigelse om fejlagtig rådgivning ved køb af aktier i selskabet Eurotrust.

Sagsnummer: 599/2010
Dato: 12. december 2011
Ankenævn: Vibeke Rønne, Karin Duerlund, Mette Gade, Troels Hauer Holmberg, Anna Marie Schou Ringive
Klageemne: **Rådgivning, investering**
Ledetekst: Indsigelse om fejlagtig rådgivning ved køb af aktier i selskabet Eurotrust.
Indklagede: Skjern Bank
Øvrige oplysninger:
Senere dom: -

Indledning.

Denne sag vedrører klagerens indsigelse mod bankens rådgivning i forbindelse med hans investering i aktier i selskabet Eurotrust.

Sagens omstændigheder.

Klageren er kunde Skjern Bank, hvor han sammen med sin ægtefælle Æ den 8. november 2006 oprettede en investeringskredit på 1.000.000 kr.

Sammen med gælds brevet for investeringskrediten sendte banken en række investeringsforslag til klageren. Banken anbefalede klageren at investere 50.000 kr. i selskabet Eurotrust. Selskabet beskæftigede sig med ejendomsudvikling og vindmølleparker i Europa.

Med valør den 13. november 2006 købte klageren 650 stk. aktier i Eurotrust til kurs 12,85 for 48.834 kr.

Den 20. december 2006 meddelte Eurotrust, at selskabet privat havde placeret 3.600.000 nyudstedte ordinære aktier til et beløb af 52,2 mio. USD hos to britiske institutionelle investorer, der derved ejede henholdsvis 15,2 % og 1,6 % af aktiekapitalen i selskabet. Af meddelelsen fremgik endvidere, at den nye aktieplacering gav selskabet en stærk platform til fortsat udvikling af selskabets portefølje inden for vindmølleparker.

Det fremgår af begge afregninger, at "ordren er givet til banken i kommission. Handlen er gennemført via udenlandsk mægler".

Den 28. december 2006 købte klageren yderligere 390 stk. aktier i Eurotrust til kurs 15,50 for 34.281 kr.

Af klagerens depotoversigt fremgår, at kursen på aktier i Eurotrust i 2007 faldt lidt, mens den i december 2008 var faldet til kurs 0,08.

Ultimo 2008 gik selskabet i betalingsstandsning, inden det primo 2009 blev erklæret konkurs.

Parternes påstande.

Klageren har den 8. november 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Skjern Bank skal erstatte hans tab på investeringen i selskabet Eurotrust.

Skjern Bank har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter.

Klageren har blandt andet anført, at han ikke tidligere havde investeret i aktier, da han fik oprettet en investeringskredit i banken.

Han havde ikke noget kendskab til Eurotrust, men bankens medarbejder oplyste, at man i banken igennem længere tid havde gennemgået firmaets regnskab og strategi, og at det så meget lovende ud. Faktisk var det sandsynligt, at aktierne ville stige 3-400 % inden for de næste to til tre år.

På den baggrund besluttede han sig for at sige ja til en investering i 650 stk. aktier i selskabet.

Han fulgte meget med i aktiekurserne og var også løbende i kontakt med banken, der kun talte positivt om Eurotrust.

På et aktionærmøde talte en medarbejder fra banken samt direktøren for Eurotrust i store vendinger om de lyse udsigter for fremtiden.

På den baggrund investerede han i yderligere 390 stk. aktier i selskabet, da der var blevet plads til dette inden for kreditrammen.

Allerede i 2007 begyndte det at gå den gale vej, men banken var stadig lige positiv, når han henvendte sig med sine bekymringer. Banken gav bare udtryk for, at kurserne nok skulle vende.

Ham bekendt er der ikke andre velfungerende selskaber inden for samme branche, der er gået fallit på grund af krisen, og slet ikke i den fart.

Skjern Bank har anført, at der ifølge aftale med klageren blev udarbejdet et investeringsforslag med vægt på stor risikospredning.

Investeringen i Eurotrust udgjorde på investeringstidspunktet i november 2006 5,26 % af klagerens portefølje og efter yderligere investering i selskabet i december 2006 8,8 %.

Anbefalingen af Eurotrust skete på baggrund af en positiv vurdering af selskabets potentiale

Klageren har i perioden været i kontinuerlig dialog med banken, hvor den negative kursudvikling blev drøftet flere gange. Banken frarådede et salg af aktien, idet det var en klar forventning, at den fremtidige kursudvikling ville være gunstig.

I slutningen af november 2008 gik Eurotrust i betalingsstandsning, da en eller flere banker ønskede indfrielse af gæld. Selskabet blev presset af ugunstige markedsforhold med stigende renter samt faldende boligpriser. Selskabet er efterfølgende erklæret konkurs.

Klageren har igennem hele forløbet været en aktiv aktieinvestor, og alle beslutninger om investeringer er truffet af klageren selv.

Klageren har været vidende om de risici et aktiekøb indebærer, og at lånefinansieret køb af aktier indebærer en yderligere risiko.

Banken har ikke modtaget provision eller nogen form for godtgørelse fra Eurotrust i forbindelse med salg af dennes aktier. Anbefalingen på aktien er sket ud fra en objektiv vurdering af aktiens potentiale.

Hverken banken eller nogen andre har kunnet forudse de konsekvenser kredittkrisen fik for nogle virksomheder, herunder Eurotrust

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Tre medlemmer – Vibeke Rønne, Karin Duerlund og Mette Gade – udtaler:

Aktierne i Eurotrust er købt i henholdsvis november og december 2006. Aktierne udgjorde henholdsvis ca. 5 % og 9 % af klagerens portefølje.

Vi finder det ikke godtgjort, at Skjern Bank har begået ansvarspådragende fejl i forbindelse med bankens råd til klageren om køb af aktier i Eurotrust. Herved bemærkes, at klageren måtte indse, at bankens råd om købet berodte på forventninger til den fremtidige kursudvikling, som kunne vise sig ikke at holde stik, og at klageren selv måtte træffe beslutningen om køb af aktierne og bære risikoen herfor.

Vi stemmer derfor for, at klagen ikke tages til følge.

To medlemmer – Troels Hauer Holmberg og Anna Marie Schou Ringive - udtaler:

Efter reglerne om god skik skal en bank give kunden et godt grundlag for at træffe sin beslutning om eksempelvis et aktiekøb, og derfor var banken (efter dagældende § 9 i bekendtgørelsen om god skik) forpligtet til at oplyse klager om art og omfang af en eventuel særlig interesse i salget af Eurotrust aktier.

Vi bemærker, at Ankenævnet tidligere har behandlet to klager over Skjern Banks anprisning og salg af aktier i selskabet Eurotrust i 2006. Samtidig fremgår det af børsmeddelelse af 17. maj 2006 fra selskabet, at Skjern Bank i foråret 2006 forestod en udvidelse af aktiekapitalen i Eurotrust A/S.

Vi finder at en afgørelse af om Skjern Bank i 2006 havde en særlig interesse i salget af Eurotrust aktier, og om banken begik en ansvarspådragende fejl ved ikke at oplyse denne til klager, forudsætter en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer. Da sådan bevisførelse ikke kan ske for Ankenævnet, men i givet fald må ske for domstolene, stemmer vi for, at sagen afvises, jf. Ankenævnets vedtægter § 7, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

afgørelse:

Klagen tages ikke til følge.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

268/2011 Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med optagelse af et afdragsfrit 10-årigt inkonvertibelt realkreditlån.

Sagsnummer: 268/2011
 Dato: 21. december 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Hans Daugaard, Morten Bruun Pedersen, Erik Sevaldsen og Astrid Thomas
 Klageemne: Realkreditbelåning, rådgivning
Realkreditbelåning, inkonvertible realkreditlån
 Ledetekst: Spørgsmål om erstatningsansvar i forbindelse med optagelse af et afdragsfrit 10-årigt inkonvertibelt realkreditlån.
 Indklagede: Nordea Bank Danmark
 Øvrige oplysninger:
 Senere dom: -

Indledning

Denne sag vedrører, om Nordea Bank Danmark har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med rådgivningen af klagerne ved deres optagelse af et afdragsfrit 10-årigt inkonvertibelt realkreditlån.

Sagens omstændigheder

I juni 2008 modtog klagerne M og K via Nordea Bank Danmark et lånetilbud vedrørende et stående realkreditlån med en fast pålydende rente på 5 % p.a. i forbindelse med parrets køb af hus. Af et "Standardiseret Europæisk Informationsblad" tilknyttet lånetilbuddet fremgår:

" ..

[side 3:]

12. Førtidig eller ekstraordinær indfrielse

Lånet er ydet på baggrund af inkonverterbare stående obligationer, og kan derfor alene ekstraordinært indfries helt eller delvis ved til ... [realkreditinstituttet] at indlevere obligationer, svarende til obligationsrestgælden eller det delvise beløb hvormed lånet ønskes nedbragt, i samme serie, årgang og rentefod som de, hvormed lånet er effektueret.

I det sidste år i lånets løbetid kan lånet i perioden indtil den 30. november indfries helt eller delvist ved at indbetale det beløb til ... [realkreditinstituttet], der kræves til hel eller delvis indfrielse af obligationsrestgælden til pari, med tillæg af omkostninger herunder eventuelle differencerenter.

" ..

Klagerne kurssikrede udbetalingen af lånet til kurs 96,325. I forbindelse med optagelsen af lånet underskrev klagerne en "Erklæring vedrørende rådgivning om lån med sikkerhed i fast ejendom", hvoraf fremgår:

" ..

I forbindelse med optagelse af lån med sikkerhed i ejendommen, .., i forbindelse med køb af bolig, har Nordea den 24. juni 2008 ydet rådgivning.

Har kunden oplyst:

Erfaring med at optage lignende lån er: Lille

" ..

I samtalen er drøftet følgende emner for at afdække risikovillighed i forbindelse med valg af lån:

Forventning til udviklingen i renten er, at renten vil stige til et højere niveau.

I forbindelse med sikkerhed for udsving i ydelsen og restgælden lægges særlig vægt på at have fast ydelse og kende restgældsforløbet i hele lånets løbetid.

Gælden ønskes afviklet efter følgende princip:

Afdragsfrihed i hele lånets løbetid.

Der er blevet rådgivet om, at lånet udløber efter 10 år, og at der efter 10 år skal optages nyt kreditforeningslån. Der er usikkerhed om, hvilken rente, der kan belånes til om 10 år, og kunderne er klar over, at renten kan være steget til et højere niveau. Idet der er valgt et 5 % stående lån med udløb om 10 år, er kunderne ligeledes blevet rådgivet om, at der er en risiko for, at lånet skal indfries til en højere kurs end 100, hvis det skal før udløb om 10 år.

Forventninger til den reelle løbetid:

Har ingen planer om at indfri før tid, men vil gerne konvertere når tidspunktet er fordelagtigt. Derfor er der talt om muligheden for, at få overvåget lån med en Gældsplejeaftale.

Har valgt 5 % stående lån på grund af lav ydelse. Alternativt er der rådgivet om optagelse af 7 % afdragsfrit obligationslån med en løbetid på 30 år.

De væsentlige egenskaber for det/de valgte lån:

(Herunder vilkår for optagelse, opsigelses- og indfrielsesvilkår samt mulighed for låneomlægning)

Se BILAG 1.

Omkostninger og metoder vedr. låneomlægning og indfrielse:

Se BILAG 2.

Begrundelse for valget af lån i lyset af kundens økonomiske situation:

Lånet er valgt på grund af lav ydelse i forhold til et 7 % obligationslån med afdragsfrihed. Der ønskes ikke variabel rente.

Fordele og ulemper ved det/de valgte låner beskrevet i Bilag 1.

Lån er valgt fordi:

På grund af lav ydelse og fast rente.

BILAG 1

Løbetid	Løbetiden på lånet er 10 år
Afdragsfrihed	Lånet har afdragsfrihed i hele løbetiden
Afdragsprofil	Lånet er et stående lån og hovedstolen forfalder til fuld indfrielse ved lånets sidste termin
Er det muligt at opsiges lånet	___ Ja <u>X</u> Nej
Konvertering	Det er muligt at omlægge lånet
Indfrielsesvilkår	Indfrielse af lånet kan ske frem til den 30 november i året for udløb. Som udgangspunkt ved opkøb af obligationer til markedskurs. Lånet kan dog indfries til kurs 100 i året for udløb ved at betale differencerente (pari-straks) til terminen 31/12
Særlige egenskaber	Lånet er et stående lån og der betales ingen afdrag i hele lånets løbetid. Hovedstolen forfalder til betaling på sidste terminsdato for lånet
Kurstab/gevinst	Hvis lånet omlægges, og der opnås kursgevinst, er gevinsten skattefri.
Fordele	Kurstab kan ikke fratrækkes på selvangivelsen. Renten på lånet er fast i hele lånets løbetid. Ydelsen på lånet er kendt hele lånets løbetid, og består kun af rente og bidrag.
Ulemper	Der er ikke kursgevinstbeskatning ved omlægning. Den faste rente vil typisk være højere end på variabelt forrentede lån.

Af M's brev af 12. september 2010 til banken fremgår:

Så da vi skulle snakke finansiering af huset, støttede vi os op af det som [bankrådgiver R] rådgav os omkring. Da vi snakkede om realkredit lån blev vi præsenteret for flere forskellige lån, heriblandt et 5 % fastforrentet lån med en løbetid på 10 år. Dette var et attraktivt lån for os, da sikkerheden i at vide hvad vi skulle betale hver måned, og afdragsfriheden, var det som vi var interesserede i. [R] oplyste os om at der var visse ulemper ved dette lån, da det var kurs låst. Dette kunne betyde at hvis vi gik fra hinanden, eller ville sælge huset i lånets løbetid. Kunne vi risikere at skulle betale ekstra, for at komme fri af lånet.

Samtidig med at vi snakkede lån, snakkede vi også om renovering af huset, ..

.. Men både min kæreste og jeg ville helst vente et år eller to, inden vi begyndte at låne til renovering. Da vi ville være helt sikre på at det lagte budget passede, og vi havde luft nok i økonomien, til at låne

ekstra.

Efter at have drøftet lånemulighederne og fremtidsplanerne med ... [R] besluttede vi at tage det tidligere nævnte realkredit lån, da det var det vi syntes bedst om.

Efter at have boet i huset et lille års tid, kunne vi se at budget var som forventet. Og vi ville derfor gerne i gang med at renovere køkkenen og bryggers. Jeg tog kontakt til ... [R] ...

Efter ca. 1 måneds tid ringer ... [R] til mig, hun siger at hun har fået vurderingen fra ejendomsmægleren og at det jo var meget positivt med vurderingen af huset. I løbet af samtalen siger ... [R] at det nok er et problem med belåningen, da renten er faldet og kursen derfor er steget. Og at dette måske kan betyde, at det kan koste os en del penge at omlægge lånet. Dette er noget som jeg naturligvis meget undrende over, da dette ikke var noget som vi var blevet oplyst om, da vi snakkede om lånet. Faktisk havde vi spurgt ind til om der kunne blive nogen problemer, og der havde vi kun hørt om de før nævnte mulige problemer. ...

.. Da vi ser det som en rådgivningsfejl fra ... [R's] side, og er derfor også sikre på at man fra bankens side erkender at der er sket en fejl. Og at banken derfor også påtager sig ansvaret, og får rette[t] fejlen sådan vi kan komme til at renovere huset.

Efter flere måneders venten, kontakter ... [R] mig igen. Hun beklager at det har taget så lang tid, men at hun har undersøgt sagen, og at der desværre ikke er noget at gøre. Vi skal betale differencen på kursen hvis vi vil belåne huset, på dette tidspunkt er denne difference som skal betales på langt over 100.000 kr. Vi aftaler sidst i samtalen et møde ...

.. Ved dette møde snakker vi ... igen om realkreditlånet, ... [R] siger at hun mener at have givet korrekt rådgivning, men at hun beklager hvis vi har misforstået hinanden. Men at der er andre lånemuligheder, og da det jo ikke er et så stort et beløb vi ønsker at låne. Kan vi evt. få et forbrugslån til at renovere huset, og at banken som kompensation er villig til at betale oprettelsesgebyret. Jeg oplyser ... [R] om at jeg ikke mener, der er nogen misforståelse omkring rådgivningen. Men at vi har fået en mangelfuld rådgivning, hvor vi kun er blevet oplyst om dele af konsekvenserne ved det lån som vi har taget. Og at det derfor må være banken som skal dække den omkostning der må være ved ny belåning.

.. "

Af bankens brev af 5. oktober 2010 til M fremgår:

"

Vi vurderer, at I har fået en grundig rådgivning ved valg af finansiering. Herunder en gennemgang af fordele og ulemper ved det valgte lån. Det fremgår af den erklæring I underskrev samt dit brev. Det fremgår dog ikke præcist, at I ville kunne løbe ind i denne situation. Men I blev varslet om, at der var specielle vilkår ved førtidig indfrielse. Når værdien skal vurderes, bliver det betragtet som et hussalg.

Men vi kan godt se, at I burde have været orienteret om at kursværdien af lånet kunne få indflydelse på jeres belåningsmuligheder i lånets løbetid. Derfor og sammenholdt med ønsket om et fremtidigt godt kundeforhold har vi forsøgt at finde en alternativ løsning til jer. Vi vil gerne tilbyde jer en forhøjelse af jeres nuværende Nordea Prioritet Boligkøb, hvor renten pt. er lavere end på jeres realkreditlån. Endvidere vil vi se bort fra oprettelsesomkostningerne på 3.800 kr., der skal dog betales sædvanlige omkostninger til Staten.

Tilbuddet er givet under forudsætning af en lokal bevilling af lånebeløb og jeres økonomi. Kontakt venligst ... [R] for nærmere aftale.

Håber I finder vores svar tilfredsstillende.

.. "

Parternes påstande.

Klagerne har den 9. maj 2011 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Nordea Bank Danmark skal betale "omkostningerne" ved en "omlægning" af realkreditlånet.

Nordea Bank Danmark har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter

Klagerne har anført, at de ikke er blevet rådgivet korrekt, og at de derfor ikke kan omlægge realkreditlånet, da de skal renovere deres hus.

Banken skal erkende ukorrekt rådgivning og betale omkostningerne ved omlægningen således, at de ikke skal betale for at låne til renovering.

Nordea Bank Danmark har anført, at banken ikke har handlet ansvarspådragende i forbindelse med rådgivningen om det inkonverterbare realkreditlån.

Det kan lægges til grund, at risikoen for overkurs i tilfælde af førtidig indfrielse blev tydeligt forklaret.

Klagerne måtte indse, at denne risiko også kunne blive reel ved en senere låneoptagelse/-omlægning i forbindelse med den påtænkte istandsættelse.

Problemet for klagerne er alene en konsekvens af deres vedholdende krav om, at istandsættelsen skal finansieres af et realkreditlån, som har lovmæssige lånegrænser. Med bankens tilbud om at finansiere ombygningen ved forhøjelse af det eksisterende boligkøbslån ville klagerne både omkostnings- og rentemæssigt være bedre stillet. Klagerne kunne så gennemføre en realkreditbelåning på et senere tidspunkt, hvor overkursen var faldet, og hvor vurderingen i øvrigt gav mulighed for en øget belåning.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion

På grundlag af det i sagen foreliggende materiale samt klagernes egen gengivelse af rådgivningsforløbet finder Ankenævnet det ikke godtgjort, at Nordea Bank Danmark ved rådgivningen har begået fejl eller forsømmelser, der kan medføre et erstatningsansvar.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Klagen tages ikke til følge.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet

Pengeinstitutankenævnet

653/2010 Tab ved investering af pensionsmidler, herunder ved investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Sagsnummer: 653/2010
 Dato: 21. december 2011
 Ankenævn: Kari Sørensen, Hans Daugaard, Morten Bruun Pedersen, Erik Sevaldsen og Astrid Thomas
 Klageemne: **Pensionskonti, overførsel
 Værdipapirer, køb, salg, rådgivning**
 Ledetekst: Tab ved investering af pensionsmidler, herunder ved investering i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.
 Indklagede: Jyske Bank
 Øvrige oplysninger: ~~CFDP~~
 Senere dom: -
 Medhold klager

Indledning.

Denne sag vedrører, om Jyske Bank har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med rådgivningen af klageren om investering af hans pensionsmidler.

Sagens omstændigheder.

Klageren var kunde i Jyske Bank, hvor hans virksomhed også var kunde. Han havde fem pensionsordninger i forsikringsselskabet F, der alle var garantirenteordninger.

Den 1. september 2006 solgte klageren sin virksomhed. Salgssummen på 15 mio. kr. blev betalt til et af klageren helejet holdingselskab, H ApS.

Banken holdt et møde med klageren den 31. oktober 2006, hvor klagerens formueforhold blev drøftet. I forlængelse af mødet sendte banken en "Jyske formueplan" til klageren og hans hustru.

Af formueplanen fremgik, at klageren havde en formue på ca. 27 mio. kr., heraf en del i pensionsordninger og i form af midler i holdingselskabet. Formuen skulle fratrækkes udskudt skat for i alt ca. 8 mio. kr. Formueplanen skitserede bl.a. en ide om, at H ApS skulle foretage investeringer i værdipapirer, hvoraf en del skulle finansieres ved optagelse af et investeringslån. Vedrørende klagerens pensioner i F fremgår følgende:

"[klagerens] Ratepensioner og Indekskontrakter kan alle overflyttes til Jyske Bank, på nær en, som du bør beholde, idet der til denne ordning er tilknyttet en Livrente.

En ide er også at indsætte børnene som begunstigede på pensionsordningerne.

Jeres ordninger i LD kan også overføres til Jyske Bank.

Fordelen for jer ved at overflytte ordninger til Jyske Bank er, at I selv er medbestemmende omkring investering af pengene.

Ligeledes er der en del omkostninger ved at have ordninger i forsikringsselskaber.

De ordninger hvor I indbetaler udgør omkostninger ca. 5 % af det indbetalte beløb.

De ordninger hvor der ikke indbetales udgør omkostninger ca. 1 % af depotværdien.

Der udarbejdes en Investeringsprofil til at klarlægge, hvordan I vil have investeret pengene."

Klageren har bestridt at have modtaget formueplanen.

Den 21. december 2006 deltog banken i et møde med klageren hos klagerens revisor. Af bankens notat om mødet fremgår følgende:

"

[Klagerens] pensioner i [F] overføres til os

"

[klageren] er interesseret i at ca. 50 % investeres i aktier og 50 % i obligationer. Dette efter pres fra revisor, reelt tror jeg [klageren] er mere risikovillig med penge i selskabet.

.. "

Klageren har anført, at han på mødet understregede, at hans pensionsmidler under ingen omstændigheder måtte investeres. Dette har banken bestridt.

Den 10. januar 2007 optog H ApS et investeringslån på 8 mio. kr. og etablerede senere en adgang til at foretage valutaterminsforretninger via banken. H ApS' engagement med banken er ikke omfattet af klagen.

Efter det oplyste blev der den 1. marts 2007 overført ca. 3,9 mio. kr. til banken fra klagerens pensionsordninger hos F.

Ved telefonsamtale den 16. april 2007 berørte klageren bl.a. placeringen af hans pensionsmidler med banken. Efter det oplyste var midlerne på det tidspunkt placeret kontant til en forrentning på 3,5 %, hvilket klageren gav udtryk for var en dårlig ide, idet de i gennemsnit var blevet forrentet med 4,5 % hos F.

Ved telefonsamtale den 21. maj 2007 drøftede klageren investering af pensionsmidlerne med banken. Følgende fremgår af en fremlagt udskrift af samtalen:

"

R: Og så vil jeg sådan set høre lidt omkring, om du har overvejet, hvordan fordelingen mellem aktier og obligationer skal være på det?

[Klageren]: Ja, men altså nu snakkede jeg jo med [bankmedarbejder] en del om, at vi måske skulle spille lidt mere med dem, men omvendt, så synes jeg til gengæld også, at vi har spillet lidt lovligt rigeligt med dem, jeg havde stående i Holding selskabet, så jeg ved ikke lige, om vi skal være lidt mere forsigtige med de her for at sige det ligeud?

...

[Klageren]: Og spørgsmålet er, om vi skulle prøve at trække vejret en uge for at se, så vi satte os ned og tog et samlet overblik over det hele, eller vi skal begynde at kigge på de forsikringer nu. Vi havde planlagt en generalforsamling, hvor vi ligesom skulle beslutte det sidste med den likvidation i morgen, men da jeg ikke har hørt fra advokaten endnu, så kan vi jo ikke rigtig gøre noget.

R: Nej, okay. Men det, jeg egentlig så måske vil lægge lidt op til, det er, at man tager halvdelen af dine pensioner og lægger dem over i de her højrente obligationer også. Så du har dem placeret, så du hvert fald får noget ud af det, sådan i en periode.

[Klageren]: Ja, for lige nu er det en dårlig forretning.

...

[Klageren]: Ja. Nej, men altså det vil jeg egentlig godt, det må du godt gøre. Tager halvdelen og lægger over i obligationer i hvert fald. Det må du godt gøre.

R: Det gør jeg nu her i de her højrente obligationer, ligesom du har ovre i holdingselskabet.

[Klageren]: Ja.

R: Og der har vi et forventet afkast på omkring 10 % om året, jo.

"

Den 18. juni 2007 aftalte klageren med banken, at af den del af hans pensionsmidler, der endnu ikke var investeret, skulle de 600.000 kr. placeres i Jyske Invest Favoritaktier.

Under sagen er der fremlagt omfattende udskrifter af telefonsamtaler mellem klageren og banken, hovedsageligt vedrørende enkeltinvesteringer og drøftelse af markedsforhold under finanskrisen.

Den 26. oktober 2007 købte klageren til sit ene pensionsdepot i banken 1.500 stk. investeringsbeviser i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer til kurs 102 for i alt 153.000 kr. Banken har anført, at klageren modtog brochure og prospekt for hedgeforeningen, inden han foretog investeringen.

I telefonsamtale den 18. juni 2008 orienterede banken klageren om, at hedgeforeningen var "lidt i modvind lige i øjeblikket", og at kursen var 75 – 76.

H ApS havde ligeledes investeret i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer. Selskabet solgte ud af sin beholdning af investeringsbeviserne den 8. august og den 3. december 2008 til henholdsvis kurs 80,75 og kurs 18,75.

Den 8. december 2008 holdt parterne et møde, hvorefter banken den 10. december 2008 sendte klageren et oplæg om det fremtidige samarbejde.

Ved brev af 23. marts 2009 bad klagerens advokat banken om en række oplysninger for at kunne belyse sagens forløb.

Finanstilsynet har i en offentliggjort afgørelse af 8. juli 2009 over for Hedgeforeningen Jyske Invest påtalt, at foreningen handlede i strid med redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 18 i lov om investeringsforeninger, specialforeninger m.v., da foreningen udarbejdede salgsbrochuren om Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer, "fordi brochuren ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen".

Den 11. august 2009 skrev klagerens advokat til banken, at hans klient fandt, at der forelå en ansvarspådragende adfærd fra bankens side.

Finanstilsynet har en i anden offentliggjort afgørelse af 24. november 2009 over for Jyske Bank påtalt, at banken "i forbindelse med salg af andele i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke generelt har taget skridt til at rette op på, at salgsbrochuren fra Investeringsforeningen Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen."

Ved brev af 4. juni 2010 til banken uddybede klagerens advokat sine synspunkter vedrørende klagerens erstatningskrav.

Klageren har opgjort sit tab på investeringerne for hans pensionsmidler til 745.815 kr. pr. 30. april 2010. Heraf udgør tabet ved investeringen i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer 124.875 kr.

Ved brev af 10. september 2010 afviste banken at dække klagerens tab.

Parternes påstande.

Klageren har den 2. december 2010 indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at Jyske Bank skal erstatte det tab på 745.815 kr., som han har lidt i forbindelse med, at banken investerede for hans private pensionsmidler, herunder tabet på 124.875 kr. ved investeringen i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer.

Jyske Bank har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært afvisning.

Parternes argumenter.

Klageren har anført, at han ved overførslerne af sine pensionsordninger tilkendegav over for banken, at der fortsat skulle gælde den samme grad af sikkerhed, som hos F, det vil sige garantirente eller anden tilsvarende minimumgaranteret afkast.

Der måtte under ingen omstændigheder sættes med pensionsmidlerne. Hans investeringsprofil kan karakteriseres som forsigtig og konservativ. Der burde ikke være foretaget nogen form for investeringer med hans pensionsmidler.

Hverken han eller hans selskab har udvist særlig interesse for økonomiske forhold eller for investeringer.

Banken forsøgte ikke at klarlægge hans risiko- eller investeringsprofil. Den investeringsprofil, som banken har fremlagt for H ApS, har han ikke haft kendskab til. Den er udarbejdet på baggrund af nogle spørgsmål, som banken selv har besvaret.

Han blev indkaldt af banken for at underskrive forskellige dokumenter, og han gik ud fra, at de var som aftalt. Det vil sige, at der under ingen omstændigheder måtte investeres for pensionsmidlerne. Da han underskrev dokumenterne, var han ikke opmærksom på, at dette ikke var tilfældet.

Han oplevede herefter, at han løbende blev ringet op af en medarbejder fra Jyske Bank, som anbefalede, at der blev investeret i nærmere navngivne værdipapirer, herunder Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer. Dette var fremgangsmåden både vedrørende investeringerne for pensionsmidlerne og for midlerne i selskabet. Han svarede hver gang, at han stolede på bankens anbefaling.

Jyske Bank har anført, at banken ikke har oplyst, at banken havde et pensionsprodukt med garantirente.

Investeringerne er foretaget efter aftale med klageren. Det støttes af, at klageren har anført, at han "oplevede således, at han løbende blev ringet op ... Dette var fremgangsmåde både vedrørende investeringerne for pensionsmidlerne og for midlerne i selskabet".

Det bestrides, at klageren er blevet overtalt af banken, og at han ikke har udvist interesse for investeringer.

Der var ikke forud for 1. november 2007 noget lovkrav om, at der skulle udarbejdes investeringsprofiler for kunder.

Hvis han havde ønsket, at der ikke blev foretaget investeringer for hans pensionsmidler, burde han have reageret herpå straks, at han blev opmærksom på investeringernes foretagelse.

Ved ikke at have reageret vil klageren således – såfremt han måtte få medhold i sin klage – blive stillet i en position, hvor han kunne spekulere i kursudviklingen på investeringerne på bankens bekostning.

Det fremgår af udskrifterne af telefonsamtalerne, at klageren tidligere havde oplevet tab på investeringer, og han burde derfor vide, at han alene bærer risikoen for kursfald på investeringerne.

Det var klageren selv, der valgte at investere i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer, jf. den fremsendte brochure.

Han havde et tilstrækkeligt grundlag for at bedømme risikoen ved investeringen.

Jyske Bank har ikke givet en garanti for, at investeringerne var uden risiko eller på anden vis givet udtryk for, at investeringerne var uden risiko.

Banken har ikke begået fejl eller forsømmelser, der kan medføre et erstatningsansvar. Bankens anbefalinger var baseret på bankens forventninger til, hvordan markederne ville udvikle sig. Forventninger som kunne vise sig ikke at holde stik, hvilket klageren måtte indse.

Klageren har ikke opfyldt sin pligt til at begrænse sit tab efter, at han var blevet klar over kursudviklingen på beviserne.

Ankenævnets bemærkninger og konklusion.

Ankenævnet finder det ikke godtgjort, at Jyske Bank i forbindelse med klagerens etablering af pensionsordninger hos banken til afløsning af de ordninger han havde hos F, har begået fejl eller forsømmelser, som medfører et ansvar. I den forbindelse bemærkes, at det fremgår af de fremlagte udskrifter af telefonsamtaler, at klageren var bevidst om, at hans pensionsordninger hos F var med rentegarantier. Det findes ikke godtgjort, at banken stillede klageren i udsigt, at han hos banken var garanteret et vist afkast af sine pensionsinvesteringer.

På baggrund af de fremlagte udskrifter af telefonsamtaler mellem klageren og banken, finder Ankenævnet det godtgjort, at klageren var klar over, at hans placering af pensionsmidler ikke kunne karakteriseres som lav risiko investeringer.

Fire medlemmer – Kari Sørensen, Hans Daugaard, Morten Bruun Pedersen og Erik Sevaldsen – udtaler herefter:

Vedrørende klagerens investering i 1.500 stk. Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer for 153.000 kr. i oktober 2007 bemærker vi følgende:

Af Finanstilsynets afgørelse af 24. november 2009 til Jyske Bank fremgår:

"Finanstilsynet påtaler, at Jyske Bank A/S i forbindelse med salg af andele i Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke generelt har taget skridt til at rette op på, at salgsbrochuren fra Investeringsforeningen Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer ikke udgør en afbalanceret beskrivelse af produktets egenskaber og de risici, der er forbundet med investeringen. Banken har i den forbindelse heller ikke sikret, at kunder, der blev anbefalet at geninvestere midler fra udløbne strukturerede obligationer og stats- og realkreditobligationer, på tydelig måde blev informeret om relevante risici ved en investering i hedgeforeningen

Jyske Bank A/S har derved ikke levet op til forpligtelsen i den dagældende bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, § 7, stk. 3, 3. pkt."

Det er understreget i afgørelsen, at Finanstilsynet ikke hermed har taget stilling til, hvorvidt rådgivningen af den enkelte kunde lever op til bekendtgørelsens krav.

Herefter finder vi, at det i den konkrete sag må påhvile Jyske Bank at godtgøre, at klageren forud for købet af Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer har modtaget fyldestgørende rådgivning om, hvorledes disse værdipapirer risikomæssigt adskiller sig fra såvel almindelige stats- og realkreditobligationer som obligationsbaserede investeringsbeviser, herunder om den særlige risiko, som var en følge af gearingen af produktet.

Vi finder, at Jyske Bank ikke alene på baggrund af udsendelsen af brochuren, der har givet Finanstilsynet anledning til en påtale over for Hedgeforeningen Jyske Invest og klagerens investeringserfaring samt den dokumenterede rådgivning har kunnet forudsætte, at klageren var fortrolig med produktets særlige karakter.

Da Jyske Bank således ikke har godtgjort, at klageren modtog fyldestgørende rådgivning forud for købet af Jyske Invest Hedge Markedsneutral – Obligationer, er banken erstatningsansvarlig for det tab, som klageren har lidt som følge af investeringen.

Et medlem – Astrid Thomas – udtaler herefter:

Jeg er enig i, at Jyske Bank ikke for ankenævnet har godtgjort, at klageren modtog fyldestgørende rådgivning. Henset til en samlet vurdering af den konkrete sag finder jeg dog, at en stillingtagen til den konkrete sag vil forudsætte en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer. Da en sådan bevisførelse ikke kan ske for Ankenævnet, men i givet fald må finde sted for domstolene, stemmer jeg for, at denne del af klagen afvises, jf. Ankenævnets vedtægter § 7, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf træffes følgende

a f g ø r e l s e :

Jyske Bank skal inden 30 dage tilbyde klageren kurtagefrit at tilbagekøbe 1.500 stk. Jyske Invest Hedge Markedsneutral - Obligationer til den oprindelige anskaffelseskurs eller alternativt erstatte hans tab ved investeringen, hvis investeringsbeviserne måtte være solgt.

Klagegebyret tilbagebetales klageren.

© Copyright Pengeinstitutankenævnet